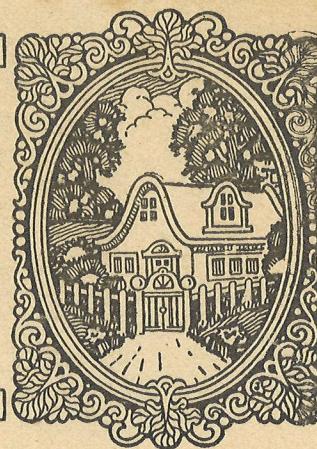

KVINNAN *och* HEMMET

WOMAN AND HOME
SWEDISH

CEDAR RAPIDS,
IOWA.

SEPTEMBER 1930

VOLUME XLIII
No. 9.

FRU MAJAS LYCKA.

Berättelse af H. Courths-Mahler.

DETTA är en bok skrifven af den välkända författarinnan H. Courths-Mahler. Hon har en utmärkt förmåga att kunna skildra sina berättelser, därfor har hon vunnit stor sympati genom sin outtömliga fantasi, ljusa hämförelse och vackra skildring af kärleken.

Huvudpersonen i berättelsen är en liten gosse vid namn Sven Larson. Han var endast fyra år gammal när han stod utan både far och mor i lifvet. Nu blef han genom en egendomlig händelse upptagen i en rik barnlös familj, vid namn Werner. Professor Werner hade varit på semesterresa till Sverige. Vid en utflykt i en segeljakt uppstod storm, som kom håten att kanttra. Om icke några svenska fiskare hade kommit till deras hjälp hade de säkert varit förlorade. Svens far var den som räddade Professor Werner från döden. Och när han sökte att rädda de öfriga, drucknade han. Genom denna händelse kom Sven Larson till denna familj, ty Professor Werner faftade stor kärlek till honom nu när han stod alldeles öfvergiven och utan hem. Men det var ej lätt för Sven att sätta sig in i dessa nya förhållanden, ty hans fostermor fru Renate hade inga ömmare känslor för honom. Hon blef riktigt ond på sin man som utan vidare hade fört denna gosse med sig hem. Så här hade Sven att kämpa många hårda strider och försöka allt, hvad som stod i hans förmåga att vinna sina fosterföräldrars kärlek, särskilt sin fostermor Renate, ty hennes hjärta syntes vara hårdt som sten.

Allt efter som tiden framskred växte Sven upp och blef en präktig ung man och blef Professor Werners stolthet, och så småningom vann han äfven sin fostermors hela hjärta. Han blef äfven föremål för många unga flickors beundran, ty alla trodde att han var arfvingen till denna professorfamiljs förmögenhet.

En af de flickor, som fångat hans intresse, var

Susanna, en mycket ytlig flicka, som såg mera på det yttre än en god och ädel karaktär. Och när hon så en dag genom Svens fostermor Renate blir upplyst om att Sven icke hade någon nämnvärd inkomst och ej skulle ärfva deras förmögenhet, ångrar hon sig och söker att dra sig ifrån Sven. Hon finner i stället behag i kamrer Rutmeyer, som var mycket rik, och förlovar sig äfven med honom, hvilket Sven i sista minuten får veta. Här kommer han i en mycket svår belägenhet, och just som han inträder till familjen Römers för att bedja om Susanna Römers hand möter honom den öfverraskningen, att hon redan förlövat sig med Rutmeyer. Men som Sven icke förlorade besinningen vänder han sig i nödens stund till syster, Maja. Här finna vi sedan hur allt trots svårigheter ändå aflöpte till fördel för dem båda. Vi se att upprighthet och ärlighet vara längst. Men fru Renate fortfar att sätta Sven i svåra situationer. Dock finna vi, att denna yngling afgår med seger trots de svåra och pinsamma situationer han har att utstå. Han finner sig så en hustru och de lefde lyckliga och ingen kunde grumla deras lycka. — Boken

innehåller 160 sidor och är tryckt på godt papper samt sändes **portofritt** för endast 25 cents till hvilken plats som helst som har postförbindelse.

Canada frimärken mottagas ej.

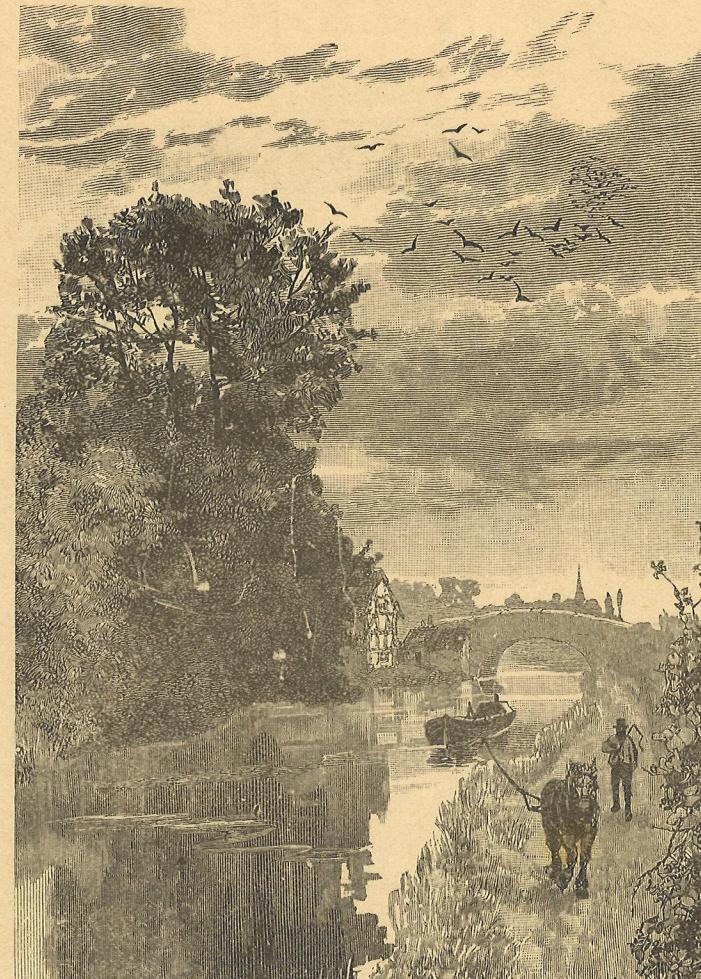
BESTÄLLNINGSBLEKETT

Mrs. IDA HANSEN, Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.
För inlagda belopp omedes Ni sända ett exemplar af "FRU
MAJAS LYCKA" till

Namn .....

Gata ..... R.F.D. ..... Box .....

Stad ..... Stat .....

Kvinnan och Hemmet

med bilagorna "Mönstertidning" och "Vårt Bibliotek."

Cedar Rapids, Iowa.

September 1930.

43dje Årg. — No. 9.

Kvinnan och Hemmet

Woman and Home
Established 1888.

Home Office: Cedar Rapids, Iowa,
400—So. 1st St. East.
Chicago Office: Henry De Clerque, Inc.
Tribune Tower, 435 North Michigan Ave.
New York Office: Henry De Clerque,
12 East 41st Street.

ADVERTISING RATES:
Display ..... 30 cents per agate line.
Reading notice ..... 40 cents per line.

ADVERTISING RULES:
Basis of measurement:
14 lines agate to the inch.

Position: At publishers option; special position, if granted, 25 per cent extra.
For further information write to:

W. A. HANSEN, Business Manager,
Cedar Rapids, Iowa.

Entered at the post office at Cedar Rapids, Iowa, as second class matter.
With Supplements "Mönstertidning" and "Vårt Bibliotek".

Kvinnan och Hemmet.

Etablerad 1. maj 1888.
Utgives af
N. Fr. Hansen Publishing Co.,
Cedar Rapids, Iowa.

N. Fr. Hansen, Pres't.
W. A. Hansen, affärsföreståndare.
E. R. Hansen, asst. affärsföreståndare.

Ida Hansen, redaktör.
Ida W. Howard-Manville, Medredaktör
Medarbetare:

Lilly Erickson. Esther Odegard.

PRENUMERATIONSPRIS:

I Föresta Staterna:
1 år \$1.00
Till Canada och Europa: \$1.20

Penningar kunna insändas i registreradt bref. "Post Office Money Order" eller "Express Money Order".

Prenumeranter, som önska adressen förändrad, torde alltid uppgifva sin gamla adress jämte den nya. Alla bref adresseras:

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

En svensk kvinna,

ägande nödvändig skolunderbyggnad från Sverige, ej öfver 35 år, kan få stadigvarande plats på Kvinnan och Hemmets kontor.

Gif fullständiga upplysningar om ålder, familjeförhållande, nuvarande sysselsättning osv., samt referenser i bref till

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Dr. N. L. Hansen,
EMERSON
Nebraska.

Att väta i bädden och brist på kontroll
af urin för ung och
gammal FÖRSVUNNEN. Upplysningar FRITT.
Zemeto Co., Dept. 55, Box 1642, Milwaukee, Wis.

KODAKFILM och 6 foto-
grafier framkallade 25c.
Kopior 3 cents stycket.
Arbetet garanterat.
Geo. Skrudland,
4118 Overhill Ave., Chicago, Ill.

Berest svenska, van vid korrekturläsning, öfver-
sättning, samt
REDAKTIONSARBETE
önskar plats.
Svar till "Rimmare", 806 "C" Ave. W., Cedar
Rapids, Iowa.

SILKE RESTER,
största paket,

som ännu erbjudits.
Bästa silke. Lifliga
färgar. Stycken af god storlek. Tillfredsstäl-
lelse garanteras.

Stort proppaket 25 cents.
1/2 pound ask, full vikt, 75 cents, portofritt.
JOSEPH DOYLE & CO.,
Dept. 35, NEWARK, NEW JERSEY.

Canada Frimärken

kunna vi icke mottaga som betalning för nä-
gonting. Våra prenumeranter i Canada torde
förfästa, att detta landa frimärken ej är användbara här i Staterna. De kunna icke an-
vändas till frankering af bref eller annat,
och det är förbjudet att sända dem tillbaka
till Canada. När ni sänder oss små belopp,
använd 25 cents sedlar, om ni icke kan få
en Money Order utställd.

På samma gång meddela vi, att Canada
Postal Notes icke heller kunna mottagas här,
ty de gälla endast i Canada. Men en Money
Order gäller här.

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Glöm icke!

KVINNAN och HEMMET med de två bila-
gorna "Mönstertidning" och "Vårt Bibliotek",
kostar \$1.00 om Året här i landet och \$1.20
pr. år till Canada, Europa och andra länder.

Detta belopp måste insändas till oss för
hvarje ny prenumerant, för att kunna välja
premie från efterföljande lista.

Alla premier afsändas portofritt — undan-

tagande väffeljärnet, gordjärnet och tunnrä-

järnet.

Små belopp kunna insändas i U. S.

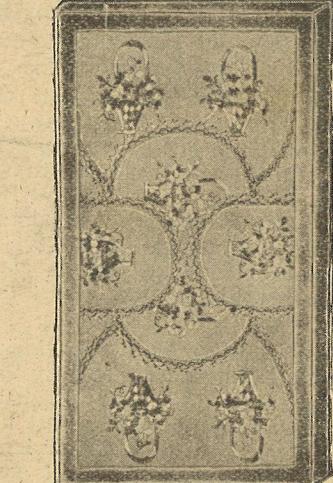
frimärken.

Glöm ej, att Kvinnan och Hemmet nu
har erhållit en del nya böcker i sitt bokförråd,
hvilka ni finner i detta nummer af tid-
ningen. Prisen är mycket lågo, så att var
och en kan förskaffa sig dem. Böckerna är
mycket passande som reslektyr.

små doillies 9×7 tum stora. Alla delarna är
på godt tan linen, färdigbroderade i tilldra-
gande, sorterade mönster i utsökta färg-
schatteringar. Kanterna är afslutade med
tan spetsar, invifda med silketräd, motsvarande
mönstret. Det fullständiga setet är lika
smakfullt som det är nyttigt och är en af
våra präktigaste premier.

Erbjudes som premium för 2 nya helårspre-
numeration till fullt pris eller för 1 ny hel-
årsprenumeration och 50 cents extra. Eller
också sälja vi det för \$1.00, portofritt.

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Om i fyrkanten är tryckt en stjärna, betyder det, att
Er prenumeration utlöper med detta nummer.
Förnya i dag!

En vänlig hälsning till alla.

En översikt öfver vårt oktober-nummer.

Östergaard gifver denna gång ett fängslande utdrag ur en amerikansk lärarinnas framställning af tankar och idéer angående skolan, och han betonar den punkten, att mödrar borde draga fördel af dessa nya tankar och tillämpa dem i sitt dagliga lif med barnen.

En välskriven illustrerad artikel om tusenårs jubileet på **Island**, hvilket många skandinaver nu i sommar hade näjet öfvervara, kommer säkerligen att läsas med intresse af våra läsare.

Ellen Simonsen skrifver en vacker berättelse, "Marguerita", hvilken handlar om en ung flicka, som alla hålla af, på grund af hennes ålskliga väsen. Huru hon fann lyckan, bildar en vacker afslutning på dena trefliga berättelse.

Johan Selnes har i "Hemkomsten" funnit ett talande uttryck för den känsla, som mången far och mor känner, när sonen och dottern åter kommer hem efter många års bortvaro.

Carolas' mission af **Harriet Stefensen**, handlar om en ung flicka, som reser på besök till sin onkel, för att förmå honom att uppgifva sina planer, att öfvergivva föräldrahemmet. Läs om huruvida Carola lyckades i sin mission eller icke.

Joseph Swanson har skrifvit en gripande berättelse, "Ersättningen", som handlar om en mors hopp och kärlek till sin son, hvilken stupar i kriget. Författaren har på ett intressant sätt skildrat, hur modern, som trodde sig ensam och öfvergivven, finner ersättning för sin son, när hon besöker dennes graf i utlandet.

Och nu, när vi efter sol, värme och tunna sommartyger, åter kunna börja att tänka på "riktiga kläder", kommer vår mönstertidning att utvisa vackra, välvilda mönster i ny modern stil, som blifva till god hjälp för dem som sy sina egena klädingar. Populära och på samma gång lätsyddna modeller förekomma här i rikt urval.

Våra mödrar kommer att behändla ett mycket intressant ämne, nämligen "Den verkliga skulden". Huru mycket äro våra barn skyldiga oss, och böra vi slita och spara för att gifva dem fördelar, som de kanske icke värdera eller ha bruk för? Detta är några af de frågor som här diskuteras, och som alla föräldrar — förr eller senare — kommer att stå ansikte mot ansikte med.

Att äpplen kunna serveras på alla möjliga aptitretande sätt, kommer recepten från **"Köket"** att bevisa oss om. Två fulla sidor med de mest förtjusande rätter af äpplen komma

att sätta oss i stånd att servera dena nyttiga frukt på nya, tilltalande sätt.

I "Kring hus och hem" skola vi talas vid om åtskilliga små höstbeten runt om i hemmet, som husmodern själf kan utföra, och således därigenom spara pengar och onödiga utlägg. En god idé — inte sant?

Och nu när höst och kulna dagar snart äro i annalkande, skola vi dock ej alldelens öfvergivna tanken på vår trädgård. Nästa nummer kommer att innehålla råd och vinlar angående densamma.

Handarbeten — både uppritade och i form af virkning och stickning — äro vi nu på spår efter, och vi kunna lofva våra intresserade läsarinnoer något helt nytt, som vi hoppas vinner bifall.

Lögnen, af Courths-Mahler, följetongen i **Vårt Bibliotek**, kommer att afslutas i Oktobernumret, och alla de af våra läsarinnoer, som följt denna berättelse från början, ärö säkert intresserade att taga del af Felicitas öde till slut.

Vi tillråda alla, som äro intresserade af god lektyr, att följa med från början af den historia, som vi sedan kommer att införa i **Vårt Bibliotek**, nämligen "Två systrar" af Robinson. Denna berättelse är full af intriger och förvecklingar och håller läsaren i spänning till sista sidan; då först kommer det i dagen hvem hjältnan verkligen kommer att länka sina öden med. Dessförinnan är hon utsatt för en massa bevärligheter, men så småningom utjämns dessa, och medan vi följa henne igenom åren få vi ett verkligt intresse för denna fina kvinnas slutliga öde, hvilket är lycka tillsammans med den utvalde.

* * *

Medan tidningen är under tryckning, mottaga vi gratulationer och gåvor till redaktören med anledning af hennes födelsedag. Mrs. Hansen sätter ofantligt värde på all vänlighet, som visats henne och sänder härigenom sitt hjärtligaste tack till alla dem, som på ett eller annat sätt har kommit ihåg henne.

* * *

Mrs. Ida Hansen, som för tillfället uppehåller sig här i staden, tillbrinrade sin födelsedag på redaktionen, där hon anordnade en treflig liten fest för personalen.

* * *

Obs! Porto må alltid närslutats manuskript, som insändes till påseende, om detta önskas returnerat.

* * *

Handarbeten kunna icke utbytas, ty vi köpa dessa en gros från handarbetssfirmor och kunna ej returnera något, som är riktigt beställt och mottaget.

Sökes, erbjudes, till salu, efterfrågningar och andra små annonser, intagas i Kvinnan och Hemmet för 3 cents pr. ord för hvarje gång, namn och adress inberäknat. Ingen annons intages för mindre än 50 cents. Beloppet måste medfölja beställningen. När bref adresseras till oss för utsändning, blir det 10 cents mera.

Obs! Annonser, skrifna på engelska språket, öfversättes fritt och exemplar af tidskriften med annonsen sändes fritt.

Läs den berömda boken **Thurcby Prästgård**. 300 sidor, samt författarinnans porträtt och lefnadsteckning. Pris \$1.00. Adress: Lina Lindblad, North Platte, Nebraska.

Änkeman, 53 år, med eget hem, önskar inleda bekantskap med en respektabel dam (40-50 års ålder). Svar med fotografi till A. P. Br., 215 Cottage St., Bridgeport, Conn.

Önskas blifva bekant genom brefväxling med en rar svensk kvinna i ålder mellan 35-45. Svar till: **Ensam**, No. 2, in care of Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Ensam, svensk änka önskar genom brefväxling göra bekantskap med en respektabel gentleman. Svar märkt **Treflig 45**, in care of Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Engelska läres framgångsrikt genom korrespondance, sedan 14 år. Lätt, fort metod. Öfverraskande resultat. 25 cents för hvarje lektion. Skrif efter upplysningar. Miss **Blanche Fisher**, Dept. 16, 1264 Lexington Ave., New York City.

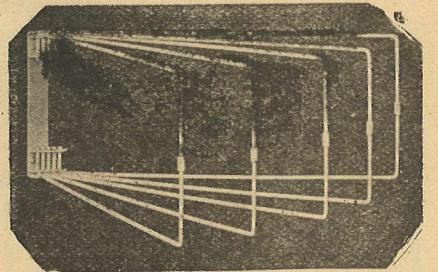
Plågas icke mer af dålig mage, där äkta Linfröextrakt af Östersundsmagasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar magsjukdomar såsom magstryra, makkatar, magår, dålig matsmältning, bröfafföring och därmed följande svindel, mattigkeit, tryckande känsla i maggröpen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas på det bästa af hrr. läkare. Pris pr. paket \$1.20. **Mrs. J. Halverson**, 1431 Adams St. N. E. 14, Minneapolis, Minn. — Levereras tullfritt till Canada.

Vasa Orden of America.

51—**ODIN**, Port Chester, N. Y. 1.—3. Fredagen hvarje månad i Swedish Hall Odin Inc. Willet Ave., Port Chester, N. Y. Prot. Sekr. Mrs. Anna Petersen, Box 53, Cos Cob, Conn.

143—**FLORA**, Jamestown, N. Y. 1.—2. Fredagen hvarje månad i Svenska Brödra Förbundets Hall, Main St. Sekr. Mrs. Elsa Carlson, 46 Hazeltine Ave.

Merry Maid klädhängare.

Detta är en ny uppfinning, den har 5 hvita emaljerade armar, som kunna vikas tillbaka mot väggen, när icke i bruk. Den har dubbel hängplats, och det är öfverraskande hur mycket tyg, som kan få plats på den. Det är just hvad ni behöver för er veranda och köket, den är också en utmärkt present för en väninna. Vi erbjuder den portofritt som premie för anskaffandet af endast 2 nya årsprenumeranter till fullt pris, eller också säljes den portofritt, för endast \$1.00. Vi vilja också gifva den som premie för en ny årsprenumerant till fullt pris och 50 cents extra.

Insänd alla beställningar till

Mrs. IDA HANSEN,

Kvinnan och Hemmet,
Cedar Rapids, Iowa.

Kvinnan och Hemmet

Cedar Rapids, Iowa.

September 1930.

43:de Årg. — No. 9.

För "Kvinnan och Hemmet".

Första vi våra barn?

Af Kristian Östergaard.

Är ofvanstående icke en egendomlig fråga? Man brukar ju att utgå ifrån, att det är nog, när barnen förstår oss. Och ändå är denna fråga just nu diskuterad af föräldrar och lärare i stigande grad. Tidigare utgick man ifrån, att när bara barnen började att förstå oss, och kunde rätta sig efter våra förståndiga råd och lärdomar, då var allt godt och väl. Nu fråga vi oss själv och hvarandra, om vi förstå våra barn; för göra vi icke det, då kunna vi knappast behandla dem rätt vare sig i hemmet eller skolan.

Barnen ha ju livets rika mångsidigheter och olikhet i sin medfödda natur. Ha vi då rätt till att omnäna dem? Skaparen har från början gifvit det enskilda barnet de anlag och den inre längtan mot utvecklingen af dessa anlag, som det äger. Är det då vår uppgift att motarbeta dessa gäfvor?

Vi skulle icke försöka att göra ett äppelträd till ett päronträd eller en höna till en and; men det göres ofta försök att hindra barn att blifva det, som de ha lust och anlag för. I den bästa mening, naturligtvis. Man menar, att det är bäst för dem själv. När de blifva äldre och förståndigare, så skola de inse, att man har gjort det, som var bäst för dem. Ja, så har man tänkt genom århundraden och handlat därefter.

Det skall heller icke förnekas, att barnen i övergångsåldern ofta taga fel på sig själv. Den gosse, som kan skriva någorlunda välformade verser, kan lätt inbilla sig, att han är skapad till skald. Och den flicka, som kan kopiera en teckning någorlunda bra, menar, att hon är på väg att bli konstnär. I båda fallen kan det vara med dem som med en man, som kom för att tigga mjöl till bröd hos min mor. Han sade till henne: "Jag har både eldgaffel och raka (redskap, som användes till de gammaldags murade ugnarna), jag behöfver endast det kåra hvetemjölet!" Sådana ungdomar kunnna ha några tekniska anlag, och dock fattas "det kåra hvetemjölet", det väsentliga, lifsgnistan, som gör verket levande. Konstnärsanden behöfws för utvecklandet af färdighet, teknik; men den kan aldrig ersättas med den inlärrda färdigheten. Det är naturligt, att ett barn kan taga fel på sig sjäf på detta område. Det kunnna äldre också göra. Därom vittna de många rysliga verser, som tryckas från år till år!

Men när detta är erkänt, så är det i alla fall bäst, att föräldrar och lärare lägga noga märke till, i hvilken riktning barnens anlag gå. Ämnet behandlas nu i våra dagar, både genom böcker och tidningar, och vid stora internationella skolmöten. Man betraktar icke längre barnet som ett stycke mjuk lera, som det är mors och lärarens uppgift att skapa till ett mjölkfat eller en vas, eftersom man tycker, det är bäst för barnet med afseende på den betalning, som kan fås, eller ära, som kan vinnas. Man frågar och iakttager. Man låter barnet följa sin inre böjelse, som motsvarar de medfödda anlagen; och så vägleder man barnet i den riktningen. Barnet kommer under sitt arbete snart att märka, att det behöfver kunskaper och så skaffar det sig dessa kunskaper. T. ex. en gosse önskar tillverka en liten modell af ett hus. Där måste då göras vissa beräkningar, och gossen inser, att det är nödvändigt att lära sig räkna; då kastar han sig ifrict öfver räkningen, därfor att han nu har fått förstånd om dess betydelse.

Han öfvar både hand och öga för att kunna tillskära styckena riktigt. Därigenom kommer den praktiska öfningen att understödja undervisningen. Han blir dugligare genom att utföra arbetet än genom att bara få undervisning om, hur det skall göras.

Genom att låta hand och hjärna arbeta tillsammans, utvecklas två väsentliga sidor af personligheten: Skicklighet och själfaktning. Det sjunger i honom ett glädigt "jag kan"! och detta "jag kan" ger en kraftig egelse till att också säga: — Jag vill! Jag vill göra ett ärligt och godt arbete. Jag vill icke vara andra till bärda, utan klara mig själf.

Endast teoretisk undervisning gör barnet ofta likgiltigt, och det känner undervisningen som något trötande och ointressant. Följer verksamhet med, så den mottagna undervisningen kan omsättas i gärning, då blir arbetet och undervisningen liksom en fortsättning af den tidigare barnaleken.

Genom arbetet — ochså arbetet till exempel med att räkna och skriva — lär barnet att öfvervinna hinder, och är ju dess senare lif en ständig kamp för att öfvervinna hinder.

Den första glada, lekande barndomstiden är den naturliga förberedelsen till lärotiden. Då lär barnet, utan att veta det, de nödvändiga begynnelsegrunderna i att bruksina krafter. Det lär genom att efterlikna de äldre, och dess lifliga fantasi gifver leken ett innehåll, som om det vore ett allvarligt arbete som utfördes. Hvilken treflig syn att se småflickors moderliga omsorg om sina dockor, eller små gossars försök att efterlikna de vuxna männens arbeten! Detta halft omedvetna barnalif bör icke förstöras genom en alltför tidig skolgång.

Det synes så själfklart, att en lång skoltid är bättre än en kort. Det finns dock grund för att tvifla på denna åsikt. Hvad barnet verkligen kan tillägna sig af skolans undervisning, beror icke allenast på hur länge det går i skolan, eller hur god undervisning det får. Det beror också på hjärnans utveckling att kunna gripa och fasthålla det lärda, och det är mycket stor skillnad på barn i detta afseende. Ofta göres stor orätt emot ett barn, som icke har nått den nödvändiga utvecklingen så tidigt som andra barn. Kanske den nås om ett år eller två. Kanske den aldrig uppnås. Här kommer den nyare skolmetoden sådana barn till hjälp. Man låter dem börja med det, som de kunna göra. Sedan mogna de till högre uppgifter.

Det kan vara en svår sak i stora skolor att genomföra den önskryärda hänsynen till barnens olika förmågor och utveckling. Man kan i våra högre skolor icke lätt undgå att hålla ett försigkommet barn tillbaka, därför att klassen kan icke följa med, eller att pressa ett annat barn öfver dess förmåga, därför att det icke kan följa med klassen. Men med den växande förståelsen för barnen kommer dock bättre resultat att uppnås än tidigare varit fallet.

Hittills har både föräldrars och lärares åstundan varit inriktad på, att barnen måtte taga den bästa möjliga examen. Detta måste ändras till ett mål satt högre än examen, nämligen: den bästa, lyckligaste och duktigaste människan.

— Det är bättre att slitas ut af arbete än af rost.

— Glöm, hvad godt du har gjort och gör något bättre.

En själ, som umgås med dygd, är lik en evig vår; ty den är ren och ljus och rik och uppfriskande, inbjudande och hälsosam.

Ett besök i Grönland.

Af Sophie Petersen i "The American-Scandinavian Review".

En lukt af frisk tjära och härsken fiskolja möta oss på grönlandsbryggan i Köpenhamn, där handelskroppen ligga förtöjda i det gyttjiga, gröna vattnet. Emedan Grönland är stängt för turister, är det nödvändigt att få ett särskilt pass, utfärdat, som angiver afsikten med besöket, för att kunna få tillträde till landet. Vi ha fått vårt pass, och går ombord på det fina, nya motorfartyget Disko, som på ca. 10 dagar kommer att föra oss öfver Atlanten, genom Davis sundet, till Godthaab, Grönlands huvudstad.

När man landar i Godthaab, lägger man strax märke till de få större byggnader, som resa sig öfver de små privathusen. De äro kyrkan, skolan, butiken och handelskompaniets kontor.

Till följd af en sträng etikett, bör hvarje främling, som kommer till en kolonistad, genast hälsa på alla där bosatta danskar; vi börja då med att aflägga visit hos landshöfdingen, därefter gå vi till magistraten och doktorn. Man kan knappast finna någon plats, som är trefligare och i ordets bästa betydelse, mera typiskt dansk än här i den höga norden. Det är som om kolonisterna ha önskat att skapa särskilt hemlika interiörer, som en motsats till den hårda och kalldra naturen, och alla danska husmödrar i Grönland ha en rikedom af vackra, blommande planter i sina fönster.

Vi fortsätta på vår väg omkring i kolonien. På flera platser finnes det minnesmärken resta i ämminelse af händelser i Grönlands historia, eller af män, som ha tagit ledande del i dess kolonisation. Vi finna en stor staty af Hans Egede, Grönlands apostel, som reser sig öfver kyrkofjället, och kan som ett landmärke ses långt ut i sjön.

På vår väg möta vi många infödda, isynnerhet kvinnor och barn; männen voro på fiske- och sälfangst i sina kajaker. Vi tilltalas en flicka, som säkert bor i staden, och är klädd i sin fina stass, med en stor krage af strålande glaspärlor öfver sin anorak (blus). Då skeppet just har kommit in, är det utsikt till en dans på kvällen, när manskapet får permission, det är därför, hon är finklädd. Hennes hår är uppsatt efter danskt mod, men den väninna hon har med sig, är säkert från en afläggen koloni, där hon icke har haft tillfälle till att göra sig bekant med danska moder, ty

hon har fortfarande håret uppsatt i en gammalmodig toppknut.

Förutom håruppsättningen finna vi, att det är vissa europeiska drag hos grönländarnas klädsel. Männen täcka t. ex. icke längre sina hufvuden med hättan från sina anorak, utan använder mössor; deras benkläder äro icke af läder, utan tyg, och kvinnorna använder stickade mössor. Den grönlandska flickan, som vi träffade, inbjöd oss att gå åmed henne hem, och på vägen dit aflägga vi en kort visit i diversehandeln. Det grönlandska handelskompaniet har en butik i hvarje koloni, därför, inbjöd oss att gå med henne hem, och på vägen Butiken är fullpackad och luften är tung med lukt af kaffe, olja, gryn, ärter och uppstaplade tygrullar. Det är för grönländarne en stor glädje att komma in i butiken, och de taga det som ett strängt straff, om de af en eller annan orsak nekas tillträde. De vilja gärna uppöhalla sig där under de få timmar om morgonen, då butiken är öppen. De taga sin tid till att afgöra hvad de skola köpa, och betala särskilt för hvarje sak. Vår nyfunna väninna köpte kaffe, karameller, gryn och fikon, och band allt i ett stort kläde, som hon hade brett ut på disken. Därefter lämnade vi butiken och följde med henne hem. Hon bodde icke i ett af de gammalmodiga huse, byggt af sten och grästorf, utan i ett mera modernt trähus. De primitiva hyddorna ser man fortfarande, men de äro nu oftast försedda med brädgolv och paneler, såväl som ett litet kök med spis. De mest välbärgade grönländerna bo i trähus med flera rum, ha europeiska möbler (kommod, skåp, klockor, hyllor med koppar) och förskräckliga nipper, och kolorerade bilder ur danska tidsskrifter.

Vi blefvo visade omkring i huset och bjudna på en "Kaffemik", hvarefter vi togo afsked och fortsatte vår väg genom kolonien. Vi nådde snart högskolan, en stor, fin träbyggnad, som stod så högt, att den dominerade staden. Klassrummen voro ljusa och rymliga, och skolan hade också en stor gymnastiksal.

Alla grönlandska barn mellan sju och fjorton år gå i skola, och där råder således ingen okunnighet bland den yngre generationen. Om prästen finner en särskilt vaken och läraktig gosse, kan han föranstalta att få honom sänd till en af de nyiligen upprättade fortsättningsskolorna; ett par år därefter kan han få tillträde till högskolan eller seminariet i Godthaab, som har en dansk föreståndare och en dansk och infödd lärare,

En rik familj från Umanak, Norra Grönland. Mannen liknar den indiska typen, medan kvinnan och barnet är närmare den mongolska.

För "Kvinnan och Hemmet".

Grå granit.

Af Antonette Tovsen.

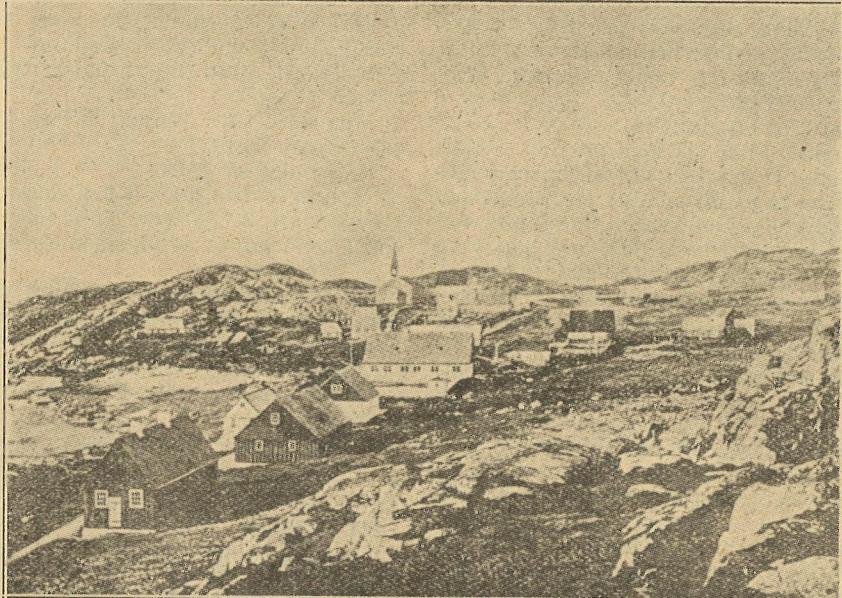
Högskolan har två kurser, en praktisk, som gifver undervisning i bokhålleri och handelskunskap. Studenter, som få examen härifrån, kunna få anställning vid det grönländska handelskompaniet. Den andra kurseren förbereder till seminariet, där studenterna utbildas till lärare. Ett par af de mest begåvade studenterna, utväljas hvarje år och sändes till Danmark för vidare utbildning, hvarefter de äro kvalificerade till prästämabetet, som lärare i de högre fakulteten och till ansvarsfulla platser vid handelskompaniet. En lärare eller präst har en framstående plats bland sina landsmän, och det är lätt förståeligt, att seminariet i Godthaab är en af de viktigaste faktorerna i Grönlands framtid.

En annan byggnings af intresse är tryckeriet, där det utgives böcker för de infödda, och tidningen "Atuagagdliutit", hvilket betyder "något att läsa". Denna stiftades år 1861 af den infödda boktryckaren Lars Möller, en mycket intelligent man, som hade lärt boktryckning och litografi i Köpenhamn. Intill sin död år 1928, redigerade, tryckte och illustrerade han sin tidning, och han använde tre fjärdedelar af sitt lif i arbetet att upplysa sina landsmän. Tidningen utkommer en gång i månaden. Vid årets slut inbindas alla numren i ett band och sändes gratis till alla kolonier i landet, även till de mest afsides liggande platser. Grönlandarne lämna självva text och bilder, och hvarje och en kan gifva bidrag. Tidningen innehåller många lifliga artiklar, såsom berättelser om farofyllda händelser i kajak eller på björnjakt. Sedan 1912 har en annan tidning blifvit utgivnen i Godhamn i Grönland. Många af artiklarna i dessa tidningar äro naturligtvis naiva och klumpiga, och man bör komma ihåg, att de äro skrifna af män, som äro mera vana vid att handtera en harpun än en penna, men deras friska och skarpa iakttagelseförmåga bör man beundra.

Vår tur genom kolonien stannade här, då vi voro inbjudna till middag hos en af de danska familjerna. Vi voro nästan säkra på att få renstek eller tjäder, kanske "Mattak", den snöhvita huden af den hvita hvalen, skurut i långa remsrör, som ätes rå, och anses för en delikatess. Den är tillika rik på vitaminer och är därför en god förebyggare af skörbug. Efter middagen måste vi se husdjuren. Alla danskar tycka om getter och höns. I trädgården, där särskild jord har tillfört, finna vi rödbetor, hvitkål, rabarber och turnips. Spinat, sallad, persilja och rädisor växa i drifbänkar.

I en dansk båt kunna vi följa en grönlandare på sälfangst och se honom handtera sin kajak, den mest graciösa båt i världen. Tidigare lifnärde sig alla grönlandare på sälfangst. Folk bodde spridda längs kusten, där sälarna voro talrikast. Nu, då befolkningen äro samlade i småstäder, har denna näringsgren blifvit försvarad. Bruket af skjutvapen har orsakat betydlig minskning bland sälarna, och den hetsiga jakten har drifvit återstoden längre norrut, medan befolkningen på samma gång har tillväxt. Det är inte underligt, att denna näringsgren är otillräcklig, och att många kolo-

(Forts. på sidan 46.)

Godthaab, Grönlands huvudstad, grundlagd af den norska missionären, Hans Egede, som med sin hustru, Gertrud Rask, kom till Grönland år 1721.

H varför J. W. Fisher, hufvudmannen för Fisher & Co., grosshandel, hade fått tifeln "Grå granit", vissste ingen. Kanske någon galgfågel gifvit honom namnet på grund af hans kalla och stela ansikte. Få af de hundraden som tjänade sitt, bröd hos Fisher & Co., kände chefen personligen. Och dock visste de, att han kände hvar och en; kände deras duglighet eller begränsning, och blefvo belönade därefter.

Fisher & Co. hade sina kontor och "sample house" å nedre Broadway, medan självva varulagret låg i New Jersey. Kontoren lågo längst bort i första våningen. Först kom kassörskans järngallerlucka, och längre fram mot ingången till gatan fanns en rad mindre afdelningar, där gummituggande stenografer, maskinskrivare, bokförare och andra anställda arbetade från 9 till 5. I midten var den stora lokalen upptagen af en rad af pulpeter, och det hela hade en stor likhet med en gammaldags skolsal i Sverige. Pulpeterna voro gulmålade och på ryggen af hvarje pulpet var målat i stora, svarta bokstäfver namnet på en stat i Unionen. Förmodligen för att fastslå, att Fisher & Co. hade vidsträckta förbindelser.

På vänstra sidan låg en rad hissar, som förde kunder till och från de öf-

riga våningarna, där profver af allt möjligt, från nälar, klädstreck och gobelänger, till kostbara klädningar, pälsverk och juveler, voro ut-

ställda. — En reslig, blond dam steg just ut från en hiss, åtföljd af en leende, bockande försäljare. Det var lätt att förstå, att han hade fått en större försäljning på sitt konto. Han bockade ännu en gång, och gick så hastigt bort till en pulpet, som bar namnet Minnesota, medan kunden gick bort till en man, som stod nära ingången och hvilkens titel i affären var: "Försäljningschef".

— Nå, vände han sig leende om mot damen, fann ni något, som var värdt resan från Minnesota?

Hennes leende var en smula trött, och rösten ljöd konstlat munter.

— Jag skulle önska att träffa eder "Grå granit", så jag finge säga honom, att priserna äro litet för höga i det stora hela, men jag fann ju verkliga godtköp också.

— Och så detta, att få gå på teatern med mig två gånger om året, borde vara orsak nog för resan, icke sant? skämtade han.

— Man blir så utslit af att gå — nej, fara milsvis omkring i en byggnung och se och lyfta, öfverväga och beräkna —. Det är sannerligen icke något afundsvärt arbete detta, att vara uppköpare för en mindre firma.

— Skall det vara ett afslag — eller ett försök att undgå att äta middag och gå på teatern med mig? sade han i samma skämtsamma ton.

— Jag är verklig trött, Mr. Whynn, jag skall tänka

öfver det; ni kan ju ringa upp mig på hotellet vid sextiden.

— Ni är icke er själf denna gång, Miss Bjelke, det märkte jag genast jag träffade er igår. Jag tror, att ni är trött på affären i den lilla staden där ni bor. Ni vill bara icke vidgå det. Ty, som jag har sagt er förut, ni förspiller edra gäfvor. Kom till New York, Miss Bjelke, in i en stor affär och —. Han afbröt plötsligt, och stramade upp sig till militärhållning.

— Ni yttrade för litet sedan, att ni önskade se "Grå granit", näväl, där kommer han.

Hon vände hastigt på huvudet och såg intresserad och kanske också litet nyfiken på den resliga, förmära herrn, som kom gående öfver gången, som skiljde försäljarens pulpet och inhägnaderna, där de gummitugande, leende, och pratande unga flickorna med ens fingo så bråttom, eller låtsade så.

Reslig, mager och grå, med ansiktsdrag som mejslade i stål, såg han hvarken till höger eller vänster, utan rätt fram. Han gick lugn och afmätt såsom en, för hvilken ingenting brådskar, men med ens stannade han och for med en handskbeklädd hand öfver ögonen, som om han plötsligt kommit från mörker in i en ljuskréts.

Whynn märkte, att Miss Bjelke ryckte till, det var som gick det en skälfning genom henne. Hennes blick var som fastnaglad å den resliga, stolta mannen. Med en kraftansträngning såg hon bort!

— Är — är det han? hviskade hon.

— Mr. Fisher, Whynn vände sig med ett litet leende mot chefen, Miss Bjelke har yttrat en önskan om att träffa er och personligen säga sin mening om vår firma.

Fisher bugade galant. — Det skall glädja mig att stå till Miss Bjelkés tjänst, när helst hon önskar det.

Hans blick borrade sig åter i hennes. Hon blef blosande röd, visste icke hvad hon skulle svara och blef stående med ett litet osäkert leende på sitt ansikt. Till all lycka kom försäljaren med några papper, som han räckte henne, bugade och sade: — Tackar så mycket, Miss Bjelke.

— Tack, Mr. Whynn.

Whynn aflägsnade sig, och Fisher frågade:

— Är ni färdig nu, Miss Bjelke?

— Ja, jag är färdig för denna gången, tvingade hon sig till att säga.

— Får jag lof att köra er till hotellet?

— Tack, sade hon, men hjärtat sjönk i henne. Hon vände sig mot Whynn och räckte honom handen. — Farväl, Mr. Whynn. Hon var ond på honom, för det han hade tagit henne så bokstafligen på några lätt framkastade ord, och för det hon visste, att han invärtade sig på hennes bekostnad.

— Farväl, Miss Bjelke. Det var leende i de muntra ögonen.

— Hotell Pennsylvania, sade Fisher till chauffören.

Hennes hjärta slog i stormmasch. Hvad skulle nu ske? Något skulle ske, måste ske —. Å, hvad hjärtat bultade, det gjorde ondt —. Hvad skulle han säga, och hvad skulle hon svara?

— Så vi skulle alltså träffas igen, Thordis? Rösten var låg och mjuk.

— Jag reste västerut, sade hon omotiverat, jag har en farbror och tant i Minnesota.

Det gled ett ljus öfver Fishers ansikte. Det blef så mildt, fint och vackert.

— Ni har inte glömt mig?

— Nej, sade hon lägt, inte — hon stannade plötsligt, kände sig varm och besvärad. Jag visste inte, att ni stod i förbindelse med Fisher & Co., att ni var — Grå granit, hade hon så närt sagt.

— Jag är Fisher & Company, sade han med stark betoning, och det var som om han ändrade sig i sitt uppträdande.

Thordis log ovillkorligen. — Märkvärdigt, att jag aldrig har träffat en förrän idag, anmärkte hon.

— Ni har i flera år varit uppköpare för Chester & Sons, och jag visste inte, att Miss Bjelke var den lilla

svenska flickan, som jag endast kände under namnet Thordis.

Det blef en paus, som ingen af dem tycktes vilja bryta, de sutto och såg ut genom hvar sitt fönster. Då bilen stannade utanför hotellet, frågade han med ens:

— Önskar ni åta middag med mig i kväll?

Om hon hade önskat säga nej, så förmådde hon inte, det låg en magnetisk makt i hans blick, en blick som bad. Och hon ville det icke heller.

Med nöje, svarade hon, men kände knappast igen sin egen röst. Den darrade af oro, men en oro som icke kom af ängslan.

— Min chaufför hämtar er klockan sju.

Hon steg ur bilen, log och tackade för körturen. Men oron inom henne blef starkare och starkare, allt medan hissen steg uppåt våningarna i det stora hotellet. Hon steg ur hissen på 11te våningen. Nåväl, tänkte hon, och log, äfventyret fortsättes, hon hade själf brutit af den gången —.

Hon blef förvånad att höra telefonen ringa i hennes rum. Det var Whynn. Han önskade veta, om hon hade bestämt sig för att åta middag med honom och gå på teatern.

— Jag sade, ni kunde ringa senare, när jag hade hvilat, tillrättavisade hon i en skämtsamt ton. Förresten kan jag gifva besked nu — jag är borthjuden i kväll —. Skall åta middag tillsammans med Mr. Fisher.

Hon hörde, att Whynn gaf en långdragen hvissling, och frågade kallt:

— Är det så galet?

— Galet? Nej, för all del, men om ni hade talat om för mig, att gamla New York hade sjunkit, medan jag sof, kunde jag icke blifvit mera öfverraskad.

— Verkligen?

— Det är alldelvis oerhört, att vår kalla och nyktra chef inbjuder unga damer till middag. Miss Bjelke, ni har gjort en eröfring!

Hon hörde, att han skrattade och det irriterade henne. — Jag känner Mr. Fisher från många år tillbaka, upplyste hon.

— Ja, är det icke sant, att världen ständigt bjuder på öfverraskningar? hörde hon hans skrattfylda röst. Hvem skulle väl ana, att gamla W. J. hade ett äfventyr i bakgrunden.

— Farväl, sade Thordis kort, och hängde upp telefonluren.

Whynn ringde ett par gånger, men då hon icke svarade blef det tyxt.

Thordis kastade sig trött ned i en stol. Hvarför hade hon icke frågat Whynn litet närmare om Fisher? Hon kände ju i grunden ingenting af hans privata lif. Var han äneman? Var han skild? Eller — O, det blef så rörigt alltsammans. Och plötsligt visste hon, att oron icke härlerde sig från Fisher — hon var icke rädd för honom nu —. Det var tanken på Phil Chester, och oron gled öfver i vredesmod.

Hon reste sig och gick bort till spegeln på toilettbordet. Hon letade efter gråa hår. Jo, det hade smygit sig in några, och det skulle bli flera år för år, och Phil och hon kunde icke gifta sig: först därfor att affären behöfde henne och därnäst, för att hans mor var emot detta, att han gifte sig. Han tycktes skylla henne för det; han måste stanna hos henne så länge hon lefde.

Ett bittert leende kom öfver hennes läppar.

Att Phil behöfde henne i affären, eller att han trodde han gjordé det, visste hon, och därfor hade hon offrat tio af de bästa åren af sitt lif. Tio långa ensamma år. Hon hade sagt honom detta, kvällen innan hon reste; sagt honom i hårda, bittra ord, att han icke brydde sig om henne, hon var endast i hans ögon en värdefull "ackyisation" till hans affär. Hon visste, att det var sanning, och han visste det också, just därfor blef han så vred. Han hade icke ringt upp på morgonen och icke heller varit nere vid stationen, då hon reste. Tanken på Phil och den pinsamma scenen mellan dem, hade lämnat en tagg, som gnagde hela tiden. Hon hade

blifvit bittrare och bittrare till sinnet, ju mera hon tänkte på hans smäktighet, hans själfgodhet. Det var andra saker också, som talades om, men som hon hittills icke hade skänkt någon uppmärksamhet —. Phils intresse för en af butiksdamer, Cora Wells —.

O, nej, hon skulle visst icke låta Phil ödelägga kvällen för henne. Hon anade, att det skulle bli en upplevelse.

Hon kläddé sig så omsorgsfullt som omständigheterna tilläto. Den svarta aftonkläddingen hade tjänstgjort tre gånger förut vid hennes resor till New York. Den kläddé hennes ljusa hy, och med en liten ändring kunde den nog göra tjänst ännu vid flera tillfällen.

Klockan sju knackade det på hennes dörr. Automobilén väntade. Hon blef litet öfverraskad, att icke finna Fisher väntande på sig, utan endast chauffören, och ännu mera öfverraskad blef hon, då bilen stannade utanför en hög stenbyggning på Park Avenue.

— Hans privata hem, sade hon halfhögt.

Chaufören öppnade dörren till automobilén för henne, och sprang i föryäg uppför trappan och ringde på klockan. Dörren blef genast öppnad af en äldre manlig tjänare, som tog hennes ytterkläder och därpå visade henne in i ett stort och luxuöst möblerat rum.

Fisher i sällskapsdräkt kom leende mot henne. Hon märkte snart, att det var inga andra närvärande, och en underlig beklämning grep henne, men bara för en kort sekund. Hvad som omedelbart fängslade henne var en stor målning öfver eldstaden. Ett stycke öfver Sverige mötte hennes förvånade ögon: Där voro höga, gråblåa fjäll. Haf och himmel smälte samman, förgyllda af solen, som kastade glittrande strimmar öfver de dansande böljorna och klädde de nakna gråa fjällen i gult och blått. Mäktigt betagande i all sin ändlösa stillhet och ensamhet.

Det slog henne med ens, att det var en stor likhet mellan detta landskap och den ensamma mannen, som för femton år sedan hade korsat hennes väg. Hon vände sig hastigt mot honom; ögonen tindrade i varm, glad förståelse. Leendet hon gaf honom var omedelbart och vackert.

Också han log, och ögonen fingo ett mildt och mjukt uttryck. Kanske det var ett gemensamt minne, som nu besjälade dem båda.

— Nu, log ni absolut som den gången, sade han lågt och mjukt.

— Och ni — lika vänlig och god, som den gången då — jag lade min hemsjuka själ öppen för er — jag var mycket dum den gången.

Och för att hastigt afbryta ett ämne, som hon kände var farligt, vände hon sig mot taflan.

— Har ni någon gång besökt Sverige, Mr. Fisher?

— Ofta, svarade han på god svenska, och log åt hennes förvåning.

— Detta är ett parti af Norrland, sade hon drömande, jag visste inte att ni kände mitt fädernesland.

— Det gjorde jag inte heller med undantag af genom böcker, tills för femton år sedan. Nu känner jag landet från gräns till gräns, från kust till kust in i de innersta krokarna. Jag känner landet, folket, språket och jag älskar det af hela min själ. Från två till tre månader hvarje år tillbringar jag i Sverige.

— För min skull, sjöng det inom Thordis, för min skull. Hon blef röd, då hon i detsamma mötte hans ögon. Ögon kunna ofta tala bättre än ord. Hon andades lättare, då tjänaren i detsamma anmälde, att middagen var serverad.

Det var endast dukat för två.

Middagen var enkel, som middagar i regel är i amerikanska hem. Samtalet dröjde vid Sverige, och äfven "nordvästern", om skandinavernas väldiga insats i grundandet af det nuvarande "västern". Hon sade förresten icke mycket. Det hela var liksom så överligt. Här satt hon nu och åt middag ensam med den man, hon en gång hade flytt ifrån.

Kaffet blef serverat i biblioteket, det var mindre och trefligare än salongen med dess kalla, främmande at-

mosfär och förgyllda prakt. Det brann en treflig brasa i den öppna spisen och den ena lampan, som var tänd, glödde under en matt pergamentskärm. Det gaf en känsla af trefnad och romantik.

Två djupa stolar varo placerade framför elden. Fisher bredde ett täcke i varma, orientaliska färger öfver ryggen till den stol, Thordis satt i. Det var september, kvällen var kylig, och den bruna läderstolen kändes kall mot hennes bara skuldror och armar. En stilla glädje fyllde henne. Det kändes så godt att blifva omhuldad för — att veta, att hon var "kvinnan", och icke bara ett värdefullt "tillägg" till en affär. Bitterheten mot Phil Chester växte. Tio år, sade hon till sig själf. Tio långa år, som kunde varit så rika, hade hon offrat för en mans egennytta.

De sutto en stund tysta och stirrade in i flammorna. Thordis kände hur oron steg — den oro, som icke var skapad af fruktan, men af förväntningar öfver det som skulle ske — något, hon icke kunde och heller icke skulda bekämpa.

— Får jag lof att tala om en historia för er? afbröt Fisher tystnaden. Hon nickade bejakande. Nu, tänkte hon hastigt och ängsligt, nu öppnas dörren till lifvet för mig. För hon visste nu, att Fisher hade något att förklara; hon tviflade icke längre.

— Det var en morgon i midten af maj, började Fisher, jag hade varit sjuk och tog dagliga promenader i parken för att återvinna min hälsa, det vill säga, blifva stark nog till att resa till Italien och det sydliga Frankrike tillsammans med min mor. Jag föredrog de tidiga morgontimmarna, då jag hade parken nästan för mig själf. Jag var mycket nervös, och människor, t. o. m., leende och pratande småflickor och de många barnvagnarna irriterade mig.

Jag kan lika väl först som sist omtala, att jag i min ungdom hade blifvit djupt missräknad på en ung dam, jag var förlovd med, och som strax före vårt bröllop slog upp med mig, för att gifta sig med en man med europeisk titel. Af den orsaken, från det jag var 25 till jag var 40, inbillade jag mig, att jag hatade kvinnor. Men denna vackra majmorgon skedde det en hel omhvälning i min tillkämpade lifsåskådning. Jag närmade mig en af parkens utgångar just som en ung flicka kom in, skjutande en barnvagn framför sig.

Hvarför jag kom att lägga märke till henne var, att hon med ens stannade vagnen och blef stående med ansiktet lyftat mot ett träd, från hvars grenar ljöd kvittrande fågelsång. Aldrig skall jag glömma det längtansfulla uttrycket i det unga, upplyfta ansiktet. De klara, blå ögonen blefvo dunkla och drömmande, som om de färdades långt bort någonstans.

Barnet i vagnen blef oroligt och det förde flickan tillbaka till verkligheten. Då såg hon mig, och log såsom ett barn ler till en vuxen, som ser på det med välvilja.

Det verkade förtrollande på mig. Jag bröt konvensens regler, gick bort till henne och talade till henne. Först gjorde jag några frågor angående barnet. Hon svarade glatt; talade bruten engelska. Så frågade jag, hvarifrån hon kom. Sverige, svarade hon, och plötsligt stodo ögonen fulla af tårar. Jag kände en våg af varma känslor komma upp inom mig. Jag, som berömdde mig af att hata och förakta kvinnan, föreslog nu denna lilla emigrant, att vi skulle sätta oss på en närliggande bänk, och uppmanade henne att omtala för mig, hvarför hon grät.

Hon längtade hem, sade hon. Det var vår hemma nu, hon tänkte på fåglarna, som voro komna tillbaka och byggde sina bon under hustaken. Hon talade om blommor — blåsippor och hvitsippor, kallade hon dem. Jag har själf plockat dem sedan många gånger, tillade hon och så log han mot henne.

Jag tyckte det var tråkigt, att en så ung och obeskyddad flicka måste fara ända till Amerika för att tjäna lifvets uppehälle, och frågade hvarför hon hade kommit hit.

Det var den gamla historien. Det stora hafvet, som slukar så mången familjeförsörjare, hade också tagit

hennes far. Hon, som den äldsta, måste hjälpa till. Amerika var löftenas land. Det var lättare att tjäna pengar här och det räckte längre i Sverige.

I flera veckor träffades vi dagligen. När hon såg mig, gaf hon mig sitt ljusa barnaleende. Hon syntes att vara lyckligare i mitt sällskap, och talade fritt och öppet till mig.

Men så skedde det en förändring, så hastigt som ett oväntat slag, förvirrande och obegripligt. Hon undgick mig. När hon såg mig, vände hon vagnen och for åstad i motsatt riktning, som om den onde varit i hälarna på henne. Jag skall icke försöka att förklara hvad jag led. Det kan icke förklaras. Jag förstod, att någon hade sätt misströns frö i hennes unga själ. Hon flydde för det hon var rädd för mig — jag, som skulle skyddat henne med mitt liv.

En dag satt hon och läste och såg mig icke, förrän jag satte mig bredvid henne på bänken. Hastigt slog hon igen boken och reste sig, bränande i kinderna, men lika fort lade jag handen på hennes arm. — Thordis, varför är ni så rädd för mig? frågade jag. Hon slog ned ögonen. — Hvarför förföljer ni mig? frågade hon lågt? — Därför att jag älskar er, svarade jag, därför att ni har kommit att betyda något för mig i livet!

Då såg hon upp undrande och glad. Jag tog hennes hand, och hon lät mig behålla den.

Jag vet icke, men jag tror att femton lyckliga år af hennes och mitt liv, gingo förlorade genom det, som sedan hände. Ett par fruar, som sutto på bänken bredvid sände oss några förargliga blickar. Den ena sade högt, för att det icke skulle undgå oss: — Det är förfärligt, och han är gammal nog att vara hennes far. Och så den andra: — Det är skamligt, sysslorösa manfolk. Polisen borde se till att de hade annat att göra, än att locka oskyldiga småflickor.

Thordis drog hastigt sin hand till sig, och innan jag hann sansa mig, hade hon vändt vagnen och formligen sprang nedåt vägen. Jag ropade på henne, men hon hörde mig icke. Nästa dag var hon icke i parken. Ett par dagar senare såg jag samma barn med en ny barnjungfru, och så visste jag, att Thordis var förlorad för mig genom människors ondska och småaktighet.

Han tystnade och blef sittande och såg in i flammorna. Hans ansikte var djupt allvarligt. Det var ensligt och sorgset.

Driften af en oemotståndlig makt böjde Thordis sig fram, och stack sin hand i hans. Utan att taga ögonen bort från elden slöt han fingrarna fast om den.

— Det blef sagt mig, att rika män, som tala till unga, okända flickor, icke äro att lita på. De äro icke deras vän, sade hon lågt och känsligt.

Han svarade icke genast. Om en stund sade han: — Det är kanske sant i allmänhet; jag ville gärna svara för mig själf genom att visa eder några rum. Han reste sig och såg bedjande på henne.

— Får jag icke lof att visa eder min skattkammar, Thordis? tillade han med smärtsam betoning. Ni är icke rädd för mig nu?

— Nej, svarade hon och reste sig, men hennes hjärta slog med hårdas slag. Nu skulle det ske, det hon visste måste ske, då hon så oväntat träffat honom igen. Ändå undrade hon öfver hvad ett par rum i huset betydde för henne. Hon såg, att Fisher tog en nyckel från ett skrin, gömd i bokskåpet. Där fanns alltså låsta rum — Tanken tilltalade henne icke alls, och dock var det som om förväntningen steg genom hvarje steg uppåt den breda trappan till en anna våning.

Han öppnade en dörr, gick in och tände på ljuset. — Kom in, sade han leende, då hon tvekade ett ögonblick. Han stängde dörren efter henne.

Det var en dams privata rum möblerat med en prakt, skapat af rikedom och god smak. Det var icke öfverlastat hvarken med möbler, taflor, eller krimskram. Men hvad som fanns af konst, som kunde passa in, var samlat där.

Thordis andades i djupa drag. Det var som om hon

en dröm vandrade på okända platser, förd af en osynlig ande. Hon följe mekaniskt, då Fisher ledde vägen in till nästa rum. Detta var sofrummet. Möblerna voro af mörk valnöt. Thordis lade märke till, att sängen hade ett tjockt sidentäcke med knypplat sängöverkast.

Först nu talade Fisher.

— Vill ni öppna lädorna, Thordis? Hon gjorde hvad han bad om, liksom under hypnotiskt inflytande, men for tillbaka med ett förvånat utrop.

På botten af öfversta lädan låg en teckning. Det var hon själf sittande på en bänk i parken, med ansiktet upplyftadt mot ett löfträd på hvars grenar ett par fåglar sutto. Och runt om bilden var en kostbar samling af juveler. Det gnistrade, glimrade och skimrade i alla regnbågens färger. Thordis sköt igen lädan hastigt. Ett ögonblick slöt hon ögonen, som om synen gjort ondt. Och det gjorde den också, därför att hon förstod.

Han öppnade dörren till klädskåpet. I ordnade rader hängde klädningar; de flesta hade gått ur modet för längesedan. Också här hängde en förmögenhet bortkastad. Ett ögonblick slog tanken henne. Var Fisher galen? Hur kunde en normal man hitta på att göra något sådant? Hon kom ihåg hvad Whynn hade sagt. Vår kalla, nyktra chef. Whynn skulle bara veta detta.

— Nu tror ni visst, att jag är galen, sade Fisher plötsligt, och kanske det är en mild form af galenskap att samla vackra saker till ett vackert minne. I femton år har min enda glädje varit att samla vackra saker, som jag trodde skulle hafva gladt en liten flicka, om icke lågt tänkande människor hade förgiftat hennes tro på människors godhet. Det har gifvit mitt liv innehåll och värde. — Detta är mitt svar!

Hennes ögon stodo plötsligen fulla af tårar. Så vände hon sig varmt leende mot honom.

— Jag visste icke, att idealism och kall affärsberäkning kunde lefva i så skön förening.

Han log. — Min kalla affärsberäkning hör icke hemma här. Den blir upphängd på kroken, när jag lämnar mitt kontor, och därför är det osannolikt att den är påverkad af idealismen. Jag har i alla fall varit otroligt framgångsrik de sista femton åren hvad min affär angår.

Thordis var tyst. Grå granit. Kall och nykter! Och här hade han gått och samlat en förmögenhet till en liten flicka, som icke hade förstånd nog till att döma själf, utan lät andra människor påverka sig. — En varm och glad känsla genomlade henne. Ögonen, som hon höjde mot honom, tindrade klara och strålande. Rösten var låg och rörd.

— Jag var visst oförlättigt dum den gången!

Han tog ett steg närmare mot henne. — Är det för sent nu, Thordis?

En smärtsam ilning gick öfver hennes ansikte. Hon såg bort. — Jag vet inte, kom det tyst och ansträngt.

— Mitt liv, allt jag äger är ditt, Thordis, du kan göra med det hvad du vill! Och så kom plötsligt en ängslan, som med ens syntes att göra honom äldre. Är du kanske bunden?

Hon lyfte hastigt hufvudet och såg honom allvarligt in i ögonen. — Låt oss gå tillbaka till biblioteket, bad hon.

Han nickade. De gingo ut och han stängde dörren, efter att ha släckt ljuset. De satte sig åter vid eldstaden och Thordis förtälje om sitt liv i västern, och sin tioåriga förlofning med Phil Chester. Hon nämnde också deras sammanträffande och grunden till det. Fisher sade ingenting. Det var heller ingenting han kunde säga. Han hade förlorat henne för 15 år sedan, han hade inte väntat att vinna nu.

— Jag måste gå nu, sade Thordis och reste sig.

— Tack, för att ni kom, sade han enkelt. Det har varit en oförgätlig kväll för mig, jag är ett vackert minne rikare.

— Men jag har ju alls icke sagt att — hon afbröt

sig plötsligen, röd och förvirrad, så fortsatte hon modigare. Jag — kan icke svara er nu —!

Hans ögon strålade och plötsligen drog han henne till sig. Hon gjorde icke motstånd, tvärtom höjde hon resolut sitt ansikte mot hans. Han kysste henne icke, och sköt henne försiktigt ifrån sig.

— Nej, sade han mjukt, det kommer bara att skapa hopp och längtan, som kanske aldrig kan uppfyllas!

Tjänaren anmälde, att bilen väntade. Han öfverlämnade Fishers rock ochhatt.

Som i en dröm gick Thordis mot dörren. Hennes sinne var uppfyllt af stridiga känslor. Hon kunde inte se klart längre, det var som hon viljelöst blef förd åstad öfver ett upprört haf.

Vid hotellets dörr räckte han henne handen.

— Godnatt, Thordis, jag tycker icke om att säga farväl.

— Godnatt, Mr. Fisher!

— Säg, godnatt, James! Jag tycker om att höra, hur mitt namn läter, skrattade han.

— Godnatt, James, Jimmy, Jim!

De logo båda.

— Det var storartat, sade han, det ljöd som musik — en strof jag aldrig skall glömma.

— Det var roligt, log Thordis, i grunden äro vi visst ett par stora barn som leker vuxna. Hon hade återvunnit sitt vanliga lugn, och sinnesjämvikt.

Hon låg länge vaken och allehanda tankar tumlade rundt. Ibland voro de hos James Fisher, ibland hos Phil Chester, och så igen hos henne själf. Hon stod vid skiljevägen, var hon i tvifvel om riktningen hon skulle gå? Kanske och kanske icke. I morgon skulle hon resa hem och så —. En trött suck fullbordade tanken.

— Hallå, gamla kamrat! sade Phil Chester i en munter ton, då han vid åttatiden på aftonen, tre dagar senare, kom för att göra ett besök hos Thordis. Han märkte, att tiden ännu icke var inne för en försoning; Thordis var kall och mycket reserverad. Då hon skulle kyssa henne, vände hon honom kinden.

Han log bara och frågade, om hon hade "snusat upp en massa godtköpsartiklar". I sitt stilla sinne undrade han, om hon hade hört, att han dagligen hade hämtat och kört Cora hem under den veckan, Thordis hade varit borta. Hon var naturligtvis svartsjuk. Thordis var ju icke helt ung längre — och Cora var en söt, ung och modern flicka. Tanken roade honom. Thordis svartsjuk —.

Medan hon besvarade hans många frågor angående affärerna, tänkte hon hela tiden på Fisher och kände en öm längtan efter att vara nära honom. På samma gång undrade hon, hur hon någon gång kunde hafva trott, att Phil var den man, som kunde fylla hennes lif.

— Du kommer väl den vanliga tiden i morgon? frågade han, eller behöfver du ännu en dag till att hvila ut efter resan?

— Jag kommer för att aflägga räkenskap och rapport, men jag kan lika väl säga dig nu, att jag slutar hos Chester och Sons.

— Det menar du icke, utbröt Phil vårdslöst och retsamt. Jag ser, att du är förnärmad, och det är dumt, skall jag säga dig!

Hennes ögon blefvo kalla och hårda.

— Ja, jag har varit mycket dum, medgaf hon, rösten var lugn, utan spår af häftighet och därfor kändes verkan af hvad hon nu sade, dubbelt pinsam. I tio år — tio långa år har du hållit mig på pinobänken. Nej, afbryt mig inte. Du vet mycket väl, att det är så — eller kanske du är så omvärfd af egoism, att du inte förstår det! Nåväl, jag har gifvit tio af mitt lifs bästa år åt din affär och nu kräfver jag rätten till att lefva mitt lif som jag själf vill, och i bestämmelse med Guds och naturens lag.

Hon såg, att han skrattade en smula medlidksam, och hon sade hastigare och ifrigare: — Du tycker jag är sentimental, och det kan så vara. Om du hade ägt

en gnista af denna egenskap, skulle du icke ha fordrat så stort offer af mig.

Hennes tankar flögo hastigt till den ensamme mannen — Grå granit! Å, han var som mjukaste guld jämförd med Phil —. Hennes kinder glödde, då hon fortsatte:

— Du, Philip Chester, kommer aldrig att förstå de känslor, som besjälade mig, när jag är efter år gjorde val af barntyger till andra kvinnors barn. Du anar icke, hvad jag led, hur det ref och slet i mig, när mödrar kommo in i butiken med sina barn på armen och profvade och köpte dessa kläder åt dem. Kläder som jag i tankar och längtan hade köpt till "mina barn".

Hon var upprörd och andades tungt. Med skärande bitterhet fortsatte hon:

— Vet du, att jag kunde haft fem barn på dessa tio år? Fem sunda, vackra barn — hör du, Phil! Fem barn har du bedragit mig på.

Phil Chester satt med öppen mun och stirrade dumt på henne. Så slog det honom, hvad hon betydde för affären, aghallen som hon var, både af personalen och kunderna. Det var icke tänkbart, att hon kunde bryta med affären — och det andra hon talade om, var naturligtvis bara ett utslag af afundsjuka mot Cora —. Han fick akta sig i framtiden. Han hade fått en inblick i en ny Thordis. Han fick låtats som ingenting, och så gjorde han det dumaste han kunde göra, han stor-skattade!

Hon såg på honom, såg stort och länge, tills hans skratt hastigt dog, och han igen blef sittande och stirrade dumt på henne. Långsamt gick det upp för honom, att detta var allvar. Och så tog vreden honom.

— Tror du, att jag vill finna mig i att bli bortkastad som en lekboll, som icke håller luft! slängde han ifrån sig.

— Jag vet inte hvad du tror, jag vet bara hvad jag själf vill.

— Å! hänskrattade han, och är det tillåtet att fråga hvad det är?

— Jag reser tillbaka till New York så fort som möjligt.

— Så du har kanske träffat en annan som —.

Hon afbröt honom hastigt. — Jag har träffat någon som jag aldrig skulle flytt bort från, och jag kan inte komma fort nog tillbaka till honom!

Philips ögon förlorade det hånfulla uttrycket, de blefvo rädda. — Du kan icke göra det, Thordis! Du glömmer, att du är skyldig oss — att det var vi, som tog in dig i affären då du ingenting kunde — vi —.

— Ni har haft stor nytta af mig, afbröt hon kallt. Phil, du vet väl, att du endast beundrade min skicklighet, men den brydde du dig icke om att gifta dig med. Kvinnan, Thordis Bjalke, betydde ingenting för dig.

— Men har du tänkt på hvad folk komma att säga? Alla veta ju att vårt bröllop skulle firas vid jultiden någon gång —.

Hennes skratt afbröt honom. — Någon gång, ja, nästa jul, eller nästa, och så vidare ända till evigheten. Hvad folk komma att säga, bryr jag mig inte om. Men jag tror inte, att det är en enda af våra vänner, som taddrar mig därfor att jag handlar, som jag gör. Och hvad dig angår, Phil, så kommer Cora att passa bättre för dig. Men glöm inte, att moderna idéer till trots, vidlyftiga utlägg om frihet, oberoende och sådant, så är kvinnan i grund och botten först och sist kvinna, och hon kräfver sin rätt!

— Jag visste inte att du kände det så, Thordis, du gick så helt upp i affären. Hvarför sade du det inte? Phil var spak nu.

Hon log vemodfullt. — Jag borde kanske gjort det, Phil, men jag var icke modern nog i min åskådning — jag hade brist på mod.

Uppmuntrad genom hennes mjukare ton, blef han ifrig och djärf.

— Vi kan gifta oss hvilken dag du vill, Thordis, och

(Forts. på sidan 44.)

För "Kvinnan och Hemmet".

Hans drömmars ideal.

Af Britta.

Den unge, vänlige doktor Borg hade för ett år tillbaka tagit sin examen med högsta betyg. Han fick anställning vid ett stort gods som läkare för den grefliga familjen och dess undersåtar. Men även i den intilliggande lilla staden började hans skicklighet som läkare blifva känd, till förskräckelse för gamle doktor Alm, som krokryggig och stapplande vandrade omkring med sin medikamentlåda bland sina sjuka, ifrigt förfaktande alla nyare tidens vetenskapliga uppfinnningar. — Det gamla, välbeprövade är bäst, brukade han säga; från denna åsikt kunde han ej rubbas. I den nye doktorn såg han endast en inkräftare på sin egen mark.

Doktor Borg's fader, en rik fabriksägare, hade vid sonens befordran till platsen köpt den vackra villa, där sonen nu bodde. Faderns önskan hade varit, att han med snaraste måtte hemföra den stolta, men rika Ellina Ryttarhjälm som maka. Hon var ett passande parti. Föräldrarna å omse sidor voro intima vänner, och hade medan barnen ännu lekte till sammans utsett dem för hvarandra. Unge doktor Borgs hjärta syntes dock ej kunna värmas af Ellinas kalla fägring eller glimmande guldhögar. Han gick så helt upp i sitt arbete, att han fick ganska litet tid öfver till förströelser, och i Ellina såg han endast societetstjärnan. Hon kunde endast blifva en dekoration i ett hem, ytlig och känsloslös som hon var. Nej, hans drömmars ideal skulle äga mäktiga, varma, ädla känslor. Endast vid sidan af en sådan kunde skulle en stor, huslig lycka kunna blomstra. Hans maka skulle vara kamraten med det varma hjärtat, som skulle förstå honom i såväl glädje som sorg. Då blefve också kärleken likt harmoniska ackord, äfven om vägen stundom skulle gå genom mörka pass, den skulle vara strålkastaren på ett mähända upprört haf. Vid sidan af dessa framtidströmmar fördunklades bilden af Ellina, fastän omstrålad af rang och rikedom, ty det vackra skalet gomde ett kallt, fattigt själsliv.

Då doktor Borgs täckvagn förspänd med de två ystra hästarna, syntes nedåt landsvägen, ilade fyra bara fötter med otrolig hastighet nedåt den breda, släta landsvägen. De mörka lockarna på de två små flickorna fladdrade för sommarvinden. Doktorn kommer — det betydde ett klingande silfvermynt för den, som kunde hinna först ned och öppna den stora, röda grinden, hvilken afskiljde landsvägen från doktorsboställets områden. De två små flickorna här omtalade voro Emelia och Adele, båda döttrar till fattiga arrendatorer under den stora herrgården, hvars slottslikna byggnader skönjdes emellan de stora träderna och de praktfulla anläggningarna. Adele, ett år äldre än Emelia, var stridslysten då det gällde myntet. Ofta gaf hon Emelia en knuff, så att hon rullade ner i landsvägsdiket, och blef så den första vid grinden att mottaga tioöringen från doktorn, hvilket alltid åtföljdes af ett leende och ett: — Tack för hjälpen, stumpan.

Åren svunno. Doktor Borg var i medelåldern och ännu ofigt, trots de älskvärda leenden som rika, vackra damer slösade på honom.

Adele hade de sista åren innehäft plats i Stockholm som kammarjungfru hos en rik dam. Hon hade utvecklats till en vacker flicka och hennes glädtiga väsen och sympatiska sinne banade väg till allas hjärta. Så ofta sig göra lät besökte hon hemmet. Där träffade hon också Emelia. Arm i arm brukade då de båda väninnorna promenera genom den välkända parken i de stilla kvällstunderna. Då uttalades ofta, minns du, minns du? allt efter som de i minnet genomgingo de stunder, då de i yster lek tumlat om i de gröna sluttningarna. En afton kommo de fram till den stora grinden vid doktorsbostället. Då sågo de på afstånd en täckvagn förspänd med ett par hästar, hvilka i raskt traf närmade sig. — Det är doktor Borg, sade Emelia.

— Ska vi öppna grinden och se om han ännu ger oss en slant? sade Adele skrattande.

Doktorn såg litet öfverraskad ut då de unga damerna öppnade grinden åt honom. De logo skalkaktigt tillbaka. Doktorn igenkände Emelia, men kastade en frågande blick på Adele.

— Det är Adele, upplyste Emelia, hon undrar om doktor Borg nu som i hennes barndom skall belöna henne, då hon öppnat grinden?

— Ja visst, sade han och hoppade ur vagnen. Då han leende räckte den unga flickan en tioöring, tänkte han: Hvilken förtjusande flicka hon blifvit. Han inbjöd dem att komma in i trädgården. Där, i den blomsteromkransade bersån förflöt en angenäm stund med kaffet serverades.

Under de fyra veckor Adele stannade hemma ställdes "ödet" ofta om, att den ståtliga doktorn och Adele träffades. Så kom då sista dagen af hennes vistelse i hemmet. Doktor Borg hade bedt henne om ett möte i parken vid sjöstranden. Adele var ej ytlig, men den aftonen klädde hon sig med större omsorg än vanligt, och log åt sin bild i spegeln. Så föll en skugga öfver de fina dragen. — Detta var sista kvällen, sedan skulle hon ej få se honom. Hon vågade ej tänka på hur tomt det skulle blifva efter sedan hon återvänt till staden, att ej åter få möta honom. Men hon fick ju ej glömma, att hon var dotter till en fattig arrendator, han, sonen till den rike, stolte fabriksägaren. Hon hade försökt hålla sitt sinne nyktert. Men hade hon lyckats? För honom hade det nog varit endast en liten sommaridyll, för henne hade dessa stunder varit det, som gifvit lifvet värde.

Doktor Borg gick redan väntande vid sjöstranden då Adele kom. Han bjöd henne taga plats på soffan. Själf satte han sig mycket nära henne.

— Är detta då "vår" sista afton, Adele? sade han och fattade hennes hand.

— Ja, svarade hon, men vågade ej lyfta blicken emot honom, utan lät den följa de dansande små vågorna, som rördes af den ljumma aftonvinden. Men hennes hjärta — hur det klappade! Hörde han det mårne? Hon visste, att han såg på henne, och kände den förärliska rodnaden under hans forskande blick. Tystnaden verkade outhärdlig, men hon kunde ej få ett ord öfver sina läppar. Plötsligt lade han sin arm om hennes skuldra och tryckte sin kind emot hennes. Hon kände den makt hans beröring hade öfver henne och tänkte: Skall han då drifva sin lek till det yttersta? och drog sig hastigt ifrån honom.

— Adele, älskade, sade han, måste då detta vara den sista af "vår" aftnar till sammans? Ack, om jag kunde få behålla dig här hos mig! Blif min hustru.

— Men — men — stammade hon, detta är ej ert allvar, doktor Borg. Jag är ju endast en fattig flicka, och ni — er far — anhöriga, o nej, äfven om ni menade allvar skulle jag ej våga, trots att jag —. Dessa underbara minnen af de sista veckorna måste endast förblifva en sommarsaga, men jag skall minnas Er alltid — all-ti-d. Hennes röst stocknade i en snyftning.

— Adele, en stor, rik kärlek frågar ej efter rang eller rikedom. Du har ej förvillats af någotdera, då hade du ej velat lämna mig. Jag vet du älskar mig såsom jag dig. Är du fattig, så har jag nog för oss båda. Ditt varma hjärta är den rikedom jag begär. Den lilla flickan, som med bara fötter sprungit så många steg för att öppna grinden vid min egendom, är mig så outsägtlig kär. Hon är rik, ty hon har öppnat porten till paradiset — kärlekens paradis, för mig.

Då han åter slöt henne i sin famn smekte hon blygt hans kind och sade: — Jag är ändock liksom litet rädd för "doktorn", men du kan endast ana hur lycklig jag är.

— Din fruktan för "doktorn" kommer snart att försvinna, sade han, och kysste henne ömt.

Utmed stranden vandrade två lyckliga människor, omväfda af ljusa framtidströmmar.

För "Kvinnan och Hemmet".
I sträfvan och sorg.
 Af Johan Selnes.

Det är ute i hafsskären en vacker höstdag. Inga bränningar eller skvalp mot holmar och skär, ingen lät af böljeslag. Ejderfåglar ligga vid stranden och plaska. Fiskmåsar kretsa öfver vattenytan längre ut. Solen strålar från en molnfri himmel. En båt här och en båt där synes vid brygga och stränder. Då och då höres ett dämpat motor-paff. Längst ute i farleden skymtar en ångare, som kommer glidande in under svart rök.

Per-Kaneles står därborta på höjden, litet bortom fiskarhyddan sin, och stirrar söder ut öfver sundet. Han är en man något öfver femtio år, litet gråsprängd i håret och kutryggig. Han är klädd i hela och vackra kläder, ty det är söndag idag, och då håller också fiskarna helg.

Han skuggar för ögonen med den ena handen och stirrar söderut öfver det solglittrande sundet. Emellanåt går han tillsynes orolig fram och tillbaka på höjden. Det är tydligt att se, att han väntar på någon eller något.

Medan han befinner sig därborta på höjden, öppnas fiskarhyddans ytterdör, och en äldre kvinna synes i dörröppningen. — Ser du ingen ännu? Ijöd det från henne med något svag röst. — Nej, svarar Per-Kaneles med saktmotig röst. Så försinner kvinnan in i hyddan igen, medan Per-Kaneles åter skuggar för ögonen med handen och stirrar utåt sjön.

Det var häromdagen, som det hände. Per-Kaneles kom tillsammans med sin 17 års gamla gosse, Rolf, roende in från sjön med nattens fångst. Borta på backslutningen, alldeles ofvanför båtbryggan, hölls hans tre yngre barn på att leka. De hade olika slag mussel skal, de hade byggt små hus af sten, de hade skeppet förankrat i vattendammen, de hade många saker att se till. Men då fars båt lade in till bryggan, blef leken glömd; de sprungo från hästar, kor och skepp, sprungo ikapp nedför den berggrå, branta höjden. Martha, den äldsta af de tre barnen, halkade på något vått och slippigt, som var på berget; hon tumlade öfverända, satte till att skrika och föll nedför en brant afsats, som var flera meter hög. Nedanför blef hon liggande stilla och orörlig, med slutna ögon, och fadern och brodern, som genast kommo dit, trodde först, att hon var död, men då de hade ordnat litet med henne och bürit henne bort till gångsstigen, som förde från sjön till hyddan, sågo de, att hon lefde. Hon öppnade ögonen till hälften och tog sig åt hufvudet med den ena handen, jämrade sig litet och klagade öfver smärtor. Hon var icke istånd till att stå på benen; de måste bärta henne upp till huset, där hon blef lagd i sängen. Sävitt de förstodo, hade hon visst icke fått några lifsfarliga skador. Men då hon icke tycktes blifva bättre under dagen, kvällen och natten, började de att frukta för, att det kanske skulle blifva värre, än de från första början hade antagit, och då hon nästa dag blef ännu sämre, voro de på det klara med, att hon hade fått en eller annan inre skada. Och då kunde de icke vänta längre. De måste telefonera efter doktor.

Och det är alltså doktors båt Per-Kaneles står därborta på höjden och stirrar efter denna söndagsförmiddag. Han börjar att vandra mer och mer oroligt fram och tillbaka på bergryggen, allt efter som väntetiden drager ut. Och som han vandrar fram och tillbaka där i solskenet och stillheten och ouphörligt kastar blicken söderut öfver sundet, stiga många tankar upp i hans hjärna.

— Han kommer ihåg sin ungdom; han kommer ihåg den dag, han träffade henne, som blef hans hustru, han kommer ihåg då han och hon flyttade hit ut i skärgården. Så kommo barnen — sju till antalet. Medan han sträfvade på sjön, sträfvade hans hustru i fiskarhyddan. Hvar och en i sitt kall. Hans hustru var en fin-

känslig, något späd och spenslig kvinna. Barnsängarna togo på henne. De långa vintermånaderna, med storm och snö och dåligt väglag, då han ofta måste vara ute på fiske långt från hemmet, togo också på henne. Hon var som en blomma, som icke tål vid hårdt väder. Det blef för mycket för henne. Hon tröttnade. Hon sjuknade. Och gick till sängs och kom aldrig mera upp. — Han suckade. Lovisa hette hon, och hon hade varit hans lifs ljus. Hans tröst, hans glädje och lycka. Leende och vänlig tog hon afsked från honom hvar gång han drog ut på fiske, och leende och vänlig hälsade hon honom välkommen tillbaka. Hon höll hemmet vackert och rent och uppförstrade barnen med kärlek och omsorg. Ett stort kall — större än hans. Så var hon omsider färdig. Så orkade hon icke längre. Så tog hon afsked från honom för sista gången. — Han suckade åter, och där skymtade en tår i ögonvrån. Vid sidan af hårdt arbete och lång sträfvan, hade hans hustru också fått känna sorger samman med honom. Tre af deras barn voro nämligen döda — det sista bara en månads tid före hon själf dog. Detta tog väl också på krafterna, verkade väl nedtryckande på moderssinet, liksom det verkade på hans sinne; han, som hade varit barnens far. Och han, med sitt mera omskiftande sträfvande ute, kunde väl knappast bärta mera, tåla mera. Även han hade ofta känt den stora påfrestningen att han icke orkade mera. — Men — tiden gled dock vidare, och han måste ro sin båt öfver sjö och bölja — fortsätta, fortsätta som förr, för att det hem, hon hade lämnat, skulle kunna hållas samman. Snart blef det äldsta barnet — en gosse — stor nog till att följa honom på sjön. Han anställde en äldre kvinna att sköta om huset tills vidare. Men snart skulle han slippa att ha främmande hjälp, hade han hoppats. Martha, det näst äldsta af hans fyra kvarvarande barn, var snart färdig med skolan, och då skulle han bli hjälpt. — Men så hände nu detta. Så kom detta i vägen. Detta olycksfall. Nu låg denna hans dotter sjuk och till sängs. Han måste ha doktor — han hade icke så många skillingar att räkna med — och det var så tungt, så tungt. —

Doktorn hade allaredan varit där och rest. Han hade undersökt den sjuka lilla flickan och funnit att fallet var ganska allvarligt. Hon hade under fallet ådragit sig en hjärnskakning. Det kunde dock hända, att hon ginge igenom, men han tordes icke lofva något. Det var kanske bäst att vara förberedd på hvad som helst, hade han yttrat, då Per-Kaneles ledsagade honom ned till sjön och satte honom ombord i båten.

Doktorsbesöket hade kostat nära 30 kronor och tagit nästan alla de pengar som Per-Kaneles för ögonblicket hade. Så måste han ut på sjön igen, han och sonen. Han kunde behövas hemma nu, när hans lilla dotter låg sjuk. Men plikten, krafvet, — åh, så stränga dessa voro! Hvarje kväll, hvarje natt måste han åstad. En fattig fiskares tillvaro var hård och grym, och frågade icke efter nåd och barmhärtighet. Med tungt hjärta rodde han och gossen ut på kvällen och i samma sinnesämning vände de tillbaka vid daggryningen. Alltid detsamma: ett lif mellan hopp och fruktan. Alltid med denna frågan framför sig: Skulle hon gå igenom detta?

En natt kommo de i land tidigare än vanligt, ty det började att regna och blåsa. Gossen hade ådragit sig en förkylning, och Per-Kaneles ville icke i denna skiftande luftväxling utsätta honom för en ny. Så satte de segel och seglade till land.

De förtöjde båten vid bryggan och vandrade trötta och tungsinta upp till fiskarhyddan. Fångsten hade varit dålig under de senaste nättarna. Det var så sträfamt och mödosamt att så sig igenom för dem, så fattiga som fiskarfolk voro. Det blef inget öfver, inget att lägga åt sidan; nej, allt gick med, och ofta räckte det icke till.

De togo försiktigt i ytterdörren och gingo stilla in i det lilla köket, för att icke störa dem, som sovvo. Per-Kaneles lättade på stugudörren, för att förvissa sig om,

(Forts. på sida 44.)

För 'Kvinnan och Hemmet'
 "Addy".
 Af G. M. S.

James Jenny gick ut från rättssalen med böjt hufvud och såg mycket tänkande ut. Han hade både vunnit och förlorat. Han borde vara både glad och bedröfvad, och det var han också, men till hvilken sida vägskålen höll mest, kunde han icke själf bestämma. Han var fri; fri från Lenoras upphörliga gnat och tjat; fri att komma och gå när han ville; fri att hänga sin kostym öfver en stolsrygg; lägga sin pipa på golfvet, om än askan föll ut aldrig så mycket; ja, fri att lägga benen på bordet, när han satt tillbakalutad i gungstolen och läste tidningen. Han kunde också läsa en bok från början till slut, om han önskade, utan att bli tvungad gå med på aftontillsättningar som varade till morgonen — just när han var midt i den mest spänande delen af hela boken. Ja, han borde vara mest glad. Hans hufvud kom högre upp och hans ansikte fick en segerviss min, medan han gick nedåt gatan.

Men så dök den andra sidan af saken upp för honom, och hans hufvud sjöñk åter. Adelaine! Hans lilla, gullochiga, bläögade älskling! Det kom något fuktigt i ögonen, som han skyndade sig att torka bort med snibben af sin näsduk. Adelaine, som hvarje middag och kväll kom honom glädjestrålande till mötes, och som med sitt nästan obegripliga barnpladder försökte att tala om för honom alla dagens, för hennes oerfarna barnasinne, så märkvärdiga händelser. Hon, som hvarje kväll måste sitta på hans knä, tills hon hade fallit i sömn. Hon, som vaknade vid fåglarnas kvitter hvarje morgon, kraflade sig ur sin säng och upp i hans; hur hon ruskade honom i håret och klappade honom i ansiktet med sin knubbiga, lilla hand, för att få honom vaken! När detta ändtligen lyckades, måste han hjälpa henne att få på sina kläder och skor. Till gengäld försökte hon att vara honom behjälplig med manschetter och halsduk, och när han hade rakat sig, var det hon som inspekterade arbetet, om det var väl gjort. Hans hufvud sjöñk ännu djupare, tills hakan nästan hvilade på bröstet. Nej, vägskålen sjöñk till den tråkiga sidan. Han hade förlorat mera än han hade vunnit. Han var mera bedröfvad än glad.

Han gick hem. Allt var tyst och stilla, Lenora hade icke kommit hem ännu. Han gick in i sitt sofrum, där han hastigt packade alla sina kläder och andra nödvändiga ägodelar i en stor koffert, samt två handkofferar. Han skref därpå i hast en "note" till Lenora, hvari han bad om tillåtelse att få komma hem, två eller tre gånger om året, för Adelaines skull. Han gick så ut på verandan, vinkade till sig en lastbil och fick sina koffertar transporterade till stationen. Själf gick han till fots, då han hade god tid att nå det bestämda tåget, om han än gick vägen många gånger. Men han måste bort så fort som möjligt, innan Lenora och Adelaine kommo hem. Lenora skulle visa sig stel och kall, det visste han, ja, kanske också gifva honom några af sina spydiga ord med på resan, men Adelaine skulle lägga sina små, mjuka armar om hans hals, kyssa honom och bedja honom om att få följa med. Han stod icke ut med det slaget just nu, det var svårt nog ändå. Han fick näja sig med ett litet inramat fotografi af henne och ett par af hennes nästan utslitna skor, som han hade snappat till sig i sista minuten.

Skiljsmässan hade de båda önskat, äfven fått den beviljad, utan större svårigheter, men det var Adelaine, som var den stora frågan. Henne önskade de båda. Det kom dock från domaren, kort och godt: — Barnet tillfaller modern, såvida det icke kan bevisas, att hon icke är af sund moral, eller på annat sätt är oduglig till att öfvertaga detta värf. Detta kunde icke just sägas om Lenora, och därmed var den saken afgjord.

En half timme efter James hade lämnat hemmet, kom Lenora med Adelaine vid handen. Hon bar hufvu-

det högt och hade en triumferande min, som om hon önskade låta hela staden veta, att det var hon, som hade afgått med seger i de nyligen afslutade förhandlingarna. James hade nog tänkt att få behålla Adelaine, men det visste hon på förhånd icke skulle komma att ske. Hon log segerstolt, medan hon gick uppför trappan och in i huset, där allt var aldeles stilla. Hon gick in i James' sofrum och där upptäckte hon snart, att han allaredan hade rest. Hon suckade litet, det var också bäst så. James kunde vara så öm och sentimental ibland, isynnerhet när det gällde Adelaine. Hon läste hans "note" och såg däraf, att han hade rest till sin syster Nora, där han skulle uppehålla sig en tid. Hon log tillfredsställande. Hon fick behålla Adelaine, och han var förpliktad att försörja dem båda två, så länge hon förblef ogift. Hon hade således inga bekymmer för framtiden och kunde njuta lifvet, tillsammans med sina vänner, i fullaste mått, förutan en värdslös, trög hemmasittande man att kifvas och dragas med. Hon blef afbruten i sina tankar genom Adelaine, som kom inspringande.

— Hvar är pappa?

— Pappa har rest ut på affärsresa.

— Addy 'kal vänta på pappa. Hon sprang ut och satte sig på det öfversta trappsteget. Modern gick till dörren.

— Pappa kommer icke hem idag.

— När kommel pappa?

— Pappa kommer icke på länge.

Adelaine grät sig till sömns den kvällen för att pappa icke var där och gungade henne till sömns. Nästa dag, och de följande dagarna, var det likadant.

Det ljöd i det oändliga: — Pappa måste komma och snöla Addys skor. Pappa måste komma, så Addy kan sitta i pappas knä och sovfa. Addy se om pappa kommel, och därmed trippade de små barnafötterna ut på verandan, nedåt trappan och bort öfver gatan.

Det började att taga på Lenoras nerver detta, hvarför hon ruskade henne ordentligt en dag, när hon igen började att gråta och fråga efter pappa.

— Det tjänar ingenting till att gråta och tänka på det hela dagen. Gå och lek med dockan. Pappa kommer icke på länge ännu, sade hon strängt.

Adelaine tog också dockan och gick ut, men icke för att leka. En halftimme senare fann Lenora henne sovande i den lilla hundkojan, med dockan på den ena armen och hufvudet hvilande på den andra. Hennes ansikte var tårdränkt. Hon lyfte henne försiktigt upp, kysste henne och bar in henne. Hon började nästan att grubbla, men jagade hastigt bort dessa tankar. Hvarför ödelägga lifvet med själfförebrälser?

Adelaine frågade icke efter pappa mera; efter den dagen grät hon heller icke därför att han ej kom. Lenora kände sig lättare. Barn glömma så lätt, tänkte hon, men hon iakttog icke, att Adelaine blef mera stilla och tyst. Hon hade också för många nöjen att taga del i, för att lägga någon särskild vikt till något så obetydligt.

Fyra månader svann, och ännu var pappa icke kommen. Det började nu så småningom att gå upp för det lilla, treåriga barnasinet, att han alls icke kom. Samtidigt med denna upptäckt kom också ett beslut, hon skulle gå och söka upp honom en dag.

Det var framemot aftonen, en stilla midsommardag. Adelaine lekte ute i trädgården med dockan. Hon var ledsen och visste icke hvad hon skulle taga sig till, men så dök det upp för henne, att det snart måste vara tid för kvällsmat. Hon satte dockan ifrån sig mot stammen af ett träd.

— Addy kommer 'nart tillbaka, tröstade hon denna och gick in i köket, där hon bad jungfrun om litet mat.

Mor hade främmande i kväll, därför var Adelaine ombedd att hålla sig ute det mesta möjliga och icke störa, tills det var tid för henne att gå till sängs. Hon öppnade dörren till matsalen på glänt, och tittade in. Den var aldeles tom, men inne i hvardagsrummet hade allaredan samlats några sminkade, eleganta da-

mer och släthåriga, stela herrar. Doktor Steen var också där. Han hade varit hos henne, när hon hade mässlingen, och hon hade tyckt att han var riktigt rolig den gången, men nu satt han där, i pappas stora gungstol, så kall och osympatisk. Hon stängde dörren, tog den papperspåse jungfrun gifvit henne, hvari det fanns smörgåsar och småkakor, gick ut till dockan och talade om för henne hyd hon hade sett.

— Jag 'kal icke ha främmande när jag blir 'tor, upplyste hon. Folk blir då 'tela. Hon satte näsan i vädret och gick bort med en förnäm min. Dockan böjde sig litet åt sidan och tycktes nicka sitt bifall. Adelaine satte sig ned bredvid henne och började äta. Carlo, den lilla, hvita och svarta hunden infann sig också för att få sin del, hvilket blef mera än hälften; han var mycket närgången.

Hon kom plötsligen på den tanken, att hon kanske kunde gå och leta efter pappa nu. Hon hade fått befallning att komma in och gå till sängs när solen gick ned, men den var långt ifrån horisonten ännu, och den gick så sakta. Hon kunde icke en gång se att den rörde sig. Hon skuggade med handen för ögonen och stirrade tills tårarna kommo fram. Nej, den stod visst alldeles stilla. Om det så blef mörkt, var hon icke rädd i alla fall. Hon hade också en del af matsäcken kvar, den skulle hon taga med sig. Ty det skulle nog bli sent innan hon kom hem, både hon och Carlo kunde bli hungriga; det var inte godt att veta när och hur hon fann pappa, men hon ämnade gå öfver hela sta'n först.

Med dockan under den ena armen, matpåsen i den andra och Carlo i hälarna sprang hon öfver gatan. På det första hörnet stötte hon genast på en poliskonstapel, som kom från gatan till höger.

— Hej, lilla fröken, hvart skall du hän som springer så fort? Hvar är din mamma? Är icke du Jennys lilla flicka?

— Jo, mamma el hemma.

— Det är bäst du går hem nu, solen går snart ned.

Hon började också att gå tillbaka, men när hon såg sig om var mannen försvunnen bakom hörnet och hon vände strax om igen och var snart nere i staden. Gatan var nästan folktom. Hon såg sig om åt alla håll. Ish! Där på hörnet stod det en, med en stjärna på bröstet igen. Hon andades lättare, då han vände henne ryggen utan att ha sett henne. Hon smög sig förbi honom och började att springa tvärs öfver gatan. Hon tyckte icke om dessa män med blå uniformer och stjärna på bröstet. De voro så näsvisa, man fick ju inte gå hvart man ville.

Dr. Janison satt i sin bil och väntade otåligt på att gatusignalen skulle vända sig till "gå". Han hade haft en brådskande dag på kontoret och där till gjort flera sjukbesök. Han hade knappt haft tid att åta och satt och längtade efter den goda kvällsmaten, som han vissste väntade honom. Jo, där svängde signalen. Han satte motorn i gång, men du store värld! Hvad var det? Han såg något hvitt rött framför bilen och bromsade, men bilen bakom honom stötte till hans, så den gick ändå ett stycke framåt, trots alla hans ansträngningar för att få den att stanna. Han hoppade ut och var allaredan framför bilen, innan någon af de andra, hunno fram. Till sin stora förskräckelse såg han en liten gullockig flicka ligga framstupa under bilen, med en papperspåse i handen och en docka strax bredvid. En liten hund kraflade under bilen till henne, slickade hennes hår och jämrade sig ynkligt. Dr. Janison drog fram henne, vände henne om och lyfte upp henne. Hon öppnade ögonen.

— Addy finna pappa, hviskade hon knappast hörbart.

Han lyfte henne in i bilen och körde henne till sjukhuset, där han verkställde en grundlig undersökning. Trötthet och hunger varo glömda. Han fann dock, att hon icke var skadad så svårt som han från första början trodde. Det var bara två refben brutna och en liten hudfläcka öfver högra örat.

Lenora Jenny och hennes gäster hade just satt sig

till bords. Telefonen började ringa utan upphåll. Lenora måste till sist ursäkta sig för sina gäster, gick till telefonen med en missnöjd min, och fattade luren.

— Fru Jenny. Hvem är det?

— Dr. Janison. Er lilla flicka har förolyckats genom en olyckshändelse, fru Jenny, och det är kanske bäst ni kommer hit, till "Olds Hospital" med detsamma.

— Min lilla flicka? frågade hon ängsligt. Men hon är ju hemma, eller var, för tio, femton minuter sedan. Hon kom att tänka på, att hon inte hade sett henne den sista timmen, eller längre. Hon hade varit för upptagen med att kläda sig och sedan underhålla sina gäster, för att märke, att hon varit försvunnen. Jungfrun hade kanske också glömt henne midt i brådskan med att få maten färdig och bordet dukat.

— Hon är här nu, hörde hon doktorns stämma.

Hon slängde upp luren utan att fråga mera och sjönk likblek ned på en stol.

— En af er måste köra mig till "Olds Hospital!" Kära, stå icke och stirra så, utan kör mig genast dit. Adelaine har förolyckats.

Detta syntes bringa dem till handling och hon blef, så när sagt, buren ut i en bil, som ett ögonblick därefter susade nedåt gatan. Kommen till sjukhuset, vacklade hon uppför trappan och träffade en sjuksköterska i dörren, som förde henne in i Adelaines rum. Denna låg blef och stilla i en stor säng, med ett bandage om hufvudet. Lenora kastade sig ned vid sidan af henne och storgrät.

Under natten fick hon feber, började att kasta sig fram och tillbaka och prata i yrselin. — Addy finna pappa. Pappa kommel icke. Carlo ville med och passa Addy.

Det vaknade något inom Lenora. Hon måste sända bud till James. Hon afsände med hjälp af sjukhusets nattvaktmästare, följande telegram: "Adelaine allvarligt sjuk. Kom genast. Lenora."

Fram på morgonen kom det svar tillbaka från hans syster: "James icke här. Nuvarande uppehållsort okänd. Nora."

Lenora sjönk ned på en stol vid det öppna fönstret, med telegrammet i handen. Hon stirrade ut på de få människor, som allaredan hade börjat dagens sedvanliga gång. Några sågo upp och nickade till henne, men hon såg det icke. Hennes tankar voro inåtvända. Ångern började att gnaga. Hade hon handlat rätt? Hade hon vunnit så mycket i alla fall? Och om så var — ja, hon måste erkänna sanningen för sig själf — så var det bara sig själf och sina egna känslor, hon hade tänkt på. Hade icke hennes lif — allt sedan de blefvo gifta, ja, ändå tidigare — varit fyllt med egoism och själviskhet, tills det till sist blef en brytning mellan dem? Hon hade triumferat öfver, att hon fått behålla Adelaine, men hur mycket uppmärksamhet hade hon i verkligheten skänkt henne? Ja, hon hade varit god nog som en leksak, när hon, Lenora, icke var upptagen af främmande och sina egna näjen. Hon tänkte på de många gånger Adelaine hade gråtit och frågat efter sin far. Och James, hvarför hade han rest, utan att en gång säga dem farväl? Därför att han visste, att han icke kunde stå ut med att säga farväl till Adelaine — och kanske icke till henne heller. Hon tordes nästan icke tänka denna sista tanke ut. Hon förtjänade det icke. Och nu om han icke finge se henne mera här i livet, skulle hon någon gång få förlåtelse af honom och sin Gud? Hon gömde ansiktet i händerna och grät, tills det icke tycktes vara flera kvar.

När hon åter såg ut genom fönstret blef hon uppmärksam på en man, som kom gående sakta nedåt trottoaren, som om han bara gick för att fördrifva tiden. Då han kom rätt framför fönstret där hon satt, stannade han och vände sig mot gatan. Han såg upp och ned åt båda sidor, som om han såg efter någon. Lenoras förgråtna ögon blefvo med ens vidöppna. Det var så likt James, hela hans figur och längd, men —

(Forts. på sidan 44.)

Vårt Bibliotek.

Supplement to "Kvinnan och Hemmet".

Mors Stuga.

Berättelse af Betty.

Mors stuga — mors stuga! Kunde väl Tor Skogsiö tänka sig något förargligare än det att vara tvungen att bo i den där lilla kåken mellan skogen och sjöviken, när andra pojkar af hans bekanta hade de där små villaliknande egnahemsstugorna att bo i och vara högfärdiga öfver! Tänk så grant hans kamrater på bruket bodde i de stora nybyggda bostadshusen, och så äfven pojkarna, som voro hemma vid stationen, som låg nästan mitt emot.

Men rarast hade de det i egnahemmen. Där hade de små fina trädgårdar med aplar och bärbuskar och blommor utom, och inuti rummen fina moderna möbler och därtill en veranda att sitta och läsa läxorerna på!

Men hvad hade han?

Han, Tor Skogsiö, som ändå hade det bästa hufvudet af alla pojkar i sockenskolan och som så ofta kallades upp till herrgården för att uträffa hvarjehanda, "för att han var en så hygglig och kvick gosse."

Hvad hjälpte det att han var hygglig och kvick, när han ändå inte hade annat att bo i än mors gamla fula stuga, som inte ens kunnat behålla sin röda färg, utan såg ut som ett utslitet gammalt vadmalsslägg, hvars färg inte alls var någon färg, utsatt som hon var för väder och vind.

Och inne var det den stora ringspisen med sitt rodfjurslika, svarta gap, de små fönstren, det gamla mälade skäpet — stort som ett litet hus — med namn och årtal på dörrarna, träsoffa under det ena fönstret, det breda fällbordet under det andra, hörnskänken, möraklockan, sparlakanssängen. — Usch! Så där hade ingen af de andra pojkarne — och allt det där måste han vara nöjd med, bara för att far skulle gå och fälla en gran öfver sig, så han aldrig steg upp mer, och lämnade mor och pojkarne att ta sig fram bäst de kunde.

Och så den jämmelige Sigurd, som knekade sig fram på kryckor! Hvarför skulle just han, Tor Skogsiö, ha en sådan ynkrygg till bror? Han arbetade och slet, han med förtärs, men det var bara med att laga klockor, fläta korgar och snida i trä. Aldrig kunde det bli något af honom! Det är det, som är förargligt att ha en tocken en till bror, och ovisst är, om inte mor tycker det är lett att ha en tocken son, fast han nog själf tjänar sitt bröd.

Men så har hon ju honom, Tor, och det är inte att lipa för — honom är hon nog glad i —

Gossen höjde själfmedvetet på det välformade hufvudet, rätade på sin lilla figur och marscherade på med allt spänstigare steg, under det han formade sin lilla mun till ett litet rosenrött instrument, visslande en käck melodi för att visa att han var karl.

Och visst såg han söt ut, där han promenerade framåt med händerna i jackfickorna. — Mor sade ju alltid, att han aldrig kunde vara annat än söt, hvad han än företog sig.

— Se, god dag på dig, munsjör! Ser du inte, när folk kommer i möte med dig? Se här är en herre, som vill ha några ärenden uträttade kvickt och ordentligt. Är du med om den saken, munsjör Snus?

Gossen stannade med en förlägen rodnad på de runda kinderna och såg blygsamt upp på den talande. Det var patron på bruket, den klotrunde patron Alger, med sitt breda godmodiga leende, och i hans sällskap en äldre herre, hvit i hår och skägg, med imponerande hållning och ett öfverlägset utseende.

— Hör nu, Tor, öfveringenjör von Falke behöver en

flink pålitlig pojke, som vet hvor han går och inte slarvar. Är du en sådan?

— Ja, hvars! Jag brukar allt ha reda på mig.

— Hör bara på den! Nå ja, nu ska' du sättas på prof, så få vi se hvad du går för.

— Jag ska' väl göra så godt jag kan, tyckte Tor.

— Det är rätt, mer kan ingen begära, sade patronen skrattande, så att isterhakan hoppade.

Med respekt i blicken såg Tor på öfveringenjören med frågande min.

Den myndige mannen log hjärtligt, under det hans blick med välbehag hvilade på den präktige pojken.

Det anställda profvet utföll till ingenjörens fulla belätenhet, och så kommo de båda herrarna ned till stugan vid skogsjöviken. Patron Alger knackade på och steg in, åtföljd af öfveringenjören von Falke.

En medelålders kvinna, snyggt hvardagsklädd, neg djupt och höfviskt för de båda herrarne.

Stugan gaf intryck af hemtrefnad och ett enkelt välvstånd. De gammaldags möblerna, icke utan en viss konstnärlig utsmyckning, voro väl aktade och gäfvo något gediget åt det enkla rummet och förtog tanken på att det var ett herrgårdstorp, hvilket det i själfva verket inte var, fast mor Katrin eftermannens vådadöd var skyldig patron några dagsverken årligen, sedan han sålt stället till Sven Skogsiö.

I den hvita spisen stod en vacker frisk enbuske, och på hällen låg en hvit och svart katt och såg fjärrskådande upp mot de inträdande herremännen.

En ung, blek man, nästan bara en gosse, spenslig och hopsjunken, satt vid en bänk framför ena fönstret och flätade på en prydig korg. Han höjde ett par stora, sorgsna ögon mot de fina herrarna och reste sig mödosamt för att buga sig för patron. Bredvid honom stod en krycka, som han måste fatta tag i för att stående kunna besvara patrons fråga "hur det stod till".

Det var Sigge, den halte familjeförsörjaren.

Vid det breda slagbordet framför fönstret på gavelväggen stod Tor som ett tånt ljus och såg lyckohungrigt på de båda myndiga männen.

Nu tog patron högtidligt till orda och förklarade för mor Katrina hvad som föranledde detta besök. Hans vän öfveringenjör von Falke, som var barnlös i sitt äktenskap, hade nu sent omsider kommit till insikt om att han borde hjälpa någon fattig pojke, som hade ett sån't där hufvud, i hvilket det sitter en verksam hjärna som fordrar utbildning, och som i en framtid kunde följa i hans fotspår som öfveringenjör eller ännu värre

— ha, ha! Och nu tycker han att den här munsjör Snus skulle passa att riggas upp till en tocken herre. Nåå — hvad säger morsgumman om en sådan framtidtsutsikt för sin pojke —?

Mor Katrina såg inte glad ut, såsom han väntat få se.

— Jag har trott, att han skulle vilja stanna här hemma och hjälpa mig med att sköta torpet, sade hon. Efter en stund återtog hon:

— Det är väl inte Guds mening att alla, som fått ett godt hufvud, ska bli lärda och herrar. Det behöfs allt folk med förstånd te å bruка jorden också — det förstår allt patron —.

Ä — den här lilla jordbiten tarfvar väl inte så stor intelligens för att göras bärande. — Det tänker jag mor själf med hjälp af sin äldre son både orkar och hinner med!

Modern såg med en missaktande blick bort till den stackars gossen, som flitigt flätade på sin korg.

— Jo, jag tackar, jag — hjälp af en, som inte kan hjälpa sig själf öfver golfvet utan de här kryckorna. Det tror inte patron — så mycket ser jag.

Vid dessa ord af modern öfverfors Sigges bleka ansikte af en bjärt rodnad, och han sänkte sina ögon som hade han haft något att blygas öfver. Patron såg det och tyckte synd om den stackars gossen, som arbetade så flitigt, när de andra gjorde ingenting.

— Å, Sigge sköter sig nog! Det är godt gry i honom också — om han återfår sin hälsa. Och du, Sigge, som är en rättänkande gosse, unnar säkert din bror att komma sig upp i världen, eller hur, du?

— Jag unnar honom allt, som kan vara nyttigt för honom, sade Sigge och flätade på.

— Och ni, mor, är väl förståndig nog att inse er gosses bästa och till på köpet tacka öfveringenjören, som vill åtaga sig att göra karl af honom. Han kan ju på så sätt sörja för er på gamla dagar.

— Ja, det få vi se, det. Jag vet hur det brukar gå med den saken. Jag lefver väl inte så länge — och då slipper han besväret — — —

Patron fann infet att svara på hennes ord. Han vände sig till Tor och sade, när han varsnade en uppslagen bok på bordet.

— Du läser, ser jag, sade han och såg på bokens titel. Det var *Uppfinningarnas bok*.

Ingen mer än öfveringenjören hade lagt märke till färgspelet på Tors ansikte under samtalet. Hvad gossen tyckte, läste han i dessa färger.

— Kära mor torde handla rättast, om hon låter sin son fälla utslaget. Han torde vara mogen nog att få ha sitt ord med i laget.

— Ja, hvad säger du, Tor? Vill du lämna mor ensam? föll hon nästan den höge herrn i talet med en skymt af hopp att beveka Tor att stanna.

— Mor förstår väl — att det — vore bra — för mig, svarade han något sväfvande på målet.

— Ja, ja, res med den främmande herrn, du — och blif för fornäm att räkna dig släkt med oss.

Mor ska' inte öfvertala dig att stanna, när du inte vill — men kanske får du ångra dig en dag!

Det var en bitter stund för mor Katrina — bittrare nästan än den, då de kommo bärande med hennes mans krossade lik från skogshugget.

Men Tor var bara glad, han, glad att få komma ifrån mors fula stuga och de simpla sysslorna i hemmet, glad att bli af med mors tarfliga sällskap och att slippa från åsynen af sin vanställda bror, när denne släpade sig öfver golvet på sin krycka, glad att slippa höra hans gudsnadliga böner och sånger, som han fann så tråkiga — att få byta ut allt detta mot fint, färnämt folks sällskap och utsikten att en gång bli lik dem — att han själf skulle bli en af dessa, som skulle belysas af lyckans och ärans solsken!

Och afskedet från älsklingssonen, som knappt kunde styra sig af glädje att få lämna hemmet, glömde aldrig mor Katrina Skogsiö.

I en första klassens kupé satt en ensam medelålders man och kastade liksom omedvetet en blick ut genom fönstret då och då.

Där ute rådde vårlif i en fullhet, som kändes berusande. Det lyste af solsken, glittrade och glänste i sjöar, skogstjärnar och bäckar, det doftade vår från träd, buskar och blomster i alla färger.

Men den ståtliga herremannens blåsvarta ögon syntes inte känna någon dragning att betrakta skönheten i naturen. Det var dock icke den blaserade likgiltigheten hos en, som sett sig öfvermåttet på tunga, värkande tankar, som så helt upptog honom, att det åstadkom likgiltighet för allt annat, både vackert och fult utomkring honom. Hans ansikte var lifskraftigt och viljestarkt, och det svarta håret med blänkande silfverränder reste sig nästan trotsigt öfver pannan med de täta, raka ögonbrynen. Ansiktet var vackert till form och linjer men syntes färat i förtid, och det strama draget kring munnen var snarare ditkommet af vana att härska och befalla än af någon af naturens daningsnycker.

Endast då en liten stuga skymtade i en skogsbacke

eller vid ett speglande vatten, syntes hans blick få lif och intresse.

Vid en station nära ett brukssamhälle steg han af tåget. Högväxt och bredaxlad kunde han med sin furstliga hållning och sitt afmätt förnäma sätt icke annat än ådra sig betjäningens uppmärksamhet, men han låtsade om ingen, tog sin handkappsäck och begaf sig ensam in på en föga uppkörd byväg, som ledde in i en närbelägen skog.

Fort och malmödet gick han framåt, tills han var ur synhåll och inne i skogen, där fågelsymfonien ljöd från de höga kronorna och ensligheten smög genom mörka snår och höga, grenlösa stammar. Inkomen där, satte han sig på en mossig sten och torkade sin fuktiga panna med en silkesnäsduk. Och här kommo de nu — minnena, som han så länge och envist visat ifrån sig.

Han var på nytt en liten pys, som barfota och tarfligt klädd larvade iväg fram till stationen eller herrgården, och oftast till skolan. Och öfverallt, hvor han gick fram, blef alltid den unge pojkens högmod närt af förståndiga människors beröm och fagra ord. Och så fann han snart sig själf för stor och mors gamla stuga för liten och tarflig för sig. Och så började han bygga luftslott.

Mor, mor — en ömmare mor än hans hade väl aldrig en gosse ägt. Men äfven i hennes ömhet låg väl en god portion högmod. Och hvilken mor är ej stolt öfver en son, som artar sig väl och blir observerad och berömd af alla?

Men denna ömhet fick han åtnjuta på sin stackars lytte broders bekostnad, han, som alltid fick draga den tyngsta bördan af arbetet för det dagliga brödet men sällan fick upphära ett erkännande eller ett vänligt tack af den partiska modern.

O, hur grämelsefullt han mindes sin broders sorgsna ögon och betryckta ansikte, då moderns omsorger och kärleksfulla ord voro blott för honom, som så oförtjänt ägde hela hennes gunst, medan den stackars krympligen fick bärä dagens tunga med sina svaga krafter.

Så skildes han ifrån dem på ett kallt, kärlekslöst sätt. Och studierna och sedan det jäktande men framgångsrika arbetet hade gjort klyftan dem emellan allt större. Och under tiden och med framgången hade både moder och broder liksom sjunkit ner under hans synkrets. De stodo ju så långt under hans nivå. Framåt, uppåt hade varit hans motto — framåt, uppåt hade det äfven gått för honom. Han hade gått i sin välgörares spår och hade vid hans död kunnat upptaga hans mantel.

Men intet närmande till dem han lämnat i den lilla stugan vid skogsjön. Regelbundet sände han dem ett årligt bidrag i penningar till hjälp i deras utkomst, hvilket öfverlämnades till dem genom förmedlade händer utan en rad af kärleksfull hågkomst — —

Mer kunde de väl inte ha skäl att fordra?

Men hyd hade väl nu kommit i hans väg, som öppnat hans ögon för hela hjärtlösheten i denna försummelse mot dem, som stodo honom närmast i lifvet?

Vid den senaste af hans utländska resor hade han råkat tillsammans med en man, som väckt hans ovilja på samma gång som hans sympati. Han fick honom till kupékamrat vid en järnvägsresa och blef att börja med ett "försöksobjekt för hans omvändelsen", men lärde under tiden i honom känna en man, som visste hvad han ville och hvad han gjorde och aldrig lämnade sitt mål ur siktet. Under samtalet erfor han att hans reskamrats lif ägde åtskilliga likheter med hans eget. Och han hörde intresserat på.

— Jag hade som ung lust och äfven förutsättningar för ett sådant lifsmål som edert, sade han med en ton af saknad, — men det fattades medel, som det så ofta gör för en del människor. Min far ägde blott ett litet skogshemman, och på lånta medel ville han icke låta mig börja min insats i lifvet. Och jag måste afstå från mina ungdomsdrömmar — eller rättare storhetsdrömmar — och stanna i den krets dit jag hörde.

— Hm — dit ni hörde! Men fanns det då ingen, som hade medel och vilja att hjälpa er? Det brukar alltid finnas välgörare, som sätta en ära uti att hjälpa fram gryende anlag.

— Jo, en gång blef jag erbjuden hjälp — men kunde ej taga emot den. Den skulle ha blifvit mig alltför dyrköpt.

— Dyrköpt? På hvad sätt då, om jag får fråga?

— Jo, på så sätt, att den skulle kostat mig det, som var för mig mer än lysande framtidsutsikter. Jag blef nämligen erbjuden att bli en rik egendomsägares adoptivson och få välja den bana jag bäst passade för, men på det villkor att jag för alltid skulle afsäga mig alla släktkapsförbindelser med mina kära där hemma.

— Nå — men det hade väl varit förfnuftigt gjort och ett lätt sätt att nå ett nyttigt och åträtt lifsmål. Det är min tanke — —.

— Men icke min — alldelers inte. Det hade för mig varit detsamma som att förakta mitt samvetes röst, trampa Guds ordning under fötterna och krossa min mors hjärta —. Min far dog, innan det frestande anbendet kom. Han hade måhända inte haft mod att säga nej. Men kvinnan har ofta i moraliskt hänseende det mod, som mannen saknar. Jag hade dock redan som pojke lärt förstå att Gud menar hvad han säger i fjärde budet: Hedra din fader och din moder, på det att dig må väl gå. Och jag lade afgörandet i hans händer, som alltid vill vårt bästa.

— Men edra motiv kan jag inte fatta. Hade ni varit förhindrad att hedra fader och moder, som ni håller så strängt på, om ni kanske till en början handlat mot deras vilja, om ni kommit i en högre samhällsställning och bättre villkor, där ni kunnat understödja dem med den pekuniära hjälpen de kunnat vara i behof af?

— Men förnekat dem som far och mor. — Tror ni, käre herre, att penningar kunna ersätta den vanliga kärleken?

Ingenjör Skogsiö rodnade starkt.

— Är ni viss om att Gud, som ni säger, brydde sig om att afgöra denna sak?

— Det är jag. Jag bad honom lägga på min mors tunga just de ord, som skulle uttrycka hans vilja.

— Bah — en öfverkänslig kvinna —! Icke kunna kvinnor bedöma saker på ett förfnuftigt sätt. De döma i regel efter sina omotiverade känslor. Nåå?

— Å — kyningar ha ofta en rent medfödd förmåga att se klart och döma rätt i sådana saker. Min mor sade bland annat:

— Om du med godt samvete kan för lifvet skilja dig från din mor, dina små syskon och ditt barndomshem, så res till den rike mannen och tag honom till din fader. Men glöm då icke din moders Gud! Detta var svaret! Men heller än att slita släktkapsbandet och göra min mor obotlig sorg, sade jag farväl till mina storhetsdrömmar och stannade där Gud satt mig att hjälpa mor med det lilla hemmanet och det under mitt goda samvetes vittnesbörd att jag handlat efter Guds vilja. Och där borta, nära skogsbynet, ser ni mors lilla stuga, tillsade han, visande på ett litet vackert boningshus. — Jag har upparbetat jorden, så att den afkastar mer än dubbelt mot förr, och Guds välsignelse har följt mig under hela denna tid.

— Mors lilla stuga. — Mors lilla stuga!

Dessa ord klingade om och om igen i den resande herrns öron och uppväckte en hel legion minnen, som lik Ållebergs kämpar sovvo en sömn därinne och blott väntade på den väckande rösten för att dra ut till ny verksamhet. Denna röst hade kommit nu, och de sovande hade vaknat upp ur den långa sömnen.

Hur hade han handlat mot sin mor och bror? Var hans val ädelt och oegennytigt till sitt motif? Hade han frågat efter hvad Gud ville?

Nej, ack nej! Den fega, låga själviskheten hade bestämt hans val. Han hade redan blifvit hvad han ville blifva, varit för klok att ångra sitt val och söka närmare sig sin öfvergifna mor och sin lytte bror.

Men han kunde aldrig kuva och tysta ner sitt oro-

liga sinne, siih samvetsvända — dessa kunde ej nedtystas med de pennigsummor han årligen sände de sina.

Och nu hade denna oro vuxit och vuxit och upptagit i sig något gammalt, som han trott för längesedan vara dött och tillintetgjort, men som han fann hafva en oväntat seg lifskraft i sig och säkert aldrig skulle dö — minnet af den hängifna modern och den tålige, sträfssamme brodern där hemma i mors stuga. — Minnen, som kunde måla taflor i bjärta och mörka färger — bjärtare och mörkare än verkligheten. Mors stuga hade fått en sådan bjärt färg öfver sig, ty därinne bodde en kärlek, som höll ut hurudan han själf var. Och den mörka färgen det var hans — otacksamhet och själviskhet.

Den började hägra för honom i denna vackra färg, mors lilla stuga. Han såg den breda gaveln, där bror Sigge planterat hundrovorna och kaprifolierna för att dölja den fula färgen, de små fönstren, som genom sina klara rutor visade de hvita, välstrukna gardinerna innanför. Han såg den så kallade "lyckan", där mor hade sina potatisäkrar och kålsängar, jämte andra grönskär, och de små rabatterna under fönstren, där de gammaldags blommorna prunkade så färgrikt om sommaren, den hvita törnrosbusken under ena fönstret och de två syrénbuskarna vid knuten, den ena hvit, den andra lilafärgad. Han såg mor sitta på träsoffan och sticka på en pojkstrumpa under de små stunder hon kunde taga lediga från hussysslorna och skötandet af trädgårdslanden, och Sigge med sin underliga, vemodiga blick fäst på de små delarna af ett urverk han fått i uppdrag att göra gångbart. Han såg och såg, tills blodet brände i honom, och han fick ingen ro, förrän han ryckt sig los från sitt arbete i storstaden och på ångans vingar iflat dit ner, där mors stuga drog honom med osynliga garn.

Och nu var han nära målet —. Skulle han kämna igen mor efter så många års skilsmässa? Hurudan var väl Sigge nu? En liten vansklig, skrumpen och grå gubbe, väl — sex år äldre än sin bror.

Ingen mötande ville han fråga. Han skulle själf med egna ögon öfvertyga sig om hvad verkligheten gömt åt honom.

Icke en tiondel af den tid det tagit att nedskrifva hans tankar och hågkomster åtgick för dem att dra genoms hans hjärna. Han reste sin ståtliga gestalt och fortsatte vandringen med fasta steg. Nu lyste och skimrade skogssjöns blanka yta fram mellan trädstammar och busksnår. Snart skulle han få stugan i sikte.

Nu står han vid grinden och ser framåt — ser och ser. — Är han utsatt för en synvilla? Är det hans uppörda sinne, som hindrar honom att se som det är? — Stugan — mors stuga — hvor är hon?

Han ser den gröna planen, där han lekte som gosse, nu uppriven och vanvårdad, och inpå tomten, där tomtstenarna lågo och tego med en hemlighetsfull gåta, den till hälften nedrasade muren med den öppna svarta spisen lik ett gapande spöke. Och där utomkring ett kaos af sten, murbruk och mycket tråvirke.

Hvad hade det blifvit af mors stuga?

Eld och brand hade inte förstört den. Ty syrénbuskarna vid knuten stod friska med halfutslagna blad och små sammangyttrade knoppar, och mors hvita rosenbuske med små gröna blad — allt så friskt och fullt af svällande vårlif vittnade om att ingen eld varit orsak till förändringen!

Men hvad hade det blifvit af mor? Och hvart hade den stackars halte bror Sigge tagit vägen? —

Dessa frågor korsade sig i hans hjärna som träffsäkra eldpilar, och blodet forsade genom ådrorna, så att hjärta och pulsar dunkade som hammarslag i stångjärnssmedjan där borta.

Länge stod han kvar på samma fläck, försunken i hjärtsjuka tankar, och såg icke att himlen småningom blärtade, förrän en skarp blixt, åtföljd af ett dånande åskslag, väckte honom. Och om en stund öste regnet ner öfver honom. Regnrock och paraply hade han vid

stationen. Hvar skulle han väl söka skydd? Uthusen voro ju äfven borta —!

Han kände det som om Guds vrede samlat sig öfver hans hufvud och nu bröt lös öfver honom. Nåväl, han skulle stå där han stod, ty här var ingen undanflykt. Ställa sig under ett af de stora träden vid porten hade varit detsamma som att leda blixten bannstråle öfver sitt hufvud. Han skulle stå stilla och invänta sin dom.

Men under tiden uppsteg ett rop utan ljud i hans innersta.

Gud, misskunda dig öfver mig, syndare!

Då kände han plötsligt en hand läggas på hans axel, och en mansröst sade vänligt:

— För all del, herrn, stå inte här, utsatt för detta hiskeliga oväder! Jag bor här i närheten. Var så god.

— Men vi få skynda! Hur det blixtrar!

— Säg mig, sade Tor, — hvad har det blifvit af stugan?

— Kom, kom! Stugan, som stod här? Jo, den har jag köpt till flygel på mitt nya ställe här bortom berget. Där ser ni mitt hem — vi få skynda undan störtskuren — —

— Och hon, som ägde stugan?

— Det var sist en gammal fattig gumma, tror jag. Men hon var afflyttad från orten. Och jag köpte stället genom ombud, ty jag var i Amerika då men ämnade mig hem.

— Jag har hört sägas att hon flyttat till någon släkting i en af storstäderna, hvilken, kommer jag inte ihåg.

— Men han, som köpte stugan af henne?

— Ja, det blir väl trassligt få reda på det där, för nu är han på väg till Amerika, och jag kan inte få hans adress på länge.

— Hörde ni, om hon hade en son?

— Jo — jag tror visst hon hade två. Den äldste hade varit hemma och hjälpt henne med torpet, och den yngste hade visst studerat och blifvit någonting fint — i Stockholm var det visst. Och då var det väl till honom de reste — .

— Det var det inte! Jag är den yngre sonen. Mitt namn är Tor Skogsiö. Men jag har handlat som en usling mot min stackars mor och min äldre bror och icke haft den ringaste förbindelse med dem, utom det att jag sätta dem en summa penningar till hvarje jul. Men han, som utrannsakar hjärtan och njurar och känner allt, som rör sig inom oss, har öppnat mina ögon och låtit mig skåda ner i mitt högmodiga hjärtas djup och väckt mitt samvete, så att jag nu först lärt mig inse hur illa jag handlat — . Ack nej, ha de verkligent flyttat till hufvudstaden, icke har det varit för att uppsöka mig, det är jag fullkomligt viss om. Men hvar skall jag söka rätt på dem? Hvem kunde den där släktningen vara, som de vänt sig till — ? Idel gätor för mig.

— Se, herr Skogsiö, nu är ovädret öfver, och Gud låter åter igen sin sol skina. Och här ligger nu mitt nya hem. Var så god!

— Tack, herr — men hur är namnet?

— Å, förlåt! jag tror vi glömma hvad vi ha för namn — eller kanske bara glömma att presentera oss. Mitt namn är Karl Schwede. Jag har varit några år i U. S. A., men hemlängtan blef mig för stark, och jag måste tillbaka till mitt gamla land. Och här ligger timret, som varit stugan, där herrns mor bodde — .

Ingenjör Skogsiö ställde sig och såg på timmerhögen med vemonliga ögon.

Där lågo de nu, de väggar, inom hvilka han växt upp som gosse, där han rönt den innerligaste moderskärlek, som han lönat med förakt och övergivit, där han funnit allt så simpelt och bondaktigt! O, hyad ville han nu icke gifva för att kunna som förr träda inom dessa väggar och höra mors vänliga röst!

Och tankarna värtade vid alla dessa minnen!

— Hvar skall jag få rätt på dem, herr Schwede? Söka en synål i en höstack.

— På pastorsämbetets expedition torde vara säkrast,

— Ja — jag är yr i hufvudet! Jag borde väl ha tänkt att där söka få upplysning. Alltså —

— Nej, var nu så god och håll till godo hvad mitt ringa hus förmår! Var så god och stig in. Vi behöfva något att pigga upp oss med efter det här ovädret.

Ja, nu kände Skogsiö att han ingenting förtärt sedan frukosten, och nu led det fram på eftermiddagen.

Inne var det ljust och trefligt men på äkta svenska manér, fastän båda makarna kommit från Amerika. Och Karl Schwede presenterade sin unga fru för ingenjör Skogsiö. Hon såg så äkta svensk ut i sin enkla, ljusa klädnad, och det fanns ingen påhängd amerikagrannlåt i hennes klädsel. Hon hade ett sympatiskt utseende och ett trefligt sätt.

Så bjöds han på smörgås och kaffe, alldeles såsom man bjöder på landet. Och det var med en känsla af samhörighet som han mot tog dessa enkla, vänliga mäniskors hjärtliga inbjudning. Det låg något rogifvande i luften i detta hem. Och han förstod att det berodde därpå att det låg en sann, allvarlig mening i de orden, som i stora gyllene bokstäver lästes öfver dörren: "Jag och mitt hus vilja tjäna Herren".

— stannar ingenjör Skogsiö hos oss öfver natten. För i kväll lönar det inte att gå till pastorsexpeditionen, afgjorde Schwede, och Tor fann förslaget godt. Och han sof bättre den natten än på länge.

Dagen därefter åkte han på Schwedes cykel till prästgården. Men resultatet vanns ej. Den unge pastorn var nykommen, och den gamle, som dött för en tid se'n, hade varit ytterst minnesslös och troligtvis glömt att anteckna mor Skogsiös afflyttnings; ty däröm fanns inte en aning i kyrkböckerna.

Och Skogsiö cyklade tillbaka, lika okunnig om de sinas visteseort som förut.

Så hörde han hammarslag från en klensmedja. Lefde gamle Borell ännu mårne? Han steg af cykeln vid grinden och gick fram till smedjan.

Ja, där stod den gamle klensmeden, krokig i ryggen men kraftig i armen som förut, och besvarade med en förvånad min den ståtliga herrns hälsning. Tydligt kände han inte igen honom.

— Ni känner inte igen mig, mäster Borell, sade han med sin klangklara röst och sitt betryckta leende.

— Nä — så om jag det gör, instämde gubben.

— Inte? Men jag har många gånger stått här och dragit blåsbälgen åt er! Minns ni inte Skogsiöpojken?

— Han! Han! Den där som for ifrån mor sin och bror sin — och lät den stackars mora nära på sörja livet ur sig — för han brydde sig aldrig om henne mer, skref aldrig en rad. — Jaså, ä' det han — och han har väl blit storkarl, tycker jag mej se. Underligt ändå, att Gud kan välsigna tockna dära kaxar, som inte bry sig ett dugg om att hålla fjärde budet — hm — hm — .

— Jag böjer mig under er dom, mäster Borell, och erkänner, att ni har rätt. Men kunde ni nu hjälpa mig att få ljus i den här mörka gatan, hvad det har blifvit af min mor och min bror, så skulle ni få se hur gärna jag ville godtgöra det jag illa gjort, därför att jag nu fått en annan syn på saken — .

— Det får han väl fråga prästen om, för han har det väl i kyrkeboka, sade gubben på sitt buttra sätt.

— Jag kommer just nu därifrån. De ha icke blifvit utskrifna ännu. Men säg mig, om ni känner till några af deras bekanta, som man kunde vända sig till för vidare upplysning.

— Vända sig till! Vänd sig till Gud, han, så får han nog rätt på dem, det slår inte fel, sade gubben.

— Och om jag har vänt mig till Gud och bett honom om ljus och vägledning, tror ni att jag blir hörd då?

— Ocken blir inte hörd, när han ropar te Gud af allt hjärta? Har han vänt sig te Gud, som han säger, så var viss, han, att Gud visar honom hvar han har dem, svarade gubben med en vänlig glimt i ögonen.

Ja, här var inte mer att göra än att säga farväl.

Men gubben tog den fina, starka handen i båda sina hårdas och skrofliga, och ändå kändes denna hand tryckning så full af mjuk ömhet.

Så måste han med oförrättat ärende begifva sig tillbaka till sitt värdfolk. Där möttes han af ett telegrafiskt meddelande att ett brohvalf å en under byggnad varande järnvägsbro visade tecken att vilja störra in, och den skyndsammaste resa var af nöden.

Här voro inga om och men.

— Så fort den där bron blir iståndssatt, kommer jag åter, sade han. Måhända tar det två eller tre månader, men alldelens säkert kommer jag den här vägen, i händelse någon upplysning om min mors och brors vistelseort har vunnits. Och då får jag kanske se mors stuga uppsatt som flygel här? — sade han med dämpad rörelse.

— Ja, hur det går med den saken, så är ingenjören välkommen hit, sade Schwede hjärtligt.

— Karl du! Det kommer en fin dam där nere, som tycks styra häråt. Undrar hvad hon kan vilja? Det är svårt, innan man blir någorlunda bekant på en ort, dit man nyss kommit.

— Henne har jag väl inte sett förr, men den gamla kvinnan, som är i hennes sällskap, tycker jag att jag känner. Jo, det är visst smeden Borells hustru — han som var här och satte för låsarne. De äro visst troende, smedens.

Detta hände några dagar efter Skogsiös afresa och den omnämnda damen, en vacker kvinna med bruna, intelligenta ögon, och gamla mor Borell sutto snart inne i hästa rummet och drucko kaffe i sällskap med herr och fru Schwede.

— Jaså, fröken känner ingenjörens mor och bror. Att han skulle vara borta nu! Men en kan väl skrifva och säga honom hvad en vet.

— Nej, vi låta tiden verka. Hon har i så många år lidit ovisshetens kval för honom, så nog har han förtjänat att bara några månader lida af samma kval för henne. Allting gör man åt sig själf, sade hon i en så bestämd ton, att han icke kom sig för att motsäga henne.

— Men nu är saken den, att jag skulle vilja köpa igen den lilla stugan för egna medel. Jag är sparsam och hushållsaktig, ska ni veta, och vill betala kontant och mer än ni själfva gaf för den. Ja, neka mig inte! För jag säger er att för mig har den mer än penningvärde och långt mera än den kan hafva för er. Hur är det, är tomtan ännu herr Schwedes?

— Nej, den ingick inte i köpet. Jag behöfde den just inte.

— Nå, då köper jag den äfven och bygger upp stugan på samma plats och i samma stil som fört — och den är ämnad till ett ändamål, som ni af allt hjärta skall gilla, när ni blir invigd i mina planer. Äro vi öfverens?

— Men kära fröken, jag står ju i begrepp att uppföra den till flygel här — något, som vi rätt väl behöfva — och —

— Men det blir ingenting af med det! Som jag sagt, kommer den att tjäna ett högre ändamål. Och fru Borell här säger, att hennes gubbe vet en stuga till, som är större och af yngre dato än denna. Och prisskillnaden jämte frakten betalar jag. Äro vi ense?

— Fröken alldelens öfverrumplar mig. Men jag förstår nog att stugan äger en helgd för er, och att ni tycker det vore skada att använda den i det syfte jag tänkt mig. Och som frökens ord bevekt mig, tillade han skrattande, — så låt mig sälja stugan för samma pris jag själf gaf. Och i morgon går jag till mäster Borell och gör upp med honom om den där andra stugan — för så vitt ingen kommer och rövar äfven den ifrån mig, sade han muntert skrattande.

Ja, detta var en man, som den resoluta damen fann vara af det material hon behöfde. Hon skulle nog inte släppa honom så lätt.

— Också räknar jag på er, herr Schwede, att ni skaf far murare, som sätta muren i godt stånd, sådan som den var förut, och byggkarlar, som göra arbetet samvetsgrant och anskaffa bräder och plank till tak och

golf. Smidet, som behöfs, gör mäster Borell, och själf stannar jag på platsen, tills allt är färdigt.

— Ja, jag står gärna till tjänst med hvad jag kan, sade den snälle Schwede, som se'n blef utskrattad af sin lilla fru, därför att han lät behärska sig af den vackra svenska damen.

Nu blef det lifligt på mor Skogsiös lilla tomt. Där höggs och sågades och dunkades dagen i ända, och "fröken" var ständigt närvarande och såg till att det blef som fordom och riktigt gjort. Teglet efter taket låg ännu kvar, och det mesta därav var ännu användbart. Och där det måste ersättas med nytt, bestroks detta med något ämne, som gaf det den mörka färg som det gamla teglet fått under tidens lopp. Äfven behöfliga uthus lät fröken uppföra.

Snart stod den där på sin gamla plats, den lilla stugan, så lik sig själf som möjligt.

Men färgen på brädfodringen kunde man ej få åldersgrå på något sätt. De gamla bräderna voro obrukbara, och de nya hade virkets naturliga gula färg. Därför måste man låta måla dem så lika de gamla som möjligt.

Utomkring voro äfven starka armar och händer i rörelse för att få platsen afröjd. Små rabatter anlades som förr under fönstren. En ny läktegrind lik den gamla sattes åter upp mellan de gamla grindstolparna, och öfverallt röjdes och rakades och krattades, så att alla märken efter öfvergifvenhet och ödeläggelse voro utplånade.

Nu har ingenjör Skogsiö skrifvit att han kommer en dag i nästa vecka. Men ingen behöfver möta honom vid tåget, ty vägen minns han se'n han var liten parvel, säger han, sade herr Schwede en dag till fröken, som låg på knä och planterade stora blommande stånd på rabatterna under fönstren.

Hon reste sig upp.

— Det må han gärna göra, sade hon med en bekräftande nick.

— Jag tänker han skall bli öfverraskad, sade Schwede leende.

— Det må han gärna bli, sade hon.

— Men jag går väl och möter vid tåget, tyckte Schwede, som ansåg att det vore oartigt att inte gå, när ingenjören skrifvit.

— Låt bli det! sade fröken med vanlig bestämdhet.

— Låt honom rå sig själf som han säger. Han har ju inte heller upplyst om dagen eller med hvilket tåg han kommer —

Och därvid måste Schwede låta det vara.

Ingenjör Skogsiö hade förmodat att arbetet med järnvägsbron skulle taga en tid af tre månader. Han anlände till olycksplatsen andra veckan i maj och stod färdig att resa därifrån i början af augusti.

Det krävande arbetet hade lagt beslag på hans kraft till både kropp och själ, och han hade lyckats väl med sitt uppdrag. Men sorgen öfver moderns försvinande och den stora skuld han tillmätte sig därför, hade icke släppt sitt tag hvarken dag eller natt. På ett i ögonen fallande sätt hade denna sorg tört bort det friska, starka i hans utseende — men ock tagit med sig det stolta, själfmedvetna, och gifvit hans ansikte mera själ.

Allt det här hade han ju sluppit, om Schwede ej lytt en kvinnas råd att tiga med hvad de visste och låta honom sväfva i ovisshet om sin mor och bror och lida ett samvetes hårda gisselstag. — Men hade kvinnan rätt? Var det ej hjärtlöst att låta honom lida dessa kval så länge? — Ja, inte vet jag — men jag tycker för min del att det inte kunde skada den bortsämde lyckogunstlingen att en kort tid få smaka på det slags sorg, som han i åratäl låtit ett älskande modershjärta känna.

Hvad var ock på det hela taget tre månader mot de trettio år han låtit henne lida? — Gud står emot de högfärdiga, men de ödmjuka gifver han nåd. — Och nu var Tor Skogsiö ödmjuk.

Ingenjör Skogsiö vandrar åter framåt på skogsvägen, men utan någon förväntan, som ger spänstighet åt hans gång.

Att se mors stuga, som sorgen och glädjen helgat, nu förvandlad till en ekonomibyggnad, kändes blott nedslående.

Kanske han för högt pris fått köpa timret och fått sätta upp den på dess gamla tomt igen, om han med energi lagt sig vinn däröm. Hvarför hade han icke gjort det?

Ack, han hade låtit sorgen och missräkningen förlama både tanke och handlingskraft. Och så hade den brådstörtade resan till det överhängande viktiga arbetet kommit till och upptagit hela hans tankekraft.

Gubben Borells förutsägelse hade gifvit honom hopp. Men nu, då han åter kommit verkligheten närmare, då åter frågan om moderns vstelseort skulle komma på dagordningen, var det som om alt hopp släcktes.

Han står nära målet och ser den lilla skogssjön, som gifvit honom sitt namn, glittra fram mellan trädstamarna. Nu skulle han vända om den lilla klippknuten och stå vid grinden.

— Hvad — — Hvad? — — Är det något åt hans hjärna? — Är han utsatt för en sinnesförvirring?

Där står ju mors stuga på sin gamla plats, aldeles sådan som förr, grå och med mörknat tegeltak, och gräsplanen frisk och vårdad som förr, och blommorna i brokig växling under fönstren, och läktgrinden hänger icke nu på ett gångjärn utan rör sig ledigt och lätt på tvenne, då han som i en dröm öppnar den. — Och de små fönstren med fyra rutor, aldeles som förr, med röda fuksior, likt droppande blod, inom de hvita hängande gardinerna, aldeles som i mors tid.

Det är ingen dröm — det är absoluta verkligheten alltsammans. Han går själv framåt vägen och hör sanden knarra under sina fötter. Det är ju så att Gud återkallar det förfutna — alt är som förr — utom åsynen af mor och Sigge — fåfängt hopp, fåfäng önskan att få återse dem!

Kämpande med den förtviflans ångest, som sammanpressar hans bröst, stiger han tungt uppför trappstegen, som leda upp till förstudörren, utanför hvilken en stor vacker katt ligger på vänt. Han höjde nu ryggen och ställde sig på alla fyra och bad gemytligt att bli insläppt. — Var det en spökkatt eller hvad?

Han kände lust att uppge ett förtviflans hånskratt åt sin abnormala sinnesförfatning.

Tor öppnade ljudlöst dörren och såg in. Där såg han de gamla möblerna igen. Men icke såg han efter om de stodo som förr. Han såg blott att mor satt på soffan och stickade på en svart strumpa som förr.

Hans blod isades, och hans tanke stod stilla. Men nej! Det var ingen spöksyn — då hade hon sett ut som för trettio år se'n. Men nu såg han henne hopfallen och tärd och färad med snöhvit hår, sådan han ej ens i sin sjukaste inbillning sett henne —.

Och vid motsatta fönstret såg han bror Sigge med ett ur i handen — men icke den förra "ynkryggen" med det tärda ansiktet, den tvinande kroppen och de sörjande ögonen, utan en stor grann karl med karaktär i ansiktet och kraft i lemmarna.

— Stig på, ingenjör Skogsiö, och se, om ni känner igen er i mors stuga, ljöd en eggande röst bakom honom — och de båda där inne sågo upp på samma gång.

Drömmen hade blifvit verklighet! Skyndamt steg han in och kastade sig på knä för den gamla kvinnan med utropet:

— Mor — —! Och så kände han ett par lätta, skälvande armar om sin hals och ett par varma tårar glida ner öfver sin panna.

Lifsglädjen hade kommit åter till tre hjärtan, som sörjt och lidit mer och mindre. Förlåtelsens ord voro sagda och beseglade; och modern och de båda bröderna

bytte återseendets betydelsefulla blickar med hvarandra. Och på några minuter läktes nu dessa frätsår, som tiden intill nu skurit blott djupare. Och läkemedlet var den salva som heter kärlek, och som har sin kraft af Honom, hvars väsende är kärlek.

Men rösten i farstun, som uppmanat Tor Skogsiö att stiga in och känna igen sig — han undrade hvem den var. Där stod hon — en stätilig kvinna med strålande bruna ögon, som nu voro tårade som de andras. Och Sigge närmade sig och föreställde henne som "fröken Mod".

Så öppnades dörren igen, och ett sällskap af både män och kvinnor inträdde.

Tor Skogsiö kände dem ju alla. Schwede och hans hustru, hennes föräldrar, som han råkat i deras hem, och sist mäster Borell och hans gumma. Alla hälsade honom välkommen, och den gemensamma glädjen var af den mest gedigna art.

Och nu fingo fru Schwede och fröken Mod bråttom att duka kaffebord med smörgåsar och allahanda goda kakor. Och stämningen fick färg af glädjen öfver detta ovanliga återseende.

Och medan kaffet dracks af detta lilla "blandade" sällskap, smög sig någonting nytt, ovanligt in i Tor Skogsiös hjärta — någonting, som han sökt under hela sitt framgångsrika lif — sökt men aldrig funnit — en känsla af lycka och hvila, en förlösande förmimmelse af befrielse från "självets" betydelse och kraf — någonting, som gjorde honom ringa i all sin storhet och ändå stor i sin ynkliga litenhet. Han lärde nu här sätta sig in i en af kristendomens lyckliga paradoxer.

Dessa mäniskor, så enkla och rättframma i sin umgängelse, men så själsfina i sina handlingar, de utövade på honom en både lifvande och lugnande inverkan.

Schwede var en präktig typ för en äkta gedigen nutidsman, energisk och vaken, utan skryt och skräfvel. Och hans lilla fru var okonstlat fin och passade honom synnerligen väl. Och den gamla mäster smed, med sitt kärftva sätt, som gömde på så äkta kristlig godhet, var också typisk.

Och så denna fröken Mod. Det var tydligt att hon inte var någon "ett-punds-männska" eller, rätt fram sagt, en vanlig kvinna.

Men hvor hade han sett henne förr? Och när? När han såg på henne, kom liksom ett minne, aflagset och otydligt, om någon han förut sett, men han kunde ej erinra sig någon med det namnet. Med fruntimmer hade han ej haft stor lust att befatta sig. Han var allt-för klarsynt för att icke se och förstå de många små koketteriets snaror och giller de utlade samt för att fastna i dem, och han kände att den atmosfär af beundran och smicker de sökte omgifva honom med hade varit fördärflig för honom och hindrande för det lifsvärft han ägnat sig åt. Alltså var han ännu ungkarl och syntes bli allt mindre hågad att betala det täckta könets mer eller mindre ohölda beundran med samma mynt. Men nu kunde han ej låta bli att se efter fröken Mod — icke därför att hon hade något originellt hos sig, hon var ju icke längre ung, utan kanske nära på så gammal som han, utan därför att hon påminde om någon — som han dock icke visste hvem det var.

Men när det öfriga sällskapet aflagtsat sig och fröken Mod gått ut i köket för att styra om kvällsmaten, fick han tillfälle att tala enskilt med sin moder och låta henne berätta för honom hvar hon tillbringat den sista tiden och hur hon haft det.

Han fick då veta, att hon varit i Stockholm — i samma stad som han — och bott icke så synnerligen långt från hans bostad, men hade aldrig vågat söka närra sig honom.

Och hos hvem? Jo, hos en släkting, som bett henne komma och hjälpa henne att sköta en gammal sjuk trotjänarinnan, som hon inte ville skicka af till något sjukhus utan lofvat vårdar till hennes död; och nu var den gamla trotjänarinnan död, och då längtade

hon tillbaka till sin gamla hemtrakt igen och till sin stuga.

— Stugan — mors stuga? — Men mor sålde den ju till Schwede —. Har han satt upp den här på mors gamla tomt?

Tor Skogsiö var alldelvis villrädig igen.

— Ja, allt det där ska' du nog få höra. Men — tycker du inte att ett under skett med Sigge?

— Jo, i sanning ett under! Sådan karl det blifvit af honom, så kraftig, så personlig, och kan gå utan krycka! Han haltar ju bara helt omärtligt!

— Jo, ser du, släktingen, som jag talte om, lagade så att han fick god läkarevård, och så fick han komma till kusten och båda. Och nu har han en väl aflönad plats i en mekanisk verkstad och är bara hemma för att hälsa på. Ja, den välsignade människan! Hon var också den som visade mig vägen från mitt Getsemane upp till Golgata, där jag lärde känna honom på korset. Och så sökte hon alltid hålla hoppet uppe att jag skulle återfå min gosse — min Tor.

— Men denna släkting — må Gud välsigna henne! — har jag aldrig hört mor tala om förr.

— Ja, släktskapen är ju inte så stor. Hennes far och jag varo visst tremänningar, tror jag, men det hade jag inte haft reda på. Men aldrig kan jag omtala allt hvad den människan gjort för oss; det kan inte värdesättas här, men lönen får hon nog på ett bättre ställe.

Tor satt och såg med en outgrundlig blick på den böjda gestalten och de åldrade dragen — åldrade i förtid för hans skull, och han förundrade sig ännu öfver sig själf, huru han kunnat blifva och fortfarande varit en sådan hjärtlös egoist, som vrakat den renaste, ömaste kärlek naturen har att gifva oss, och på samma gång dragit ett lifs sorg öfver henne, som gifvit honom livet —.

Den där högmodige översittaren skulle vara död nu, och den anspråkslöse Tor Skogsiö skulle lefva upp och mogna till en ädel, fruktbarande gren i det sanna vinträdet, där han nyss blifvit inympad.

— Men mor, sade han, sedan han tänkt och tegat en stund, — jag fick inte veta hvem som byggt stugan och hvem som äger den —.

— Stugan — den är Disas, den, förstäs —.

— Disas —? Hvem är Disa? sade Tor och såg bort kommen ut.

— Disa Mod, vet jag. Du känner väl igen Disa?

— Mor lilla, jag har hågkomst af någon, som hon påminner om — men mer vet jag inte.

— Å — Disa på Smedbacken — hon, som var din skolkamrat och sprang här och hämtade mjölk hvar dag, så långe vår ko mjölkade. Hon är brorsdotter till gamle Borell, som du väl minnes, men hon kallar sig Mod nu, förstäs.

— Nu — nu klarnar det! Visst minns jag Disa, hon som var så duktig i skolan. Vi kappades ju om läxorna. Är hon verkligen denna samma fröken Mod? Och hon äger nu den här stugan?

— Ja, det är allt Disa, det! Hon tog karlavantarne på sig och gick opp till Schwede och köpte igen allt timmer och virke som fanns efter vår gamla stuga och betalte alltihop.

— Men hur har hon kunnat det? Är hon förmögen?

— Hon har en förfärligt bra plats som lärarinna i Stockholm, och sparat och lefvat förståndigt har hon gjort. Och så fick hon i testamente efter den gamla tjänarinnan öfver tusen kronor, som hon hade satt in på banken och ingen visste om.

— Den gamla tjänarinnan — henne, som mor skötte om? Det var ju hos vår släkting eller hur?

— Ja, det är Disa, det! Det förstår du väl —.

— Fröken Mod — och släktingen i Stockholm — och Disa på Smedjebacken är allt samma person — så nu är allt klart. Nu går jag ut i köket och förnyar bekantskapen med Disa!

Men han hattin ej mer än resa sig, förrän den omtalade stod där inne och bjöd dem vara så goda och komma och ta en smörgås i ingenjörns rum.

— Disa — fröken Mod! Disa — är det sant att ni är Disa, min klasskamrat i skolan?

— Jaså, ingenjör Skogsiö känner inte igen mig? Nej, jag har nog sett det i Stockholm.

— Disa — fröken Mod — jag försäkrar, att jag ej haft en aning om att ni är Disa, fastän jag tyckt att ert utseende var mig välbekant. Vi säga väl Disa och Tor som i barndomen —?

— Ja, det är ju det enklaste, sade hon leende.

— Var så god och kom nu!

— Och du har köpt mors stuga och satt den på sin förra plats, Disa! sade han efter kvällsmaten.

— Ja, för jag visste att moster längtade till sin stuga, men vill du öfvertaga den så gärna, sade Disa.

— Visst vill jag äga mors stuga, och jag är dig mer än tacksam för denna välgärning liksom för allt annat jag har att tacka dig för. Du har tagit mina försummade plikter på dig. — Är det icke Kristi kärlek som tvingat dig?

— Jo visst. Men jag minns dock, när vi varo kamrater, att jag alltid tyckte om er båda, pojkar, ty ni varo så snälla mot mig.

Hon vände sig hurtigt åt annat håll, tog Sigges gitarr och började sjunga.

Allt var kraftigt och vackert hos Disa, och kraftigt och vackert sjöng hon:

— O, må vi älska förr'n de bli stumma,
Rösternas ljud af gråt och af sång!
Blickar, som strålat, snart famla skumma.
Solen går ner och natten blir lång.
Guds ord skall hålla,
Allt annat brista,
Brista för mig som sviktande rö —.
Blott korset är säkert
Stöd i det sista.
Skönt är vid korset lefva och dö.

En vänlig röst.

Hvad det är angenämt att höra en vänlig röst, en mjuk och behaglig stämma. Här menas en naturligt välljudande röst och ingen tillgjord förkostlad stämma, ty det är en styggelse. Man kan ibland träffa personer som haft ett mycket tilltalande yttre, men så snart de börja tala och man får höra deras röst, blir man besviken — om den är grof och oskolad; ej så med den hvars röst är mjuk och behaglig, den känner man sig dragen till och det med rätta — ty liksom ansiktet är själens spegel, så är rösten ett medel för hjärtat, att visa hvad det gömmer.

Hvilken mångfald af uttryck för olika sinnesstämmningar, som en röst kan låta oss erfara! Ifrån det veka och kärleksfulla till det bitande hårda och känslolösa; det är människors sätt att vid olika tillfällen ge tillkänna hvad som bor inom dem.

Verkligt goda människor kunna aldrig tala hårda och ovänliga ord; äfven om det är något de ogilla så säges det humanit och på ett förekommande sätt — hjärtat dikterar orden. Den goda och vänliga rösten är medfödd, alldelvis som ett varmt och känsligt hjärta, och den kan, som alla andra goda dygder förvärvas eller uppövas, genom att man ger akt på sig själf. Dåligt lynne och egna själfviska fordringar gör inte talet vackert eller vinnande.

Hur ofta får man icke i en del familjer höra, huru de inbördes hafta en likgiltig och sträf ton, när de tala till sina närmaste, men hafta idel lena tonfall och åtskvärda ord, då de tala till sina bekanta eller främmande människor, det senare är ju godt och bra. Men inte vittnar det om belefvenhet och sinnets förfining, att visa sig kall och frånstötande mot sina närmaste.

Lögnen.

Af H. Courths-Mahler.

Synopsis.

Heinz Frank är en rik affärsmann. Hans fostersyster, Jutta, är förlofvad med Georg Walrad, ritare på fabriken och senare delägare i firman. Fru Helene Rosegg, afsläggen släkting till Frank's, är förtjust att få Heinz till svärson. Hennes dotter, Felicitas, har vetskaps om sin fästmans rikedomar men anar ej, att det sagoslott, som han lätit bygga är för henne.

Felicitas betraktade det med beundrande blickar.
— Se, Heinz, så vackert den där villan aftecknar sig mot trädens höstfärgar!

Hans ögon strålade.

— Har du aldrig sett den förr under dina promenader? frågade han ifrigt.

— Nej, jag har inte varit i Stadsparken på flera månader. Men jag har hört många tala om den nya, förtusande villan här uppe. Så vacker hade jag dock ej föreställt mig den.

Han kramade hennes hand.

— Det gläder mig, att du tycker om den. Ett sådant litet bo skulle vara någonting för oss, eller hur, Felicitas? Hvad säger du om saken?

Hon betraktade honom nästan förskräckt. — Å nej — inte för oss — så långt sträcka sig ej mina önsningar.

Han förde henne fram till gallergrinden och stannade där, mitt emot villans höga portal.

— Titta — öfver portalen står ditt namn utmejslat i sandsten, sadc han och pekade på bokstäfverna.

Hon såg närmare efter och spratt till.

“Villa Felicitas”, läste hon högt och såg på Heinz.
— Så underligt, att den bär mitt namn!

Åter kramade han hennes hand. — Det är inte så underligt, älskling. Villans ägare har tyckt, att hans vackra villa också måste ha ett vackert namn. Och kan man tänka sig något vackrare? Felicitas — den lyckliga! Med detta namn ville han väl binda lyckan vid sitt hus — helst som det är namnet på den kvinna han älskar.

— Hur kan du veta det? sade hon förvånad.

Han drog ett djupt andetag, och hans ögon strålade.
— Jag vet det, Felicitas. Ty jag är själv ägare till dena villa, och därför att jag vill binda lyckan vid den, när du drar in här som hårskarinna och husfru — därför fick den ditt kära namn —

Blodet rusade upp i hennes ansikte; strax därför blef hon dödsblek. — Heinz — å Heinz! utropade hon förskräckt och lät armarna slappat sjunka ned.

Han skrattade muntert, utan att ana, hvad som försiggick inom henne. — Nu är du väl bekymrad och undrar, hvarifrån jag tar pengarna? Och därför är du så blek, min älskling. Du tror, att jag har byggt på utan att tänka mig för — att jag är en lättförlig kramat. Är det inte så? Har jag gissat rätt?

Hon hade velat gråta för att hon ej fick säga honom sanningen — för att åter lögnen stod skrämmande mellan dem. Hon kunde ju inte tala om, att hon hade reda på hans rikedom. Medvetandet att behöfva ljuga för honom vållade henne rent kroppslig smärta.

— Ja — det var väl därför jag blef rädd, Heinz, stammade hon mödosamt.

Men knappast hade orden kommit öfver hennes läppar, förrän hennes hjärta sammanpressades af en förfärlig ångest.

— Nu har du ljutit för honom — för första gången har du uttalat en medveten lög. Hittills har du genom din tystnad endast tolererat lögnen mellan er — men nu har du själf sagt osanning. Detta kommer evigt att plåga dig.

Han anade ej hvad som försiggick inom henne. Med ett glatt leende drog han henne genom gallerporten in i den nyanlagda trädgården. På den breda, grusade gången förde han henne mellan stora rosenrabbatter upp till villans portål.

— Träd in i detta hus, min älskling, det skall bli ditt hem! I dag för jag dig bara till vestibulen och till

en salong därövredvid. Resten får du se när du blifvit min hustru.

De gingo in i vestibulen. En betjänt i enkelt, men fint livré hade öppnat porten. Bredvid honom stod Sarida med en bukett röda rosor. Han räckte den till Felicitas.

— Sarida önska mynheers brud och mynheer själf stor lycka i nya hemmet.

Felicitas tog rosorna och doldes sitt skälvande ansikte däri. — Tack, Sarida, sade hon med låg röst.

De båda tjänarna försvunno, och Heinz och Felicitas stod ensamma i den underbara vestibulen.

Heinz märkte, att hans fästmö var mycket upprörd; men han trodde, att hon bara var gränslost öfverraskad för att hon skulle få bo i ett sådant hem.

Med stora, brinnande ögon såg Felicitas sig omkring i den höga vestibulen. Med sina två målade fönster verkade den som en liten kyrka, och hon tyckte, att hon vanhelgade denna kyrka med sin lög.

Heinz förde henne leende in i salongen. Där tryckte han henne ned på en stol och satte sig mitt emot henne. Så kysste han ömt hennes hand.

— Så ja, Felicitas, nu skall jag bikta mig. Hittills har jag lätit dig och hela min omgivning tro, att jag kommit hem som en fattig man. Men så är det ej. Jag har förvärvat en stor förmögenhet på Sundaöarna. Detta förtog jag vid min hemkomst — af flera skäl. Dels ville jag inte bli föremål för spekulativ nyfikenhet, dels ville jag ej ge ny näring åt min styfmors slösaktighet. Blott min far fick veta det på dödsbädden, ty jag ville inte, att han skulle oroa sig för firman, för Jutta och sin hustru. Han dog lugn och nöjd för att jag lovat ställa allt till rätta igen. Äfven för dig hemlighöll jag min rikedom, Felicitas. Jag tyckte det var så ljust, att du älskade mig endast och allenast för min egen skull; jag ville hemlighålla min rikedom, tills detta hus blef färdigt, som skall hägna vår lycka. Fastän jag vet, att min rikedom inte skall göra mig mera älskad af dig än jag redan är, gläder det mig dock, att jag tack vare densamma kan göra ditt ljust och glatt. Med rörelse har jag märkt, hur du under vår förlofningstid ofta oroat dig, när jag hade större utgifter. Och när du tveksamt frågade: — Var skola vi bo? då kysste jag dina ögon och tänkte: Vänta ännu något litet, min älskling, snart skall du bli fri från alla bekymmer! Nu är tiden inne. Och min Felicitas sitter där blek, med en skrämd blick. Är det då en olycka, älskling, att du blir hustru till en miljonär? I bland trodde jag, att du måste genomskåda mig. Hade du verkligent inte en aning om min rikedom?

Hon hade tigande lyssnat till hans ord. Hennes läppar vore sammanpressade, och hennes hjärta var så tungt.

— Fortsätt att ljuga — fortsätt att ljuga! ropade det inom henne.

— Nej — jag anade ingenting — och jag är så öfverraskad — jag — du får ha tålamod med mig, tills jag hinner fatta det, stammade hon.

Han kysste hennes händer, hennes ögon och läppar.

— Min skygga Mimosa! Du tar allting så hårt. Tilt och med min rikedom, som borde skingra dina bekymmer, tycks skrämma dig.

Hon log ett skälvande leende. — Ja, den skrämmar mig, Heinz — och — jag önskar nästan, att du inte vore så rik.

Han skrattade uppsluppet. — Du skall snart vänja dig vid denna tanke, och den skall förlora all sin fasa för dig. Kom, nu för jag dig till garaget och stallen och till det lilla hus som jag lätit bygga åt Sarida och hans blivande fru. Du skulle ha sett hans glädje i går, när jag visade honom det!

Hon tryckte hans hand mot sin kind. — Du är så god — så outsägtlig god, Heinz!

Han drog henne till sig och kysste henne. — Det är så lätt att vara god på det viset, när man är rik. Men kom nu. Jag skall visa dig den fina bilen, som jag har köpt åt dig, och så din nya ridhäst.

— Min ridhäst? frågade hon häpen.
Han nickade. — Ja, Felicitas, du skall lära dig rida,

så att vi kunna göra utflykter tillsammans. Min rike-
dom skall ju framför allt tjäna till att uppfylla alla
dina önskningar.

Hennes ögon fylldes af tårar. Hon lutade hufvudet
mot hans axel och grät. Lögnen står mellan oss —
jag kan inte längre se honom i ögonen! Han kommer
mig att blygas genom sin godhet. Ack, att jag finge
säga honom allt det som tynger på mig! tänkte hon.
Men hon vågade ej bekänna något. Hvad skulle han
tro, om hon nu sade till honom: Jag vissste, att du är
en rik man, men jag har inte vågat tala om det för
att ej blottställa min mor.

Nej, hon kunde inte säga honom detta. Det var
så fult, så pinsamt. Hon kände sig låg och usel, där-
för att hon bedrog honom — och dock vågade hon ej
säga honom sanningen.

Han betraktade henne med rörelse och kysste bort
hennes tårar. — Min lilla Mimosa — tårar i ditt nya
hem? Dem måste jag kyssa bort, så att de inte kasta
någon skygga.

Och han kysste henne med lidelsefull ömhet.

Hon låg i hans famn, svalde gråten och tänkte:
Jag får inte låta de pinande tankarna ta öfverhand.
Han älskar mig, och jag älskar honom. Min kärlek är
sanning, och lögnen är blott ett tvång. Han får aldrig
veta, att jag spelat komedi för honom. Jag måste
sätta mig öfver det, annars gör jag både honom och
mig olyckliga. Ty jag kan lyckliggöra honom blott då
jag själf är lycklig.

Och hon tvingade fram ett glatt leende, medan han
visade henne omkring.

De gingo till garaget. Hon beundrade den eleganta
bilen och följe honom sedan till stallet, där hon smekte
sin vackra ridhäst. Sedan sågde på Saridas hem.

Sarida var glad som ett barn. Han sprang omkring
i rummen och visade Felicitas allt det som hade väckt
hans förtjusning.

Naturbarnets naiva glädje piggade upp Felicitas.
Hon skämtade och skrattade med Sarida; när han gick
på gång ropade: — Mynheer god — mynheer mycket
god och Sarida mycket tacksam! tog hon sin fastmans
hand, tryckte den förstulen och sade med djup rörelse:
— Ja, Sarida, din herre är den bäste, ädlaste man i
världen!

Heinz gjorde en afvärjande åtbörd och rodnade ända
upp till härfästet. — —

Den femte december firades syskonen Franks dubbelbröllop. Hela staden talade om det. Genom tjänstefolket hade det kommit ut, att den nya villan på Stadsparkberget tillhörde Heinz Frank och att denne kommit hem som mångmiljönär.

Afven på fabriken hade nyheten spritt sig som en löpeld. Häpnaden och öfverraskningen var stor. Heinz upplyste de båda prokuristerna om sin ekonomiska ställning och meddelade, att pengarna till firmans räddning kommit från honom själf. De båda herrarna lyssnade med stor glädje. Nu kunde de vara lugna för firmans framtid.

Många hade blifvit inbjudna att fira dubbelbröllopet.
Fru Gertrud Frank hade önskat det. Alla Juttas väninnor
voro brudtärnor.

Kyrkan var fylld till sista plats. Alla ville se de
båda lyckliga brudparet. Enhälligt förklarade man
sedan, att herr Franks brud sett ut som en ängel i sin
hvita klädnad och att Jutta hade strålat som självfa
solen.

Bland bröllopsgästerna märktes bredvid den eleganta
fru Gertrud Frank en enkelt klädd dam med ett
fint, sympatiskt utseende. Det var Georg Walrads
mor. Hennes ögon strålade af glädje, när hon såg på
sonens öfverlyckliga ansikte. Fru Rosegg hade skaf-
fat sig en mycket elegant klädnad för den högtidliga
tilldragelsen. På dotterns inrådan hade hon valt en
matt lila färgton, som klädde henne mycket bra.

Med sitt älskande hjärtas hela kraft betvingade Fe-
licitas sin oro. Hon försökte finna sig i att hon med
en lön i hjärtat gick fram vid sin unge makes sida.
— Det gäller hans lycka och min. Denna tanke gaf
henne kraft. Hon hängaf sig villigt åt lyckan att älska
och bli älskad.

Heinz Frank anade ej, hvilka strider som utkämpades
i hennes bröst. När han stundom sett ett sorgset
uttryck i hennes ögon under de senaste dagarna, hade
han trott, att hon haft tråkigheter med sin mor. Han
brydde sig inte om att göra några frågor, utan hjälpte
henne blott med sin kärlek att fördrifva skuggorna.

— När hon blifvit min helt och hället, när hon är
frei från sin mor, som aldrig kommer att förstå henne
riktigt, då skall hon alltid vara glad, tänkte han.

Strålande lycklig, med den gladaste tillförsikt, an-
trädde han sin bröllopsresa.

I flera månader hade Heinz och hans unga hustru
nu bott i Villa Felicitas. Heinz var öfverlycklig, och
äfven Felicitas hade tack vare sin kärlek i viss mån
återfått sin sinnesfrid. Hon kände, att hon gjorde Heinz
outsägtlig lycklig, och detta lugnade hennes samvete.
Blott när modern någon gång kom till Villa Felicitas
eller när hon träffade henne hos Walrads, väknaade hen-
nes oro på nytt. Men hon glömde den, när hon blef
ensam med sin älskade make.

Så hade vintern och våren gått, och sommaren kom
med doft af rosor och jasmin. Tidigt en morgon hade
Heinz och Felicitas gjort sin vanliga ridtur, och de
sutto nu vid frukostbordet under soltälten på terrassen.

Den blommande trädgården och den härliga, grönskande
Stadsparken lågo framför dem. Man hade en underbar utsikt från Villa Felicitas. Borta i det lilla hu-
set, där Sarida bodde med sin unga hustru, tog denne
just afsked för att gå till garaget. Kort därpå åkte
i den eleganta bilen förbi sitt lilla hus, där hustrun
stod och nickade och log i förstret. Han styrde kurs mot
hufvudportalen.

Heinz såg på sin klocka. — Det är Sarida. Jag
måste säga farväl och fara till fabriken. Så tråkigt att
behöfva lämna dig, käraste!

Felicitas reste sig och följe sin man till bilen. Hon
hälsade vänligt på Sarida och tog sedan farväl af
Heinz, som alltjämt var lika arbetsam och pliktrogen.

På fabriken träffade Heinz sin sväger Walrad, som
visade honom nya mönsterritningar. Heinz betraktade
dem intresserad och sade: — Du öfverträffar dig själf,
Jörg! Det var verkligen förståndigt af mig att göra
dig till min kompanjon.

Walrad skrattade. — Jag hoppas, att du aldrig be-
höver ändra åsikt. Men titta, här har jag några nya
arbeten af Jutta. Detta har min hustru gjort alldeles
själf. Det är förunderligt, så fort hon har utvecklat
sig. Snart får jag väl skäl att frukta konkurrens från
hennes sida.

Heinz granskade intresserad sin sisters skisser.

— Utmärkt! Hon har verkligen talang, Jörg.

— Visst har hon det. Ingen går för resten upp mot
min hustru i något afseende — på sin höjd gör jag
ett undantag för Felicitas.

— Det gläder mig, Jörg, att du talar så väl om Jutta.
Vet du, när jag efter många års frånvaro återvände
hem, då var jag orolig för hennes skull. Far sade
mig, att modern hade ett stort inflytande öfver henne
och att hon tyvärr var ganska ytlig. Till en början
tyckte jag äfven, att han hade rätt. Men snart märkte
jag dock, att min lilla syster var lätt att påverka i
god riktning. Jag ruskade upp henne och lärde henne
se lifvet från en allvarligare sida. Och snart märkte
jag, att det var godt gry i henne. Hvad jag börjat,
det fortsatte du. Nu kan du vara stolt öfver din hustru.

— Det är jag också.

— Ja, nu får vi väl se igenom posten, Jörg.

— Det får du nog göra ensam i dag. Jag måste ha
mönstren till de beställda kyrkmattorna färdiga till i
morgon middag.

— Nå väl, Jörg. Adjö så länge.

De skildes med ett handslag. Walrad tog hissen
upp till sin ateljé, som var mycket vackert inredd.
Heinz gick till sitt privatkontor.

På hans skrifbord låg en packe affärsbref. En del
af dem hade de båda prokuristerna redan öppnat, sett
igenom och försett med anmärkningar. Heinz hade äf-
ven fått en del privata bref.

Bland dessa fanns ett med utländska frimärken.

Han såg genast, att det kom från Sumatra, och underlättelser därifrån intresserade honom alltid. Därför öppnade han detta bref först. Det lydde sålunda:

— Bäste herr Frank! Det gläder mig, att vi blifvit ense angående den sista plantagen Ni ville sälja. Min hustru och jag ha redan flyttat in i det vackra böningshuset där och trifvas mycket bra. Vi ha fått meddelande om Er förmåning; den har väckt stort uppsende här, och ni kommer nog att få flera lyckönsningar från Sumatra än våra. Min hustru var mest intresserad af nyheten, ty hon känner inte blott Er svärmar, utan hon har äfven ofta sett Er unga fru, då hon ännu var en liten flicka. Därför vill hon nödvändigt själf skrifva till Er; hon tror inte att jag gör det tillräckligt utförligt. Jag nöjer mig alltså med att af hjärtat lyckönska Er. Bättre sent än aldrig. Det skulle glädja oss att snart få höra af Er. Ni blir inte glömd härute, det vet Ni. Med hjärtliga hälsningar

Er tillgivne Peter Kramer.

Leende tog Heinz nu fram fru Kramers bref och läste:

— Bäste herr Frank! Aldrig hade jag kunnat drömma om att Ni en dag skulle bli gift med min guddotter, Felicitas Roseggi! Jag bar henne nämligen till dopet i Spanien för nära tjugotvå år sedan; men naturligtvis minns hon det ej. Hennes mor kommer dock säkert ihåg det.

Fru Helene Rosegg har nog berättat för Er, att vi var tillsammans i Spanien nägra år och att vi korresponderat sedan dess. Visserligen har jag nu ej hört af henne på ett helt år, och själf har jag inte skrifvit på länge, emedan jag haft så mycket att göra. Mitt sista bref skickade jag till Hannover. Hon har nog talat om, att det handlade äfven om Er. Naturligtvis hade jag inte en aning om att Ni på något sätt skulle sammanträffa med damerna Rosegg. Som svag på detta bref fick jag blott underrättelsen, att fru Rosegg ämnade flytta från Hannover till sin hemstad. Sedan dess ha vi ej hört något från hvarandra. Döm om! min glädje, när jag fick veta, att Ni gift Er med Felicitas Roseggi! Vill Ni be Er svärmar att skrifva något gång? Hon hade väl kunnat meddela mig, att min guddotter gift sig med herr Frank, som jag känner så väl och som jag nämnt i mina bref. Jag hoppas snart få höra något från henne; mina hjärtligaste hälsningar till fru Rosegg och Er maka! Jag önskar det unga paret all möjlig lycka.

När Heinz hade slutat läsa, lutade han hufvudet mot handen och såg med rynkad panna tankfull ned på brefvet. Hvad betydde detta? Hans svärmar hade länge haft reda på att han var rik. Så underligt! Han minnes, hur hon erbjudit honom sin lilla förmögenhet. Detta hade djupt rört honom. Men hon hade ju bara spelat komedi, eftersom hon visste, hur rik han var. Och så egendomligt, att hon flyttat hit kort efter det hon fått reda därpå!

Han rusade upp och gick hastigt af och an i rummet. En förfärlig ångest grep honom. Hade Felicitas månne också haft reda på hans rikedom?

En rynsing genombäfviade honom vid denna tanke. Nej nej — det var omöjligt, det kunde, det fick inte vara så! Hans Felicitas, hon med det ädla,rena sinnet, men den nästan överdrifna känslan för rätt och orätt — hon hade ej kunnat ljuga för honom.

Äter grubblade han. I tankarna genomgick han hela den dag, då han hade talat med henne om sin rikedom. Han påminde sig alt hvad han sagt och hvad hon svarat. Så tänkte han på kvällen, då han i Villa Frank yppat sina ekonomiska omständigheter. Alla hade blifvit mycket häpna — men den som hade giftvit uttryck åt den allra största förväntningen, var hans svärmar. Alltså hade hon med afsikt fört honom bakom ljuset.

I hvilken afsikt? Jo, han ville inte märka, att hon mycket väl vetat, att hon fick en miljonär till svärson. Att hennes dotter gjorde ett lysande parti!

Och Felicitas? Hur var det med henne?

Hun hade hon upptagit hans meddelande, att han var en rik man?

Han strök sig öfver hårret med en hastig rörelse.

Nej, han kunde inte tro att hon ljugit för honom. Om hon kunde ljuga, skulle han aldrig mer våga lita på någon mänsklig.

Djupt uppskakad af sina tvifvel kunde han dock ej låta bli att grubbla. I minnet återkallade han hela sin förlofningstid. Ett var säkert — svärmodern hade på skämtligt sätt spelat komedi för honom. Nu gällde det att utröna, om Felicitas haft någon del i denna lön. Han måste få visshet — dessa tvifvel voro outvärliga. Beslutsamt tog han fru Betty Kramers bref och lade det i sin plånbok.

Jag måste fråga Felicitas själf, och hon måste svara mig, annars kan jag inte längre i lugn lefva vid hennes sida. Om hon hade beljugit mig — hon, som jag tillbott — nej, det är inte möjligt. Hon säger mig nog, att jag är en narr, och jag kommer att blygas för att jag tviflat på henne, tänkte han.

Det var omöjligt att arbeta denna dag. Hastigt lämnade han ifrån sig affärsbrevet, sedan han ögnat igenom dem. De öförliga brevena gömde han till senare. Så tog han sin hatt och lämnade fabriken.

Bilen var inte där. Den skulle komma först på midagen. Därför tog han spårvagnen till Stadsparken. Han skyndade igenom denna och uppför kullen.

Trädgårdsporten till villan öppnades efter hans ringning. Han gick hastigt in. En betjant, som tog emot hans hatt, sade, att frun var i hvardagsrummet. Heinz stannade ett ögonblick utanför dörren, drog sedan ett djupt andetag och öppnade den.

När han inträdde, stod Felicitas vid bordet och fyllde en vas med friska blommor. Hon bar en hvit klänning, som i mijuka veck smög sig utefter hennes gestalt. Solskenet, som strömmade in genom det öppna fönstret, föll på hennes gyllene hår och kom det att lysa med metallisk glans. Som så ofta förut lade han äfven denna gång märke till det ljusa, strålande, som utgick från henne.

Hans blickar sögo sig fast vid hennes fina, ljufva ansikte.

Nej nej — hon har inte ljugit för mig, tänkte han med en lättmåndens suck.

Felicitas vände sig om och betraktade honom med leende förväntning.

— Heinz? År du hemma vid den här tiden? Det var verkligen ovanligt. Jag trodde, att du var på färden.

Han gick hastigt fram till henne. — Jag måste komma till dig, Felicitas. Det är något som väller mig en outvärlig ångest och oro.

Förskräckt betraktade hon hans bleka, skälvande ansikte. — Hur är det, Heinz? Blommorna föllo ur hennes iskalla händer.

Han gick tätt intill henne. — Felicitas, jag måste fråga dig om en sak, och jag ber dig att svara — äfven om du skulle känna dig sårad.

Hon blev orolig. De ständigt pinande samvetskvalen gjorde henne alltid litet osäker.

— Hvad är det du vill fråga mig om? stammade hon. Han andades flämtande. — Jo, jag vill fråga dig, om du liksom din mor visste — innan jag själf sade något till dig — om du hade reda på, att jag var en rik man.

Felicitas spratt till. Där var ofärdaren, som hon hade dragit öfver sig genom sin lög! Nu gick hennes lycka i spillor, det kände hon med skrämmande visshet. Hon blef likblek, och anletsdragen stelnade af fasa. Hennes läppar rörde sig, men hon fick ej fram ett ord. Djupt skansen sänkte hon hufvudet, ur ständ att anföra något till försvar.

Han såg på henne, och en ohygglig ångest grep honom. — Felicitas! ropade han alldelens utom sig.

Då sjönko hennes händer kraftlöst ned. Hon sade hest: — Ja, jag visste det.

Han stönade högt och lutade sig tungt mot bordet.

— Du har alltså ljugit för mig — du, som jag blint litade på? frågade han och bet hårthet ihop tänderna.

Hon stod där som en döödsdömd, darrande i hela kroppen. — Ja — jag har ljugit för dig.

Viljelöst böjde hon sig för ödets slag. Hon kände att Heinz ej ville, ej kunde förlåta henne.

Med knutna nävar slog han sig för sitt bröst. — Å du — att du kunde göra mig detta! stötte han fram. Så vände han sig häftigt ifrån henne och rusade bort. Hon stod där som förlamad och lyssnade till hans bortdöende steg. När hon hörde porten slå igen efter honom, sjönk hon ihop och förlorade medvetandet. —

Hur länge hon varit utan sans, det visste hon ej, när hon åter slog upp ögonen. Blommorna, som fallit ur hennes händer, lågo på mattan och doftade starkt, som om de ville bedja henne att ej låta dem vissna. Felicitas gaf dock ej akt på dem. Mödosamt reste hon sig, och hon stirrade ut i luften med en stocknad blick. Blygeln hotade att kyfva henne. Hon var fast besluten att aldrig mer komma för sin mans ögon. Att ännu en gång stå där skyldig inför hans domarblick, det översteg hennes krafter. Det tjänade ju ingenting till att söka förvara sig. Då hon hade ljugit för honom en gång, skulle han ändå aldrig tro henne mer.

Hon släpade sig mödosamt till sina rum och läste in sig där. Med en tom, stirrande blick såg hon på de dyrbara inredda gemaken, som hans kärlek hade smykat åt henne. Hon försökte samla sina tankar. Hvad skulle, hvad borde hon göra? Hur kunde hon dölja sig för hans ansikte?

— Jag måste bort — genast! Jag får inte stanna här. Denna tanke satte sig fast i hennes värkande hufvud.

Men hvart skulle hon fly i sin nöd? Till modern? Nej, inte till henne, som var skuld till hela olyckan. Hon kunde ej se henne nu. Till Jutta? Nej — inte heller dit kunde hon gå. Jutta skulle fråga, forskra, och hon kunde ej ge något svar. Hvarthän alltså?

Ack, det gjorde ju detsamma — bara hon kunde dölja sig för sin man. Helst hade hon sökt döden i sin förtviflan, men därtill saknade hon mod. Bort härifrån — det var hennes enda tanke.

Mekaniskt packade hon ned det nödvändigaste i en resväcka. Hon slet häftigt af sig sin hvita klädning och bytte ut den mot en enkel, mörk dräkt. Sina penningar och smycken tog hon med sig. Hon måste ju ha något att lefva af under den närmaste tiden.

När hon var färdig, såg hon sig omkring med en trött blick. Några afskedsord måste hon ju skrifva till sin man, så att han inte behöfde vara alltför orolig för hennes skull.

Med sviktande steg gick hon fram till skrifbordet, tog fram papper och penna och skref:

— Käre Heinz! Jag måste lämna ditt hus; aldrig mer kan jag se dig i ögonen. Skammen skulle döda mig. Du kan inte döma mig hårdare än jag själf gör. Men fastän jag har ljugit för dig, är jag ändå oskyldig. Jag kunde ej handla annorlunda, ehrur det plågade mig outsägligt. Men jag vet, att jag ej kan rätfärdiga mig. Du skulle ändå aldrig tro mig mer. Förslåt, att jag måste välla dig sorg; jag sörjer själf allra mest därför. Nu förvisar jag mig själf från ditt hus. Något hårdare straff hade ej heller du kunnat gifva mig. Hvart jag beger mig, det vet jag inte själf ännu; någonstans skall jag väl finna en tillflykt. I ett lit, fyllt af arbete och försakelse, skall jag söka glömska. När jag blifvit lugnare, skrifver jag till Jutta. Farväl! Förlåt mig! Jag är mera olycklig än skyldig. Gud vare med dig, min älskade. Din Felicitas.

Hon lade brefvet i ett kuvert och adresserade det till sin man. Sedan ringde hon och befallde den inträdande tjänarinna att skicka Sarida till henne. Under tiden satte hon på sig en kappa och en enkel hatt.

När Sarida kom, sade hon så lugnt som möjligt: Jag måste genast åka till stationen. Min mor har just telefonerat, och jag skall resa bort. Tag min väska! Det är bråttom. Det här brefvet skall ni ge direktör Frank, när ni hämtar honom från fabriken på middagen — om han ej kommer hem tidigare. Tappa det inte, för all del.

Sarida tog brefvet och stoppade det på sig. Hans trofasta ögon fästes med ett oroligt forskande uttryck på den unga fruns bleka ansikte. — Sarida styra om allt, försäkrade han, tog resväskan och försvann.

Felicitas gick genom sina rum för att ta afsked.

Sakta smekte hon möblerna som om de varit lefvande varelser. Tårarna trängde sig fram, och hennes strupe sammansnördes.

Måste hon verkligen gå? Kunde hon ej bekänna allt för Heinz och sedan avvaktta hans dom? Måste han ej förlåta henne?

Men så skakade hon modlös på hufvudet.

Med trötta, släpande steg gick hon nedför trappan och steg upp i bilen.

Vid järnvägsstationen steg hon ur. Sarida betraktade henne förstulet, med oroliga blickar. Han anade, att något var på tok. När han ville köpa biljett åt henne, gjorde hon en afvärjande åtbörd. Hon visste inte själf, hvart hon skulle resa. Sin resväcka lämnade hon till en bärare.

— Sarida kan gärna köra hem igen. Glöm inte att lämna brefvet, sade hon.

— Nej, Sarida inte glömma, svarade denne. Men fastän han var en lydig tjänare, fördröjde han affärden så mycket som möjligt. Han sysslade med bilen och följe sin unga matmor med blickarna. Hon gick långsamt och tvekande fram till biljettluckan. Där stod hon en god stund, innan hon köpte sin biljett.

Slutligen satte Sarida bilen i gång; han undrade, hvad han skulle ta sig till. Intelligent som han var, förstod han, att det ej stod rätt till med den unga fruns plötsliga afresa. Hennes trötta hållning, bleka ansikte och sorgsna blick hade oraat honom. Fundersam åkte han hem. När han körde in i garaget, fick han plötsligt en idé.

Han skulle ögonblickligen telefonera till mynheer! —

Heinz Frank hade rusat bort som en galning, sedan han lämnat sin hustru. Mekaniskt tog han spårvagnen tillbaka till fabriken. Där satt han nu på sitt privatkontor och sökte förgäves att lugna sig, att samla sina tankar.

En sak stod klar för honom: hans lycka hade gått i spillror. Felicitas en lögnerska — det kunde han inte komma över. Hans tankar sögo sig fast vid detta ord. En lögnerska!

Så satt han och stirrade framför sig med en dyster blick. Plötsligt ringde det i telefonen. Han spratt upp och tog luren.

— Hallå! sade han mekaniskt.

— Det är Sarida, mynheer.

Heinz blef mycket förvånad. Hvad kunde Sarida vilja honom?

— Sarida vill bara tala om, att unga frun har rest nyss. Frun har gifvit Sarida bref för mynheer och såg ut som en sjuk och gick trött och släpigt som en gammal gumma. Sarida skulle inte lämna bref till mynheer förrän vid middag, men Sarida orolig för frun. Skall Sarida komma med bref genast?

Heinz blef mycket förskräckt. Hade Felicitas rest bort? — Tag bilen och kom genast hit med brefvet, Sarida! befallde han och försökte göra rösten stadig. Så vandrade han oroligt fram och åter i rummet, tills Sarida kom.

Denne blef förskräckt, när han såg sin herres bleka ansikte. Han förstod nu, att fruns afresa ej bådade godt.

Heinz tog emot brefvet och befallde Sarida att vänta på honom med bilen.

När han blifvit ensam, bröt han brefvet. Och när han hade läst det, gömde han ansiktet i händerna med ett stönande. Den sjudande, smärtfulla harmen öfver hennes lögna gaf vika för en pinande oro för hennes öde. Hvart hade hon mårne flytt med sin skam?

Ännu en gång läste han igenom brefvet. Hans blick fästes vid orden: — Men fastän jag har ljugit för dig, är jag ändå oskyldig. Jag kunde ej handla annorlunda, ehuru det plågade mig outsägligt.

Vid dessa ord klängde han sig plötsligt fast som vid en sista ljuspunkt. — Jag är oskyldig, bedyrade hon, utan patos, enkelt och klart som hela hennes väsen alltid hade synts honom. Hon försökte ej urskulda sig, ville ej blidka honom, utan dolde sig blott med djup blygsel för hans ögon. (Forts.)

Mönstertidning.

Supplement to "Kvinnan och Hemmet".

Klädsömnad i Hemmet.

Från fars gamla rock och benkläder.

Man behöfver icke känna sig modlös, därfor att ens lilla gosse behöfver en ny rock i höst, om det bara hänger en af fars aflagda rockar på vinden. Det är rent af ett nöje att göra något af så att säga ingen ting. Det är hvad som blef gjort, då den lilla illustrerade rocken blef sydd.

Den gamla rocken, som hängde på vinden var en raglanmodell, som varit använd i tre säsonger. Den var helt tunnsliten runt ärmarna och de påsydda fickorna, äfven längs kanterna fram. Det värsta var, att den var mycket urblekt.

Det första steget kom med idéen att vända materialet med den afgiva sidan ut. Rockens innersida visade sig vara icke det minsta urblekt. Det nästa var att välja ett rockmönster i en passande facon att klippa de gamla styckena efter. I detta fall var ett mönster såsom detta, i raglanmodell använd.

Därnäst blef den gamla rocken uppsprättad, så att mönsterdelarna kunde läggas släta på tyget. Självfa uppsprättningen af den gamla rocken blef ett mycket lärorikt experiment, ty därigenom kunde man se, hur den var sammansatt, och som en följd häraf, blevo alla sömmar och afslutningar på den lilla omsydda rocken omsorgsfullt sydda enligt originalen.

Denna lilla vackra gosrock fås i 2, 4, 6 och 8 års storlek. Mönstrets framstycken kunna läggas nederst på den aflagda rocken, och fickor och krage komma öfverst. Ärmarna klippas endast mindre. Den enda skarfning som var nödvändig, var på en af de innersta facings fram på rocken. Dessa var tillklippta från den gamla rockens facings, men knapphålen på det gamla tygstycket, nödvändiggjorde denna skarfning.

Det faktum, att den gamla rocken hade påsydda fickor, var en stor hjälp, ty så snart dessa varo afsprättade och tyget vändt och presat, varo alla märken utplånade. Det är litet svårare att klippa och sy om en rock, som har inskurna fickor, så vida icke insnittet helt kan undgås eller arrangeras så att det just kommer där, hvor de nya fickorna önskas. Eljest kan insnittet göras till en slags garnering genom att sticka ett stycke af tyget aldeles öfver det, så att det ser ut som en påsatt garnering.

Den icke mindre tilltalande goskostymen (No. 6072) på nästa sida,

kan också ståta med att vara om- sydd. Fars gamla benkläder blefvo först uppsprättade. Styckena blefvo tvättade med en mild såpa i ljumt vatten. Allt sköljvatten var också ljumt, och det sista vattnet var tillst med en liten smula såpa. Styckena varo så rullade i en handduk, och när de varo nästan torra, presades de. En presslapp var lagd mellan tyget och järnet.

Styckena varo endast slitna på tre ställen, nämligen runt fickorna, nedtill samt midt bak. Det uppstod en viss svårighet genom det faktum, att den unge sonen var 10 år gammal, och att far icke var hvad man

Det är några få saker vid syningen af en gossblus och benkläder, som många mödrar finna en smula svårt. Det besvärligaste vid synning af krage, fickor och sprund är att förstå hur de sammansättas. Men så snart man en gång får en klar inblick i hvad vi kunna kalla konsten att sy dessa skräddarsydda plagg, är det öfriga endast vanlig maskinsömnad.

För öfrigt är hvarje steg vid synning af denna närra kostym utlagt i den rätta ordningen på mönsterkuvertet, så man kommer att finna mönsterdiagrammer och anvisningar så klara, att äfven om man aldrig förr har sytt, kommer man icke att ha någon svårighet vid styckenas sammansättning.

När blusen är klippt och axel yoke är påsydd bakpå, fullbordas knäppningen fram. De två blusdelarna äro helt lika, vänstra delen kommer öfver och förses med ett dubbelt stycke för knapphålen, medan den nedre delen afslutas med en bred fäll. När knäppningen är fullbordad, stickas framstyckena till ryggen, hvarefter framsidan af yoke sys öfver denna söm.

Ärmarna sys till ärmhålen, innan underärmssömmarna sys. Nedfälld söm är använd till dessa sömmar. Manscheterna sys dubbla. Lägg styckena mot hvarandra och sticka på alla tre sidorna, lämnande den sida öppen som skall förenas med ärmarna. Vik den räta sidan ut, och sy ihop med ärmarna i enlighet med mönsteranvisningen.

Om blusen sys af nytt material, bör man krympa tyget till kragen och halslinningen. Tyget fuktas och bredes ut jämt, för att torka. Detta säkerställer halslinningens korrekta storlek, äfven efter blusen är tvättad.

Benkläderna böras förses med fodrar. Det är en god idé, att träckla fickorna igen, medan benkläderna afslutas upptill. Fodret kan då nedstickas rätt öfver fickorna upptill.

Närra septembermodeller.

No. 5930. Gosrock. Hvilket slags tyg som helst kan användas till dena rock, och som förr omtalats, är det ett utmärkt mönster för omsyning efter en mansrock. Om nya tyger användes, är chinchilla, ylle serge och rutigt ylletyg att rekommendera.

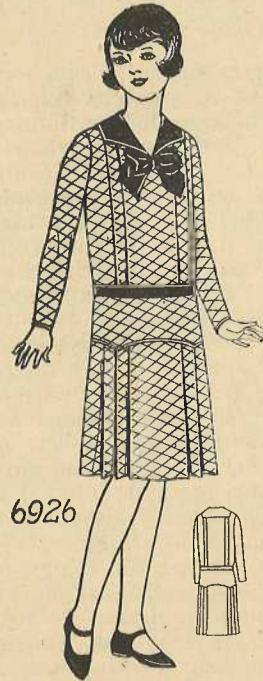
Till en 6-åring åtgår det 2 yards af 36 tums tyg.

No. 6925. Enkel skolklädning. Af mjukt ylletyg, pique, linen eller cotton prints, kan fås en nätt och treflig skolklädning. Kontrasterande

krage, skärp och manschetter verkar mycket vackert.

Till en 10-åring åtgår det $2\frac{1}{2}$ yards af 35 tums tyg, och $\frac{3}{8}$ yard kontrasterende material.

sterande tyg, klippt på tvären till garnering.

No. 6072. Praktig goskostym. Denna näpta kostym kan antingen vara

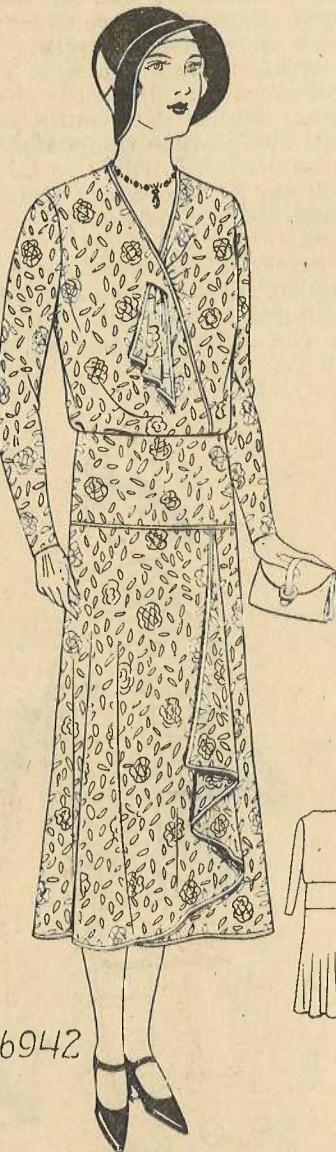

af enfärgat tyg, eller blusen af linne, poplin, cotton broadcloth och pongee, under det att benkläderna kan vara af ylle serge, corduroy, velvet eller något liknande.

Till en 6-åring åtgår det $1\frac{1}{2}$ yards

af 36 tums tyg till blusen och $1\frac{1}{2}$ yards till benkläderna.

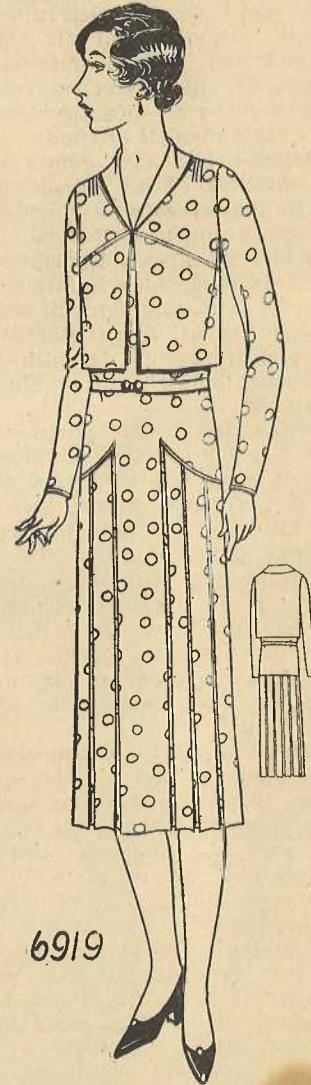
No. 6942. För fylliga figurer. Printed crepe, crepe de chine, silk pique, silk print och taffeta, äro alla vackra tyger till denna klädsamma och moderna modell.

chine, taffeta, satin och silk pique fås en förtjusande klädnad, som har ett vackert, nytt snitt.

Till 38 tums storlek behöfs det $4\frac{1}{2}$ yards af 39 tums tyg, och $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande material till garnering.

Till 48 tums storlek åtgår $5\frac{1}{2}$ yards af 39 tums tyg, samt 8 yards kantband, $1\frac{1}{2}$ tum breda, till kantning.

No. 6734. Höstklädning för flickor. Ylle crepe, rutigt ylletyg och velvet kommer att göra denna till en varm klädnad för den kallare årstiden, under det att alla tvättäkta tyger också äro vackra härtill.

Till en 8-åring åtgår det $2\frac{1}{2}$ yards af 32 tums tyg. Till besättning behöfs det $\frac{1}{2}$ yard, klippt på tvären.

No. 6919. Ny modell. Nästan alla slags siden- eller bomullstyper kan användas till denna dräkt, som är försedd med bolero och yoke fram till.

Till en 18-åring åtgår det $5\frac{1}{2}$ yards af 39 tums tyg, samt 3 yards kantband, $1\frac{1}{2}$ tum breda.

No. 6941. Elegant och enkel. Af printed velvet, flat crepe, crepe de

printed zephyr, gingham, printed linen, cotton broadcloth eller mjuka siden-

tyger, kunna alla användas till dena lilla flickklädnaden.

Till en 4-åring åtgår det $1\frac{1}{4}$ yards af 35 tums tyg, samt $\frac{1}{4}$ yard kontrasterande tyg till krage och ärmelinningar.

No. 6939. Modern höstmodell. Af canton crepe, taffeta, satin moire

eller silk broadcloth fås en användbar höstklädnad. Klädeningen är försedd med vestee, flare-kjoldelar och panel.

Till 38 tums storlek åtgår det $5\frac{1}{2}$ yards af 39 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande tyg, 18 tum bredt, till vestee och manschetter.

No. 6924. Vacker skolklädnad. Prickig crepe de chine, pique, zephyr, silk crepe eller nästan alla slags tyger kan användas till denna enkla och lättsydda klädnad.

Till en 10-åring åtgår det $2\frac{1}{2}$ yards af 35 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande material, klippt på tvären, till garnering.

No. 6927. För den uppväxande dottern. Ylle jersey, tunt ylle tweed, flat crepe, shantung och serge, äro alla goda tyger här till. Klädeningen

kan vara med eller utan den populära capen.

No. 6382. Vacker lekdräkt. Alla tvättäpta tyger kunna användas till denna lilla dräkt, som består af

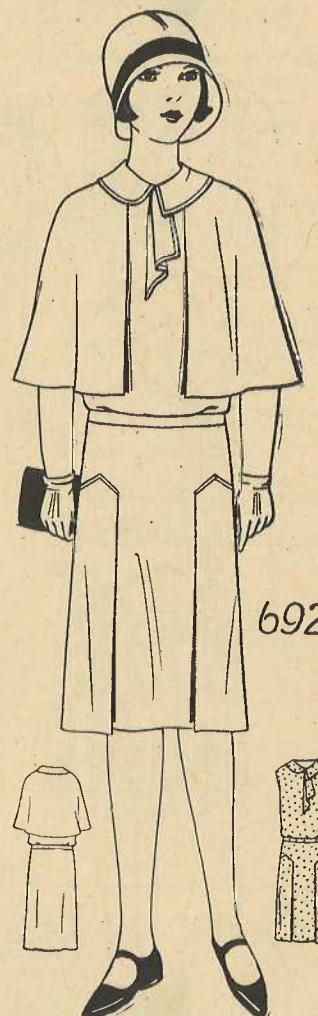
Till en 10-åring åtgår det $2\frac{1}{2}$ yards af 39 tums tyg med cape, till krage och jabot åtgår det $\frac{1}{2}$ yard kontra-

sterande tyg, klippt på tvären. Utan cape åtgår det endast $1\frac{1}{4}$ yards.

klädnad och benkläder, hvilka nedre antingen kan afslutas med resårband eller linningar.

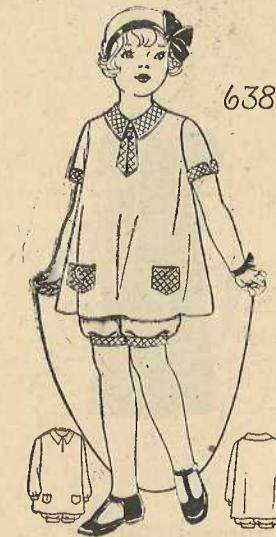

Till en 4-åring åtgår det $2\frac{1}{2}$ yards af 36 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande material till garnering. Om långa ärmor önskas, behöfs det $2\frac{1}{2}$ yards.

No. 6940. Ny, vacker klädnings.
Printed silk, canton crepe, taffeta,

yards af 39 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard
af kontrasterande tyg till krage och
manschetter.

No. 6918. Enkel, nätt klädnings.
Silk pique, shantung, flannel, crepe
de chine eller cotton broadcloth är

6382

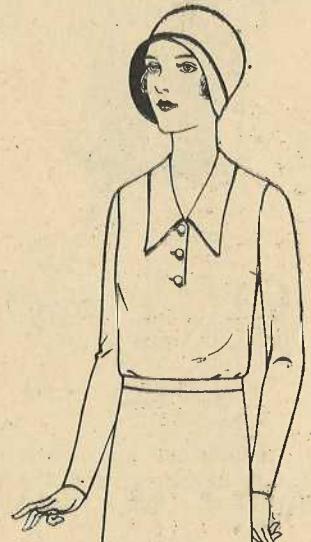
velvet och ylle georgette, lämpar sig
alla till denna klädnings, som är för-

6940

sedd med vackra rynkrader på kjo-
len.

Till 38 tums storlek åtgår det $4\frac{1}{2}$

6918

lämpliga till denna nätt och an-
vändbara klädnings.

Till 38 tums storlek åtgår det $4\frac{1}{2}$
yards af 39 tums tyg, och $\frac{1}{2}$ yard
kontrasterande tyg, klippt på tvä-
ren, till krage.

No. 6781. Flickmodell i två delar.
Ny och klädsam är denna blus med
kjol. Siden och bomullstyger kunna
användas till blusen, under det att
kjolen kan vara af ylle eller siden,
såväl som flanell.

Till en 12-åring åtgår det $1\frac{1}{2}$ yards
af 39 tums tyg till blusen och $1\frac{1}{2}$
yards till kjolen. Till rosetten uppe
vid halsen åtgår det $\frac{1}{4}$ yard smalt
sidenband.

No. 6914. Chic stil. För de tidiga
höstdagarna är flanell, taffeta, sil-
ke-pique, tunt ylletyg eller ylle geor-
gette utmärkt. Det är en sällsynt
tilltalande modell för både yngre
och äldre.

Nya Mönster.

Kvinnan och Hemmets nya mönster sändes
nu överallt portofritt för endast 16 cents och
vi garanterar säker leverering.

När ni beställer mönster, granska mönster-
listan och uppgif den önskade storleken i en-
lighet med densamma. Hvärest bust measure
angivs, uppgif mått om bröstet, för waist
measure, mått runt midjan, och hvärest ett
mönster uppgivs i olika ålder eller storlek
från liten till extra stort, uppgif en af dessa.

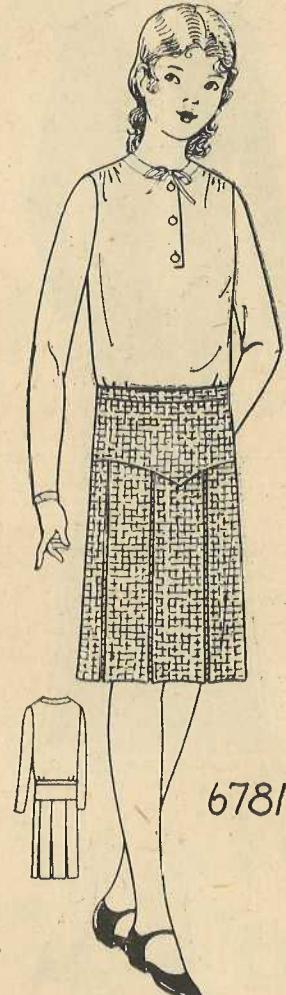
Alla mönster, som beskrivs i detta häfte,
levereras för 16 cents stycket, portofritt.

Mönster No. 5930 fås i 4 storlekar: 2, 4,
6 och 8 år.

Mönster No. 6925 fås i 4 storlekar: 6, 8,
10 och 12 år.

Mönster No. 6072 fås i 4 storlekar: 4, 6,
8 och 10 år.

Mönster No. 6942 fås i 9 storlekar från 38
till 54 tums bröstmått.

6781

Mönster No. 6734 fås i 4 storlekar: 2, 4,
6 och 8 år.

Mönster No. 6919 fås i 3 storlekar: 16, 18
och 20 år.

Mönster No. 6941 fås i 5 storlekar från 34
till 42 tums bröstmått.

Mönster No. 6905 fås i 4 storlekar: 2, 4,
6 och 8 år.

Mönster No. 6939 fås i 5 storlekar från 34
till 42 tums bröstmått.

Mönster No. 6924 fås i 4 storlekar: 4, 6,
8 och 10 år.

Mönster No. 6927 fås i 5 storlekar: 6, 8,
10, 12 och 14 år.

Mönster No. 6382 fås i 4 storlekar: 2, 4,
6 och 8 år.

Mönster No. 6940 fås i 5 storlekar från 34
till 42 tums bröstmått.

Mönster No. 6918 fås i 5 storlekar från 34
till 42 tums bröstmått.

Mönster No. 6781 fås i 4 storlekar: 8, 10,
12 och 14 år.

Mönster No. 6914 fås i 6 storlekar från 34
till 44 tums bröstmått.

Mönster No. 6922 fås i 6 storlekar från 34
till 44 tums bröstmått.

Mönster No. 6926 fås i 4 storlekar: 6, 8,
10 och 12 år.

Insänd alla beställningar till

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

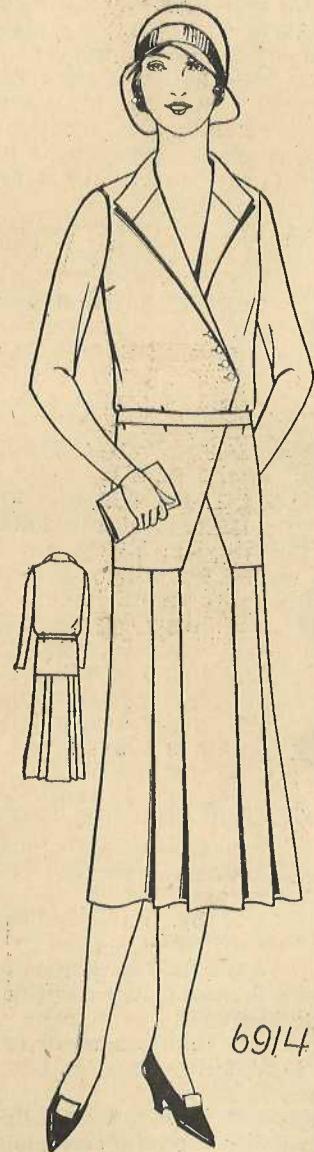
Beloppet kan insändas i frimärken.

Till 38 tums storlek åtgår det 4 yards af 39 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande tyg till garnering.

No. 6922. **Vacker hvardagsklädnings**. Härtill kan användas percale, zephyr, gingham, linne, cotton prints och på det hela taget alla tvätttyger. Kjolen är försedd med yoke och veck.

Den utgör en utmärkt treflig klädnings att användas inom hemmet.

Till 38 tums storlek åtgår det 3½ yards af 35 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontrasterande material till krage, linnningar och skärp.

No. 6926. **Modern flickklädnings**. Rutigt ylletyg, velvetean eller siden- och tvätttyger rekommenderas till denna förtjusande flickmodell.

Nu då skoltiden är inne och ämnet om skolklädnings är aktuellt, torde denna lilla klädnings fylla ett behof. Och om ylletyg användes, blir den varm och präktig för vintern. Särskilt treflig blir den om den sys af mörkblå serge, garnerad med rött.

Till en 10-åring åtgår det 2½ yards af 35 tums tyg, samt $\frac{1}{2}$ yard kontra-

sterande material, klippt på tvären, till krage, rosett och skärp.

(Forts. på sidan 44.)

6925

Vår nya Modekatalog

för höst och vinter

är rikhaltig och intressant. Den innehåller 500 illustrationer af dam-, flick- och barnkläder, en kort, lättfattig artikel om klädsömnad, ca. 20 illustrationer med förklaring af lätta stygn, alla af värde för hemssömmerskan. Levereras portfritt för 15 cents, som kunna insändas i U. S. frimärken.

Mrs. IDA HANSEN,

Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

"Kvinnan och Hemmet's mönster-kupong.

Alla våra mönster levereras portfritt för 16 cents stycket.

När ni beställer mönster, granska mönsterlistan och uppgif den önskade storlek med hänseende till densamma. Hvarerest bust measure angivs, uppgif måttet om bröstet, för waist measure, måttet runt lifvet, och hvarerest ett mönster uppgivs i olika åldrar eller i storlek från liten till extra stort, uppgif en af dessa. Uppgif icke mer än en storlek, men var saker på, att den är korrekt, och att mönstret kan fäsl i den storlek, som mönsterlistan angiv.

Obs.! Vi sälja endast mönster som angivs i Kvinnan och Hemmet, samt vår illustrerade katalog, som innehåller 500 af de nyaste mönster.

Märk endast en af dessa rubriker för storlek.

Mönstrets No.	Bröstmått	Lifmått	Barnets ålder	STORLEK.		
				Litet	Mellanst.	Stort.
No. _____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
No. _____	_____	_____	_____	_____	_____	_____
No. _____	_____	_____	_____	_____	_____	_____

Sänd 16 cents för hvar mönster, som önskas. Betalningen kan insändas i frimärken.

Härmed sändes _____ cents för ofvannämnda mönster.
Skrif tydligt.

Namn .....

Street eller P. O. Box .....

Post Office .....

Stat .....

Mrs. IDA HANSEN,

Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Handarbete

Luncheon- eller bordduk i rosett-mönster.*) (Ill. 1.) Börja med att slå upp en kedja af 55 m (maskor).

1. hv.: 1 st (stolpe) i 5te m af 1 (luftmaskor), 2 st, 4 lh (lufthål), 4 st (st af sista lh är 1sta af 4 st), 2 lh, 7 st, 5 lh, 4st, 9 l.

2. hv.: 1 st i 5te 1, 4 st (i 4 l, bildande ökningen), 4 st i 4 st, 4 lh, 4 st, 1 lh, 10 st, 5 lh, 4 st, 9 l.

3. hv.: 1 st i 5te 1, 14 flera st, 8 lh, 7 st, 4 lh, 4 st, 9 l.

4. hv.: 1 st i 5te 1, 8 flera st, 3 lh, 7 st, 9 lh, 4 st, 1 lct (lacet maska) (af 3 l, hoppa öfver 2, 1 f m (fast maska), 3 l, hoppa öfver 2, 1 st), 1 lh, 4 st, 9 l.

5. hv.: 1 st i 5te 1, 8 flera st, 1 lh, 1 staf, (af 5 l, hoppa öfver lct, st i st), 10 st, 7 lh, 7 st, 5 lh, 4 st, 9 l.

6. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 6 lh, 7 st, 6 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 9 l.

7. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 3 lh, 7 st, 9 lh, 4 st, 9 l.

8. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 5 lh, 10 st, 2 lh, 4 st, 3 lh, 4 st, (1 lct, 1 staf) 2 gånger, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l (för 1sta st af nästa hvarf).

9. hv.: 9 st (öfver 3 st, 1 lh, och $\frac{1}{2}$ lct), 1 lh (öfver 2dra halfva lct), 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 2 lh, 7 st, 1 lh, 4 st, 1 lh, 10 st, 6 lh, 4 st, 9 l.

10. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 4 lh, 10 st, (2 lh, 7 st) 2 gånger, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 3 l.

11. hv.: 9 st, 1 lh öfver 2dra halfva staf, 1 staf, 10 st, (3 lh, 7 st) 2 gånger, 2 lh, 10 st, 5 lh, 4 st, 9 l.

12. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 6 lh, 7 st, 4 lh, 4 st, 2 lh, 4 st, 6 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

13. hv.: 15 st, 6 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, 3 lh, 4 st, 9 lh, 4 st, 9 l.

14. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 10 lh, 7 st, 3 lh, 7 st, 9 lh, 4 st, 3 l.

15. hv.: 4 st, 11 lh, 4 st, 1 lh, 4 st, 1 lh, 7 st, 11 lh, 4 st, 3 l.

16. hv.: 9 st (öfver 3 st och 2 lh) 10 lh, 7 st, 14 lh, 4 st, 9 l.

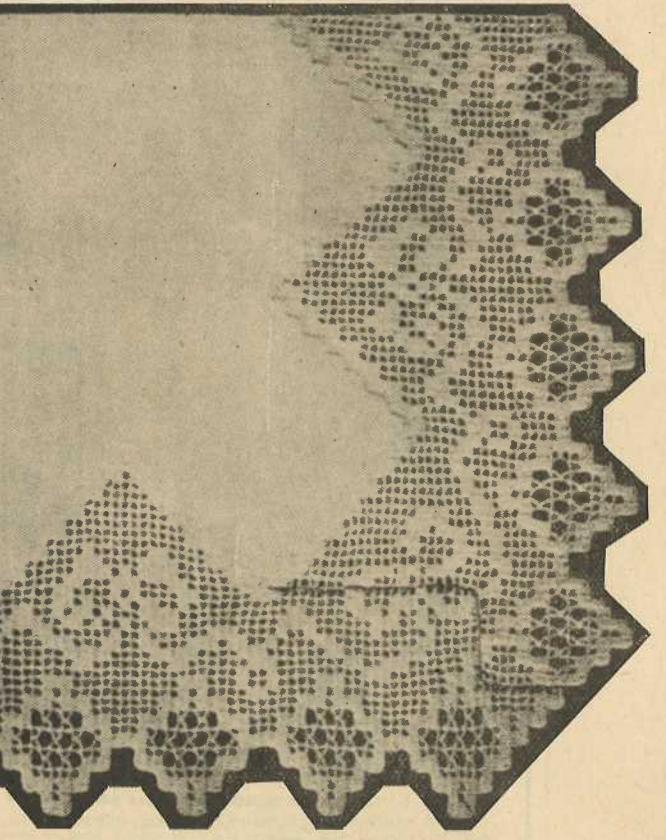
17. hv.: 1 st i 5te 1, 14 st, 7 lh, 7 st, 1 lh, 7 st, 2 lh, 7 st, 8 lh, 4 st, 3 l.

18. hv.: 9 st, 5 lh, 10 st, 2 lh, 10 st, 1 lh, 7 st, 6 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

19. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 4 lh, 4 st, 2 lh, 7 st, 3 lh, 10 st, 5 lh, 4 st, 3 l.

20. hv.: 9 st, 4 lh, 10 st, 2 lh, 7 st, 2 lh, 7 st, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

21. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 lct,

III. 1.

Virka två fullkomliga mönster för dukens korta sida och börja hörnet sälunda:

1. hv.: 3 st, 4 lh, 4 st, 2 lh, 7 st, 5 lh, 4 st, 3 l.

2. hv.: 3 st, 4 lh, 4 st, 1 lh, 10 st, 5 lh, 4 st, 9 l.

3. hv.: 1 st i 5te 1, 14 st, 8 lh, 7 st, 3 lh, 5 l.

4. hv.: 2 lh, 7 st, 9 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

5. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 7 lh, 7 st, 2 lh, 5 l.

6. hv.: 3 lh, 7 st, 6 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 9 l.

7. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 3 lh, 4 st, 5 lh, 5 l.

8. hv.: 5 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, (1 lct, 1 staf) 2 gånger, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

9. hv.: 9 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 2 lh, 4 st, 6 lh, 3 l.

10. hv.: 6 st, 5 lh, 4 st, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 3 l.

11. hv.: 9 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 3 lh, 4 st, 4 lh, 10 st, 5 l.

12. hv.: 2 lh, 4 st, 5 lh, 4 st, 4 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

13. hv.: 15 st, 4 lh, 4 st, 3 lh, 10 st, 2 lh, 5 l.

14. hv.: 3 lh, 4 st, 3 lh, 7 st, 6 lh, 4 st, 3 l.

15. hv.: 3 st, 7 lh, 4 st, 3 lh, 10 st, 1 lh, 5 l.

16. hv.: 1 lh, 4 st, 4 lh, 7 st, 7 lh, 4 st, 9 l.

17. hv.: 1 st i 5te 1, 14 st, 6 lh, 4 st, 4 lh, 4 st, 1 lh, 3 l.

18. hv.: 3 st, (1 lh, 7 st) 2 gånger, 6 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

19. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 5 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, 1 lh, 5 l.

20. hv.: 1 lh, 7 st, 8 lh, 4 st, 1 staf, 1 lh, 4 st, 9 l.

21. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 6 lh, 4 st, 2 lh, 5 l.

22. hv.: 2 lh, 4 st, 6 lh, 4 st (1 lct, 1 staf) 2 gånger, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

23. hv.: 9 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 16 st, 4 lh, 7 st, 1 lh, 5 l.

24. hv.: 1 lh, 4 st, 5 lh, 4 st, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lh, 4 st, 3 l.

25. hv.: 9 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 1 lh, 5 l.

26. hv.: 3 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

27. hv.: 15 st, 3 lh, 5 l.

28. hv.: 5 lh, 4 st, 3 l.

29. hv.: 9 st, 3 lh, 5 l.

30. hv.: 3 lh, 4 st, 3 l.

31. hv.: 9 st, 1 lh, 5 l.

32. hv.: 1 lh, 4 st, 3 l.

33. hv.: 6 st, 9 l.

För hörnets andra del:
vänd och virka längs
toppen af de just gjorda
hvarven, för att fylla
hörnet.

34. hv.: 1 st i 5te 1, 4 st i 4 l, 10 st i sidan af st och 2 lh, 6 lh. Förena 6te lh mellan 2dra och 3dje lh i 24de hvarvet.

35. hv.: Hm (halfmaska) öfver 1 lh, 2 l, vänd, 6 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

36. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 3 lh, 3 st. Förena mellan 4de st och lh.

37. hv.: Hm öfver lh. Vänd, 3 st, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 9 l.

38. hv.: 1 st i 5te 1, 8 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 14 st. Förena mellan 2 lh.

39. hv.: Hm öfver 1 lh, 2 l, vänd, 2 lh, 4 st, (1 lct, 1 staf) 2 gånger, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

40. hv.: 9 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 2 lh, förena mellan 2 lh.

41. hv.: Hm öfver 1 lh, 2 l, vänd, 4 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 3 l.

42. hv.: 9 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 4 lh. Förena mellan 4 st och lh.

43. hv.: Hm öfver 1 lh, vänd, 6 st, 4 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

44. hv.: 15 st, 4 lh, 4 st, 9 lh, (öfver 3 st, 6 lh, sidan af st, och 1 lh) 4 st (öfver 1 lh), 3 lh (öfver 3 lh), 10 st (öfver 1 lh och sidan af 2 st), 7 lh (öfver 7 lh), 4 st (öfver sidan af st), 3 l.

45. hv.: 9 st, 7 lh, 10 st, 1 lh, 7 st, 1 lh, 10 st, 5 lh, 4 st, 5 lh, 4 st, 3 l.

46. hv.: 3 st, 5 lh, 7 st, 3 lh, 7 st, 16 lh, 4 st, 3 l.

47. hv.: 9 st, 10 lh, 4 st, 4 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, 6 lh, 4 st, 9 lh.

48. hv.: 1 st i 5te l, 14 st, 4 lh, 4 st, 3 lh, 4 st, 4 lh, 7 st, 9 lh, 4 st, 3 l.

49. hv.: 9 st, 8 lh, 7 st, 1 lh, 10 st, 2 lh, 7 st, 4 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 9 l.

50. hv.: 1 st i 5te l, 8 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 3 lh, 4 st, 4 lh, 13 st, 8 lh, 4 st, 3 l.

51. hv.: 9 st, 7 lh, 10 st, 3 lh, 7 st, 3 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 9 l.

52. hv.: 1 st i 5te l, 8 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 1 lh, 7 st, 13 lh, 4 st, 3 l.

53. hv.: 9 st, 10 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, (1 lct, 1 staf) 2 gånger, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

54. hv.: 9 st, 1 lh, 1 lct, 1 staf, 1 lct, 10 st, 3 lh, 4 st, 10 lh, 4 st, 3 l.

55. hv.: 9 st, 7 lh, 7 st, 5 lh, 4 st, 1 staf, 1 lct, 1 staf, 1 lh, 4 st, 3 l.

56. hv.: 10 st, 1 lh, 1 staf, 10 st, 6 lh, 4 st, 7 lh, 4 st, 3 l.

57. hv.: 9 st, 5 lh, 7 st, 7 lh, 4 st, 1 lct, 1 lh, 4 st, 3 l.

58. hv.: 15 st, 3 lh, 7 st, 1 lh, 7 st, 6 lh, 4 st, 3 l.

59. hv.: 9 st, 5 lh, 7 st, 2 lh, 4 st, 4 lh, 4 st, 3 l.

Upprepa från 1sta hvarfvet på spetsen.

Virkad barnhatt. (Ill. 2.) Härtill behöfs ett 200 yards nystan gult pärlgarn no. 5, en 25-yards skein brunt pärlgarn no. 5, litet ljusrödt, svart och rödt brodergarn.

Slå upp 6 l (luftmaskor), förena för att bilda r (ring), 2 f m (fasta maskor) i hvar m (maska) af 1, görande 12 f m i 1sta hvarfvet. I det man tager upp bakträden för att göra en ribbe, virka 2 f m i hvarje m af föregående hvarfvet, virka 24 f m i 2dra hvarfvet.

I 3dje hvarfvet äro de 24 f m indelade i 6 delar, således: För att börja 3dje hvarfvet, virka 2 l, * 4 f m öfver 4 f m, 2 l, upprepa från * runt.

4. hv.: 2 l, 5 f m således: (1 f m öfver 2dra öglan af 2 l af föregående hvarfvet, 4 f m öfver 4 f m) * 2 l, 5 f m, upprepa från * runt, fortsätt att öka antalet af f m i hvarje hvarf, till den önskade storleken är uppnådd; virka så utan att öka i ca. $\frac{1}{4}$ tum; mät hufvudet och drag lätt i

den just virkade hattdelen till att passa en $\frac{1}{4}$ tum bred remsa.

Sittande bunny: 10 l, vänd, 10 f m öfver 1, 1 l, vänd.

2. hv.: 10 f m öfver 10 f m, 3 l, vänd.

3. hv.: 2 f m öfver 2 f m, 10 f m öfver 10 f m, 1 l, vänd.

4. hv.: 12 f m öfver 12 f m, 1 l, vänd.

5. hv.: 10 f m öfver 10 f m, 1 l, vänd.

6. hv.: Hm öfver 2 f m, 1 l, 8 f m öfver 8 f m, 1 f m öfver 1 l, 1 l, vänd.

7. hv.: 9 f m öfver 9 f m, 1 l, vänd.

8. hv.: 9 f m öfver 9 f m, 1 l, vänd.

9. hv.: 9 f m öfver 9 f m, 3 l, vänd.

10. hv.: 2 f m öfver 1, 9 f m öfver 9 f m, 1 l, vänd.

11. hv.: Hm öfver 1 f m, 1 l, 7 f m öfver 7 f m, hm i nästa m, 1 l, vänd.

12. hv.: Hm öfver 2 f m, 1 l, 6 f m öfver 6 f m, 2 l, vänd.

13. hv.: 1 f m öfver 1, 6 f m öfver 6 f m, 2 l, vänd.

14. hv.: 1 f m öfver 1 l, 7 f m öfver 7 f m, 1 l, vänd.

15. hv.: Hm öfver 2 f m, 4 f m öfver 4 f m, hm i nästa f m, vänd.

16. hv.: Hm öfver 2 m, 3 f m öfver 3 f m, 7 l, (för örat), vänd, 6 f m öfver 1, 2 f m öfver 2 f m, 7 l, vänd, 6 f m öfver 1, kanta öronen med ljusröda f m.

Till svansen användes lite hvitt ullgarn, ögat är en svart fransk knut och munnen är ett rödt styng.

Sälsynt, stickad väska. (Ill. 3.)

Härtill var användt hvitt och linnefärgat pärlgarn no. 5 och stickor no. 12. Slå upp 63 m (maskor) med det hvita garnet.

Sticka 1 hv. r (räta) och 1 hv. a (afvigt), till hvarfvet är 7 tum lång.

3. hv.: 7 r, 7 a, upprepa till änden, i det man gör 7 r vid änden.

4. hv.: 7 a, 7 r, och upprepa..

Upprepa sista 2 hvarven omväxlande, till grupperna (blocks) mäter 8 hvarf i djup mätt.

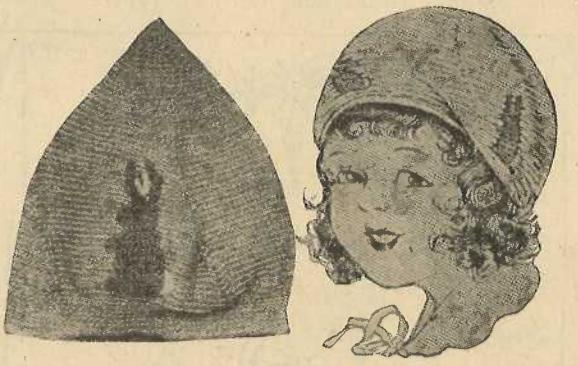
1. hv.: R, 1 hv. a. Upprepa de sista 2 hvarven.

Gör grupperna, börja 1sta hvarfvet med 7 a. Sticka 1 hvarf r och 1 hv. a i 4 hvarf. Gör grupperna såsom 1sta raden, så stickas 4 hvarf som förut.

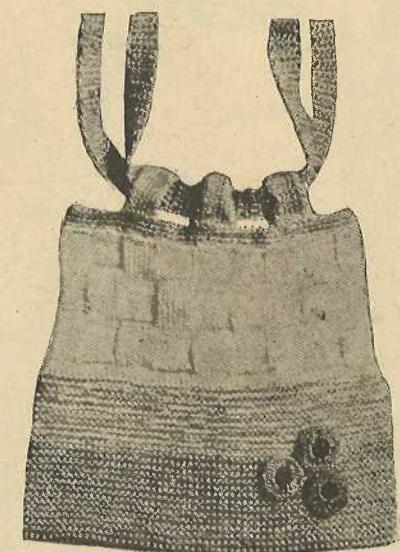
Nu fästes det linnefärgade garnet i. Med båda kulörerna sticka 20 hv. (10 ränder) r. Fäst af det hvita garnet. Med dubbel tråd af det linnefärgade garnet sticka 56 hv. r. Sticka 20 hv. med båda färgerna, så gruppvarven med det hvita. Sy sidorna tillsammans.

Med det linnefärgade garnet och en virknål no. 5, virka f m (fasta maskor) tre gånger runt toppen. Gör stroppar af det linnefärgade garnet. Slå upp 8 m och sticka 1 hv. r och 1 hv. a omväxlande i $2\frac{1}{2}$ tum. Gör 6 stroppar ett i allt, och så öglorna öfverst på väskan — tre fram och tre bak. Virka handtaget af f m med det linnekulörta garnet; gör det 6 m bredt och 30 tum långt. Drag det genom öglorna, förena ändarna.

För de tre blomstermotiven: Gör en blomma hvar af rosa, cerise och mörk lavendel bomulls pärlgarn no. 5. Använt brunt i midten. Slå upp 5 l, förena till en ring, 10 f m i r. Med den kontrasterande färgen virka 3 stolpar i hvarje f m.

III. 2.

III. 3.

"Kvinnan och Hemmet's broderiafdelning.

Nya Septemberarbeten.

No. 2591—2593. Löpare med set. Vi se endast löpare i detta, af tre smakfulla delar bestående, set, men duk och soffkudde kunna erhållas till hvarje set. Det förtjusande blommönstret är särskilt trefligt arrangerat och går fort och lätt att brodera. Tyget i såväl löpare som

prydliga motifet är delvis färglagt i förtjusande färger, och några få tråckelstygns är allt, som behöfs för att fullborda mönstret.

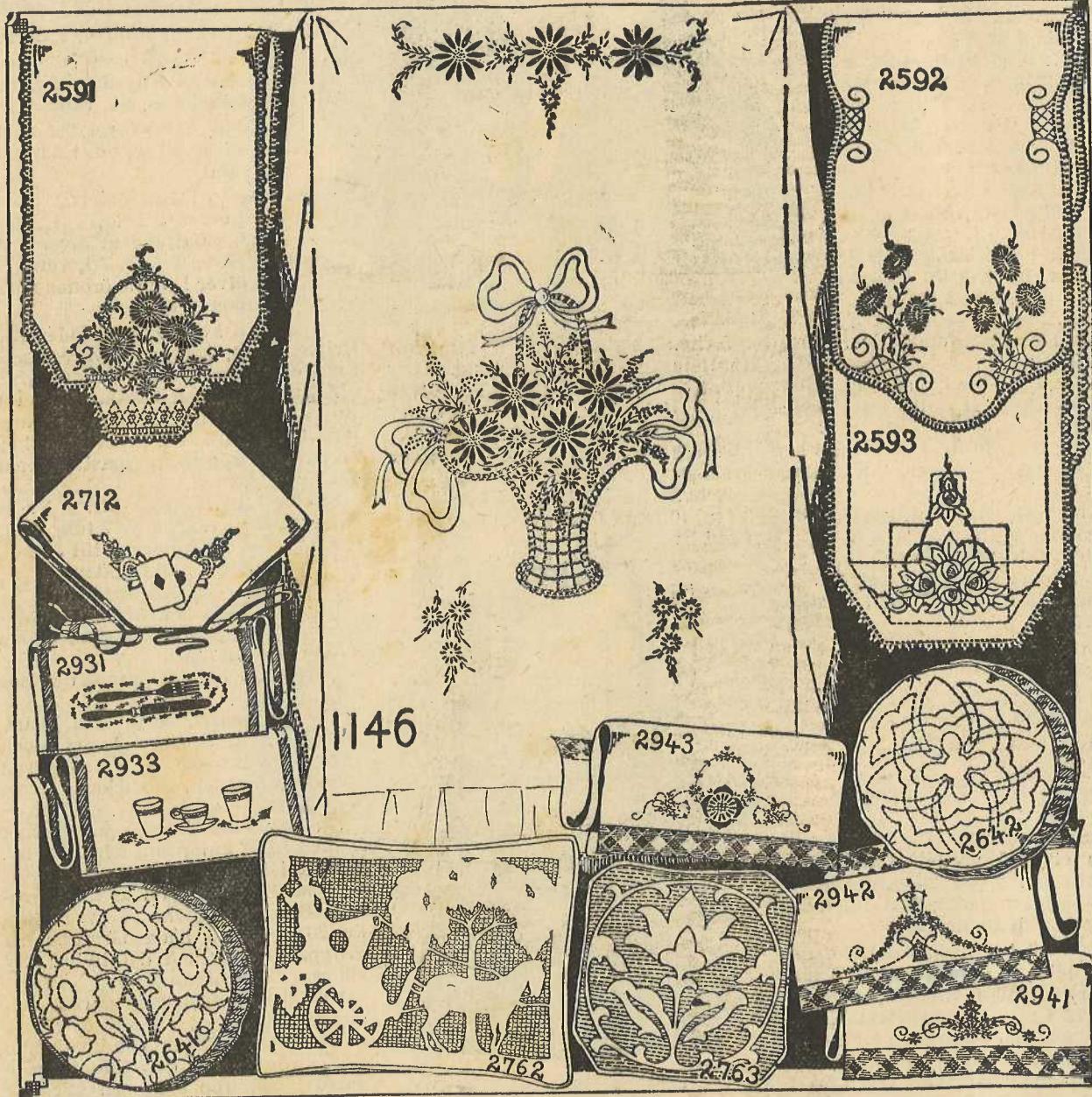
No. 2931—2933. Kökshanddukar. Dessa handdukar med sina nya, vackra mönster, som till stor del är färglagda med äkta oljefärger, är särskilt tilltalande. Och då tyget i

god bomullsvaddering, som förträffligt framhäver quilting-mönstret. Båda kuddarna är 19 tum i diameter.

No. 2641 är på guldfärgad satin.

No. 2642 är på rosafärgad satin.

No. 1146. Sängtäcke. Ett rent, vackert sängtäcke ger hela sofrummet en prägel af trefnad, och af alla sängtäcken intager de handbroderade en bemärkt plats. Till det vackra

de andra delarna är af en fin kvalitet tan crash, och om man förser kanterna med en smal tan spets, utgör detta en vacker afslutning. Delarna erhålls till ett mycket rimligt pris och bildar tillsammans ett förtjusande set.

No. 2712. Kortbordsduk. Denna duk passar till ett kortbord och är på tan crash. Den har tillika den fördelen, att den är afslutad med ett kulört kanthand, med bra nog långa ändar att knytas till bordet. Det

båda handdukarna är delvis af linne, komma de att bli hållbara.

Det tager endast några få minuter att fullborda självva broderiet, som, tillsammans med de kulörta färgpartierna, ta'r sig mycket bra ut. De är 16×32 tum stora.

No. 2641—2642. Soffkuddar. Quilting intager nu för tiden en framstående plats och är särskilt effektiv till kuddar. Båda dessa kuddar är på tjock silk rayon satin och är försedda med en särskilt tjock,

korgmönstret användes franska knutar, lazy-daisy-, stjärk- och korsstygns. Mönstret sys fort och lätt, och täcket, utfört i friska, klara färger, är i sanning ett, som man kan vara stolt öfver. Det är 81×100 tum stort, och kan efter önskan erhållas på oblekt väf eller oblekt crinkled crepe.

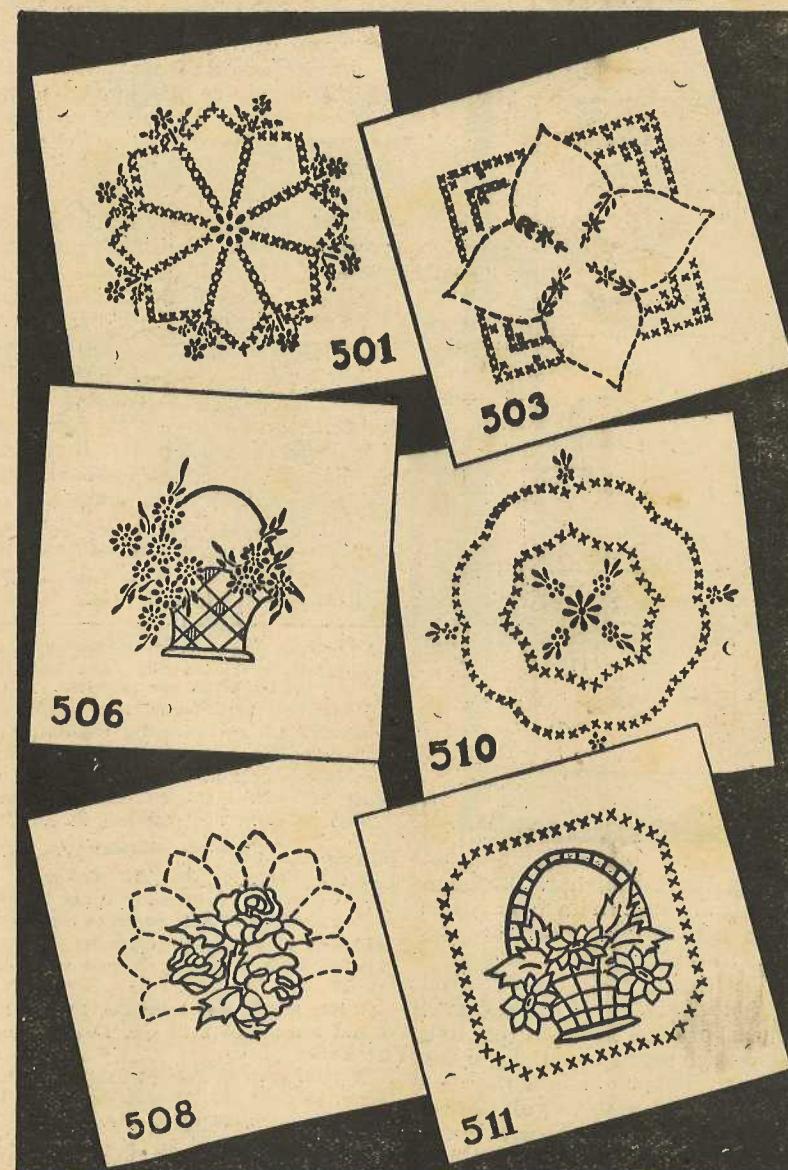
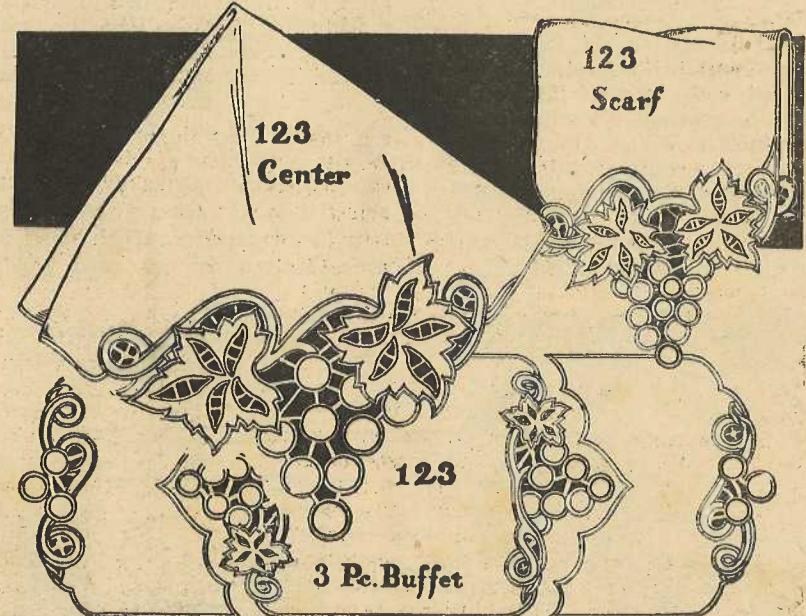
No. 2762—2763. Nya soffkuddar. Dessa förtjusande kuddar, med sina vackra silhuettmönster, broderas med stoppstygns, hvarvid denna fyll-

nads effekt uppstår. Om man icke förut försökt sig på denna nya form af broderi, bör man beställa en af dessa kuddar, som hvad skönhet beträffar, öfvergår många af de senfärdiga, vidlyftiga arbetena. Kuddarna äro uppritade på rosa, blå, grön och guldfärgad rayon alpacka.

No. 2941—2943. Huckhanddukar. Dessa tre nättä gästrumshanddukar äro **18×27** tum stora och äro på en mycket god kvalitet honeycomb huck. Ändarna äro försedda med trefliga bärder af tvättäkta, rutig print, som på ett vackert sätt harmonerar med mönstrets färgsammansättning. Till de vackert arrangerade blommotiven, användes kulört broderigarn; franska knutar, lazy-daisy- och träckelstyg.

No. 123. Linen set. För alla våra duktiga, energiska läsarinnor, som önska ett handarbete, hvilket verkligen är värt mödan, erbjuda vi detta enastående set i cut work. Det tilltalande vindrufvemönstret lämpar sig särskilt bra härtill, och med

work längre ett sådant tålamodsarbetet, som det förut varit. Detta mönster längre ett sådant tålamodsarbete, som det förut varit. Detta mönster i särskild grad förtjusande.

användning af knaphålsstyg och pärlgarn (cremehvitt) är icke cut

ster är tvärtom lätt och fort utfört. Alla stycken äro på äkta creme

No. 501, 503, 506, 508, 510 och 511. Quiltblocks. Korsstygn äro, i fyra af dessa populära quiltpatches fördelaktigt använda och bilda ovanligt tilltalande motif, medan lazy-daisy- och stjälkstygn bilda ett vackert korgmönster för **no. 506**. Träckel- och stjälkstyg användes till rosomotifet i **no. 508**. Alla fyrförkanter äro på fint hvitt tyg och äro **18×18** tum stora. Till ett **90×90** tum stort täcke åtgår **12** af dessa quiltblocks samt **3½ yards** kulört "starcloth" till de kontrasterande fyrförkanterna. Detta tyg kan erhållas i rosa, blått, lavendel och tangerine; uppif därför färg och nummer af de fyrförkanter, som önskas.

Vi äro öfvertygade om att detta täcke, i hvilket mönster det än sys, kommer att i hög grad pryda sin plats och utgöra en mycket vacker tillökning till det förråd af täcken vi förut ha.

Pris för broderimönster, och uppritade arbeten, som förut beskrifvits, alit portofritt.

No. 2691—2693. Löpare med set. Löpare, **18×45** tum, 30 cents stycket; duk, **36** tum, 50 cents stycket. Kuddar med bakstycke, 25 cents stycket, garn, 60 cents pr. styck.

No. 2712. Korthordduk, **75** cents, garn, 25 cents.

No. 2931—2933. Kökshanddukar, 40 cents stycket, garn, 25 cents pr. styck.

No. 2641—2642. Soffkuddar, \$1.25 stycket.

No. 1146. Sängtäcke. På oblekt väf, \$1.75. På crinkled crepe, oblekt, \$2.65, garn, 75 cents.

No. 2762—2763. Nya soffkuddar, 35 cents stycket, garn, 15 cents.

No. 2941—2943. Huckhanddukar, 60 cents stycket. Garn till de två första är 50 cents pr. styck och 25 cents till no. 2943.

No. 123. Linen set. Duk, **36** tum, 95 cents, garn, 85 cents. Tre delar buffet set, 70 cents, garn, 40 cents. Löpare, **18×45** tum, 65 cents, garn, 45 cents.

No. 501, 503, 506, 508, 510 och 511. Quiltblocks, 15 cents stycket, 60 cents för **½** dussin eller \$1.00 pr. dussin. **3½ yards** kulört "starcloth", \$1.65.

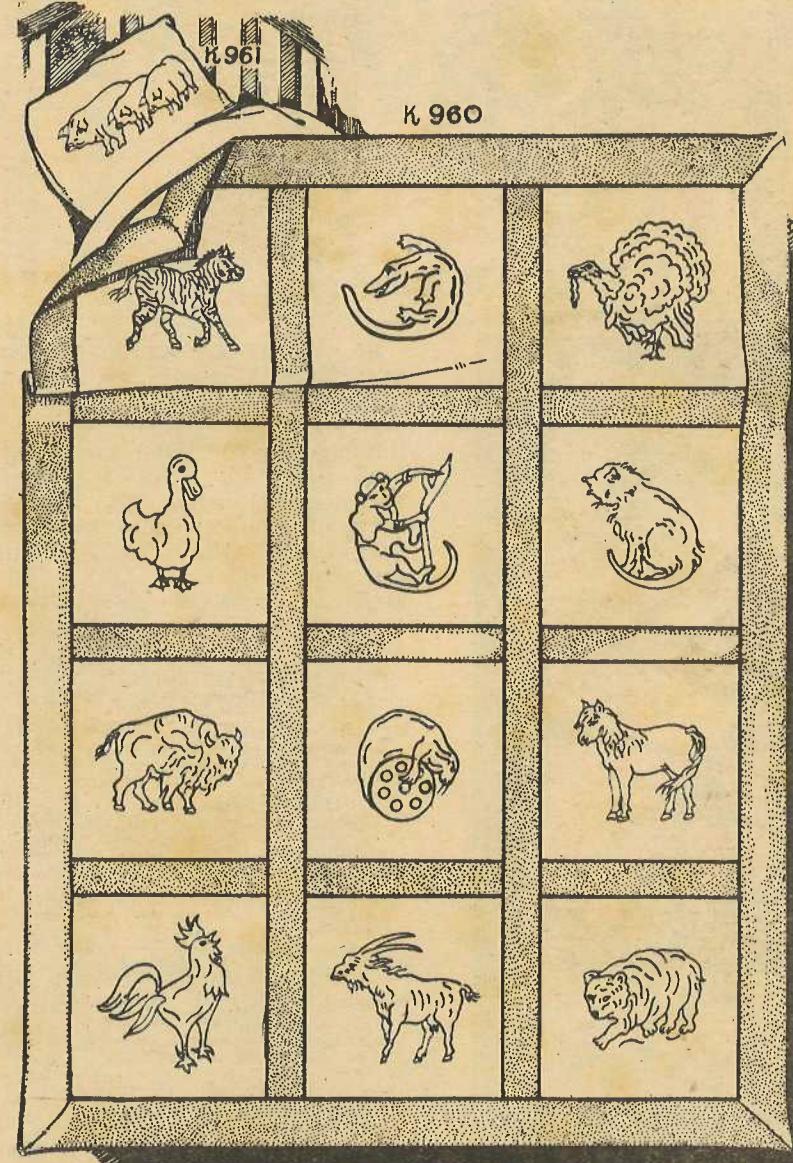
Insänd alla beställningar till
Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.
Beloppet kan insändas i frimärken.

För barnkammaren.

Af Helen Kaufman.

Det lilla sängtäcket, som vi här utvisa, är lika tilltalande som det är ovanligt, och utgör ett lättgjort och enkelt handarbete, då mönstret huvudsakligen består af stjälkstygn. Fyrkanterna sammansättas med kulörta bärder. Tillsammans med den lilla kudden med djurmotif, utgör det ett tilltalande set för barnkammaren. Det lilla barnförkladet, som

i omväxlande ljus- och mörkbruna strimmar. Ögon, mun och hufvud äro i svart. Svansen och manen äro mörkbruna. Krokodilen är grön med röda ögon och mun samt hvita tänder. Kalkonen är ljus- och mörkbrun med svarta ögon och röd tunga. Ankan är gul, med djupt orangefärgad näbb och fötter. Markattan är ljusbrun med skarpt blå hätta och röd jacka; träet är svart. Ögonen äro svarta, mun och näsa äro röda. Katten är grå med ljusblå

kan erhållas i olika färger och tyger, är icke mindre trefligt.

K 960. Barnsängstäcke. Detta sängtäcke, bestående af 12 tio tum breda fyrkanter, är försett med välkända djurfigurer, som helt visst äro roanande för barnet. Det kan erhållas på ritat, antingen på oblekt muslin eller hvitt tyg. Kulörta remsov 2½ tum breda förena fyrkanterna och bilda förtjusande bärder. Dessa bärder kunna vara antingen af ljusblått, rosa, gult, nilegrönt eller lilas; tyget tvättäkta. Färdigsytt är täcket 38×48 tum stort, Zebran broderas

ögon och hvita mormhår. Buffalon är mörkbrun med hvita horn, svarta ögon och hof; munnen är röd. Sälen är mörkbrun, svart är använt till bollen den står på. Runddelarna därpå fylles omväxlande med skarpt blått och orange. Hästen är hvit med man och svans i grått, ögon och hof i svart. Tuppens är ljusbrun med röd kam och näbb, gult bröst, orangefärgade fötter och mörkbruna ögon och stjärt. Björnen är mörkbrun med ansiktet i svart. Mindre bilder kunna också erhållas af dessa djur; man kan själv rama in dem.

De stora djurfigurerna äro 12 tum i fyrkant, medan de mindre äro 10×12 tum stora. De beställas efter djurens namn. Ingen färg anvisning medföljer dessa, ej heller nedanstående kudde, då färger angivits här ofvan.

K 961. Kudde. Denna kudde, som passar mycket bra till ofvanstående täcke, är 12×14 tum stor. De tre små grisarna broderas i ljusbrunt med svarta ögon och röda trynen.

K 1069. Barnförkläde. Detta vackra lilla förkläde erhålls på uppritat oblekt muslin, hvitt eller kulört tvättäkta tyg, i ljusblått, rosa, gult, lilas eller nilegrönt. Det kommer i 4–6 års storlekar och är försett med ett nätt, enkelt blommönster. Till bazarer och dylikt, då ett större antal behöfs, kan ½ dussin af dessa förkläden erhållas i sorterade färger, till ett mycket billigt pris.

Pris för broderimönster, och uppritade arbeten som förut beskrifvits i detta häfte, allt portofritt.

Perforerade påritningsmönster innehållande combound och anvisning för uppritning, erhålls till följande priser: K 960, 12 djurfigurer, 45 cents, tre figurer af hvilket djur som helst, 25 cents. K 961, full storlek, 15 cents. K 1069, 15 cents. Stamping pad, 25 cents.

Uppritade arbeten:

K 960. Barnsängtäcke, 12 fyrkanter på oblekt muslin, 50 cents, på hvitt tyg, 75 cents, kulört tyg till bärder 1½ yards, 60 cents, garn, 48 cents. Figurer för inramning på oblekt muslin, 2 för 25 cents; på hvitt material, 2 för 30 cents.

K 961. Kudde, med bakstykke, 20 cents; på oblekt muslin; på hvitt tyg, 25 cents, garn, 12 cents.

K 1069. Barnförkläde på oblekt muslin, 15 cents, på hvitt tyg, 20 cents, på kulört tyg, 25 cents, garn, 20 cents. ½ dussin sorterade förkläden, \$1.25.

Insänd alla beställningar till

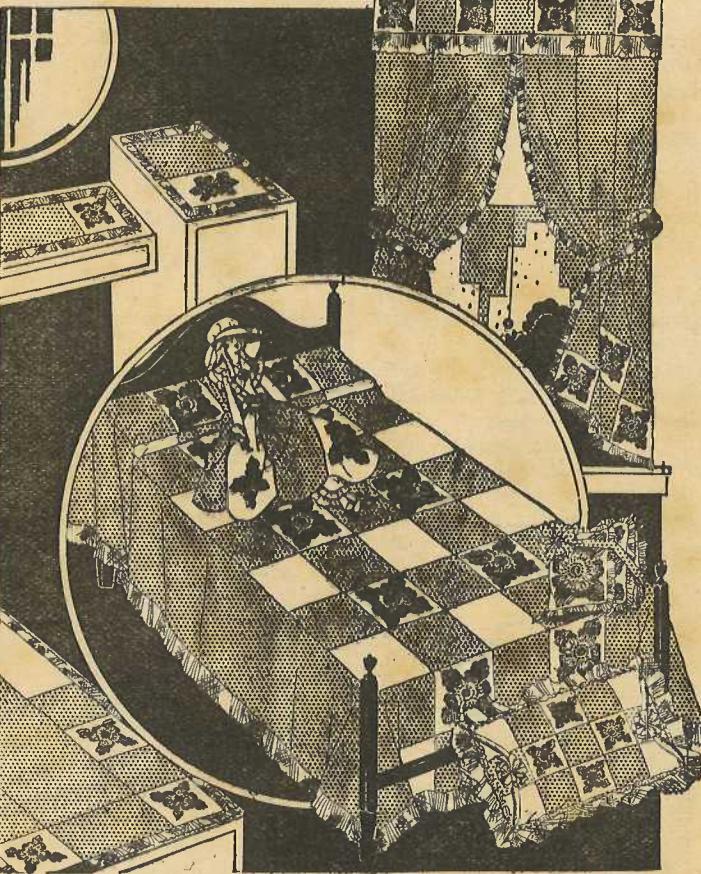
Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.
✉ Beloppet kan insändas i frimärken.

För Milady's boudoir.

Man kan icke annat än beundra ett sofrum, som har handbroderade gardiner, löpare, kuddar, ja, kort sagt bildar en fulländad färgharmoni, hvilken på ett så smakfullt sätt ger hela rummet originalitet. Och i våra dagar, då färger spela en så stor roll, behöver man icke nedlägga en massa tid och arbete på att frambringa dessa i form af broderi, ty modet har funnit ett lättare och

dan äro fullt färdigsydda och sammansatta, äro dessutom handtinted i mångfärgat blommotif. Endast några få stygn erfordras för att fullborda det hela.

Så hvad arbetet beträffar, tager det icke lång tid att lägga sista hand vid detta enastående rosmönster, som med sina förtjusande schatteringar ser så naturligt ut. Ord kunna icke beskrifva huru vackert detta set är, som består af sängtäcke (för dubbelsäng) med

BUCILLA
EMBROIDERY PACKAGES

EXQUISITE TINTED BLOCK BOUDOIR SET

No. 5437—Pillow	\$ .85
No. 5438—Scarf	1.00
No. 5439—Three-Piece Vanity Set	.60 set
No. 5440—Double Bedspread and Bolster	4.00
No. 5441—Curtains, Valance and Tie Backs	2.25 pair
No. 5442—Nest of Three Pillows	.65 set
No. 5443—Boudoir Doll Outfit	1.95

mera konstnärligt sätt att frambringa dem — med tillhjälp af oljefärger och handtinting. Detta är på ett sällsynt vackert sätt utfört i nedanstående vackra set.

No. 5437—5443. Förtjusande sofrums set. Detta vackra set kommer att verka mycket prydligt i hvilket sofrum som helst och ge uttryck åt skönhet och individualitet. Det är icke mindre vackert, då det är sammansatt af organdie-fyrkanter i två färger, pastell peach och grönt. Dessa kulörta fyrkanter, som allare-

kuddöfverkast, kudde, löpare, tre delar set för toiletbordet, gardiner med överstycke och band till hvarje sida, en liten kudde i tre lager och dockutstyrsel. Självfva dockan är ej inberäknad. Detta är ett enastående tillfälle att få en fullständig utstyrsel för sofrummet. Delarna kunna dock erhållas styckvis, om så önskas. Priserna äro dock så låga, att det säkert inspirerar alla att sända efter alla delarna.

Och i vår arbetsuppfyllda jaktande tid är det tillfredsställande att kunna skapa vackra färgsammans-

sättningar till dekoration för våra rum — på kort tid.

Vi hänvisa till priserna under illustrationen. Till hvarje stycke medföljer garn, nål och illustrerade anvisningar. Alla handarbeten sändes portofritt.

Nya virkböcker

som premie eller portofritt för 12 cents stycket.

Virkbok No. 1, af Marie Antoinette, innehåller vackra mönster för dukar, lemonade set och doilies. Flera olika motiv finnes här, och full anvisning givs.

Virkbok No. 2, af Adeline Cordet. Denne virkbok visar många vackra virkade yokes, camisoles och boudoir caps i alla slags smakfulla motiv.

Virkbok No. 3, af Marie Antoinette Hees. Boken illustrerar och beskrifver alla slags breda och smala spetsar, just användbara till olika artiklar i hvarje hem.

Virkbok No. 4, af Anna Valeire. Boken gir fullständig anvisning på pårlydda handväskor, så man själf kan tillverka dessa tilldragande väskor. Det är just något, som alla kommer att tycka om.

Virkbok No. 5, af Augusta Pfeuffer, innehåller alfabeten för korsstyng eller virkning. Här finnes vackra monogram för hushållslinne.

Virkbok No. 6. Boudoir negligees och tatting med fullständig anvisning. Boken innehåller många vackra mönster för negligees, caps, yokes, slippers, samt yokes, capes och bootees för småbarn o. s. v.

Virkbok No. 7, af Emma Farnes, innehåller alfabeten för virkning och tatting. Det är många mönster med fullständig beskrifning.

Virkbok No. 8, af Adeline Cordet. Innehåller fullständig anvisning på virkade sweaters, camisoles, kragar, medaljoner och spetsar, användbara i hemmet.

Virkbok No. 9. Tatting Designs with Instructions. Visar några af de nyaste och vackraste frivilötsarbeten (Tatting), alla illustrerade och med anvisningar.

No. 10. Knitting Craft. En ny bok öfver stickning med ullgarn, som nu för tiden är det mest populära handarbete. Boken innehåller mönster för sweaters, mössor, vantor o. s. v.

Virkbok No. 11, af Emma Farnes. Visar virkmönster för dörrdraperier och stora filétmotiv, såsom altarduk etc. De äro alla mycket tilldragande, och äro tillika lätt att göra.

Virkbok No. 14, af Louise Nacke. Här finnes alla möjliga slags virkade väskor i olika faconer och mönster. Tydlig illustration och anvisning givs, så man kommer att finna virkningen lätt och enkel.

Vi erbjuda 4 af ovan nämnda virkböcker fritt som premie för 1 ny prenumerant till fullt pris.

Broderibok No. 15, af Adeline Cordet. Alla, som tycka om att brodera, kommer att tycka om denna bok, som innehåller många vackra mönster för tracing eller stamping. Många af dem kunna också användas till pårmotiver. Full anvisning för påteckning givs.

Broderibok No. 16, af Adeline Cordet. Äfven denna bok innehåller broderimönster för påteckning. Smakfulla mönster till klädningar, löpare, gardiner, förkläden, dukar, soffkuddar och bärder finnes här.

Virkbok No. 17, af Jane Ford. Här är en af de nyttigaste virkböcker på lager; innehåller 100 mönster för alla slags arbeten i korsstyng eller filétmönster. De trefligaste barnmotiv, fyrkanter till infatningar, bärder o. s. v. finnes här. Alfabetet och ett par yoke mönster finnes tillika.

Vi erbjuda 4 af ovan nämnda virkböcker fritt som premie för 1 ny prenumerant till fullt pris.

Insänd alla beställningar till
Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Våra Mödrar.

VÄFNADEN.

Af May.

Tiden växer med hastiga slag.
Väfnaden växer så dag för dag.
Ofta med oro vi väfvaren vakta,
Medan vi brokiga mönstret betrakta.

Mörka färger i väfnaden går,
Med sorgsens blick vi det skåda få.
Vi önskade endast ljusa och renas,
Som lycka och glädje kunde förena.

Men tiden växer trädarna ner,
ibland ett riktigt hvirvall vi ser.
Fåfängt vi kämpa mot motgångar, smärta.
Hvarför? vi fråga med blödande hjärta.

Stundom man äfven mot lifvet ler,
Då rosigt mönster för blick sig ter.
Men glädjens stunder de är så korta,
Lik flygande fjäril, snart är de borta.

En dag kommer dödens ängel ner,
På lifvets mönster ej väfver mer.
Men i det ljusa och himmelskt höga,
Ån en gång väfnaden möter vårt öga.

Mönstrets rättsida vi skåda få,
Och lifvets "hvarför" blir "därför" då.
Ty vårt lefnads mönster har Gud nedskrifvet.
Men tiden med hastighet väfver lifvet.

Att behålla goda tänder genom lifvet.

Af Ethel M. Hendriksen.

Baby har fått sin första tand! Fram under det ljusröda tandköttet kommer den lilla pärlrika framanden, som är föremål för tillgifna föräldrars och släktningars härförda beskådande. Förstår dessa vuxna, att denna lilla tand icke bara är ett af naturens mirakler, utan också att många viktiga beständsdelar ha danat den? Förstår de, att en ständig skötsel måste gifvas mjölkänderna, likså väl som de andra, senare tänderna, om dessa skola vara för lifstiden, hvilket var naturens mening?

Tänderna erhålla sin näring genom små blodåror, som passera genom en mycket liten öppning i tandens rot. Föräldrar kanske minnssig ha sett dessa små hål i spetsen på roten af affallna tänder. Genom samma öppning passerar också en nerv. Denna omåttligt känsliga massa af blodåror och nervceller, är känd som märg, och dess midtpunkt ligger i tandens krona. Rundt denna är tandens fasta form, som kallas dentine, och denna dentine är täckt af emaljen — kroppens hårdaste beständsdel.

Föräldrar böra veta, att liksom alla andra delar af barnets kropp under uppväxt- och utvecklingstiden behöva mera skötsel än en vuxen persons, så är också tänderna af större vikt, och böra gifvas den tidi-gast möjliga tillsyn af en tandläkare. Föräldrar böra icke vänta tills tänderna är bristfälliga eller tills tandvärk infinner sig, innan de upp söka en tandläkare. Regelbundna besök hos tandläkaren böra göras ända från den tiden då tänderna vi-sa sig.

Gradvis, en efter en, och så två och tre åt gången, kommer det lilla barnet att fälla alla sina tjugo

mjölkänder. Vid fem- eller sex års åldern kommer det att visa sig andra bakom dessa. Dessa är de kvarstående kindtänderna. Ganska ofta är dessa första kvarblivande tänder förväxlade med mjölkänder, och bli för den skull misskötta. Hvarje vuxen person, som gör sig besvär med att utfråga sina vänner, kommer att finna, att ganska få ha sitt fulla antal af trettio-två tänder. De flesta af dem ha förlorat sina oxeltänder. Det uppstår tidigt hål i dessa första oxeltänder, hvilket är bevisat vid tandläkarekliniker.

Tandvärk — denna barndomens förbannelse — börjar med en tidig ödeläggelse af tänder och fortsätter oafbrutit genom hela lifvet, och är orsak till tidsspillan i skola och under arbetstid, nedsattna förmågor, och med tiden förlust af tänder, som genom skötsel kunde hafva bevarats friska. Reumatisk feber, arthritis, magsjukdomar och hjärtfel är några af de allvarliga följderna af försummade tänder. Kindtänderna är de viktigaste orsakerna.

Senare ventenskapliga upptäckter, både på hygienens fält och med afseende på förebyggande tandvård, göra det nu möjligt för nästan alla att hafva goda tänder och behålla dem genom hela lifvet. För att kunna utbreda denna kunskap vidare till alla på ett bestämt område, t. ex. i en stad eller på landsbygden, har det på sina platser upprättats kommunal tandläkarundervisning. Detta arbete börjar med barn under skolåldern och försök görs att taga vara på alla skolbarns tänder. Det innefattar upplysningar, som innesluter den blivande modern och sträcker sig genom alla lifvets perioder. När familjer icke kunna betala för behandling hos en privat tandläkare, är klinikbehandlingen erbjuden åt dem.

När ett barn föds, har det en full uppsättning af mjölkänder bildade och redo att komma fram. Följaktligen är kvaliteten af barnets tänder till en viss grad förutbestämt af moderns vanor. Om hennes diet har saknat kalcium och fosfor — de nödvändigaste ämnena för benbyggnad — så har kanske modern fått offra sina egna tänder för att skaffa dessa viktiga ämnena för sitt barn. Naturen vidhåller alltid, att barnets kraf måste tagas vara på, äfven om det går ut över modern. Två quarts mjölk dagligen tillsammans med friska grönsaker, frukt och grön sallad böra innefattas i moderns diet. Hon bör tillika besöka tandläkaren ofta.

Föräldrar böra veta, att för tidig förlust eller allt för långt tillbakahållande af mjölkänderna, kan vara orsak till att de nästkommande bli skefva eller ojämna. Men hvad som är ännu viktigare är, att aflägsna döda mjölkänder, ty de är olikar farliga för barnets hälsa som tänder utan nerver är för en vuxen

person. Samma sjukdomar kunna uppstå tillföld af detta tillstånd.

Missbildade käkben med framstående tänder, kan komma från ständig sugning på tummen eller genom att andas genom munnen. Detta tillstånd är icke bara farligt, därför att det skämmer ansiktsuttrycket, utan också för att det försakar "malocclusion". Normala tänder är bildade så, att det är en fullkomlig tugga mellan dem. När denna fullkomliga tugga saknas, kan födan icke tuggas riktigt och följderna blir att födan ej smältes. Framskjutande eller missbildade tänder, betyder som regel en hög, smal gom, som kanske kan bli hindrande för en blivande talare, sängare, och äfven hindrar ett korrekt uttal af ord. Men den största skadan genom detta tillstånd är, att en särskilt hög gom kan försaka tryck på ett kilformat ben, som till gengäld trycker mot en del af hjärnan, och hindrar denna från normal utveckling.

Att rätta oregelbundna tänder, eller "malocclusion", som det kallas,

Ung hustru lycklig nu.

Innan min lilla dotter föddes tog jag Lydia E. Pinkham's Vegetable Compound regelbundet. Jag var i stånd att göra mitt arbete och göra det med nöje. Vi voro så lyckliga, när en underbart rar liten flicka anlände, till välsignelse för vårt hem. Jag har åtnjutit bättre hälsa sedan min baby föddes än någonsin förr. Jag är öfvertygad, att detta är tack vare Eder medicin och jag rekommenderar den hjärtligt till alla kvinnor, som är svaga och kraftlösa. — Mrs. Chester Decker, R. R. 1, Wheatland, Indiana.

Lydia E. Pinkham's
Vegetable Compound

Lydia E. Pinkham Med. Co., Lynn, Mass.

är en del af tandläkararbetet, känt som orthodontics. Den vanliga tandläkaren är icke kvalificerad för detta problem, att rätta oregelbundna tänder. En orthodontist är utbildad för detta långsamma och mödosamma arbete och hans råd bör sökas.

Men missbildningar äro få jämförda med fel försakade genom daglig försummelse. Brist på nödvändiga ämnen i dieten är en af de viktigaste orsakerna till tändernas tidiga förödelse och ödeläggelse. Barn behöva hård, skorpaktig föda och råa grönsaker såsom kål, morötter, selleri och salladblad. Tänderna behöva öfning genom mat, som måste tuggas. Det bör vara mindre söta saker och stärkelseprodukter i barnets diet. Det barn, som till frukost äter bröd och kaffe och till middag får kött och potatis med en dessert af pie eller kakor, skadar sina tänder. Föräldrar böra förstå vikten med hänsyn till dieten och böra gifva den större eftertanke än något annat, när det gäller barnets vård. Hvarje uppväxande barn behöver en quart mjölk-dagligen. Det bör ha gröt (gryn) och groft bröd och rikligt med smör. Det behöfver rikligt med friska grönsaker, gröna sallader, frukt och fruktsafter, men man bör icke gifva det mycket socker.

Renlighet är mycket viktigt, och barnet bör i en tidig ålder läras att använda tandborsten riktigt. Familjens tandläkare kan gifva den bästa anvisning hur tandborsten skall användas och hvilket slag tandpulver och munvatten som är bäst. Tandborstar böra bevaras mot smitta från allting, som kan besitta skadliga bakterier. De böra tvättas ofta i vatten och såpa, och böra hängas utanför fönstret i solen, för att torkas eller också förvaras i en kruka salt. Det behöfs en ny borste i månaden eller om två borstar användes, hvilket är det bästa, böra de förynas hvarannan månad.

— Borsta tänderna så ofta som ni använder dem, är en god regel för unga och gamla. Om barnet kan läras att betrakta sina tänder som sina personliga "redskap" att åta med, blir det lättare för det att hålla dem rena, på samma sätt som det sen att knivvar, gafflar och tallrikar diskas och hålls rena. Det är sed och bruk att diska tallrikarna efter en måltid; de äro svårare att diska, om de få stå. Detsamma är fallet med tänderna. Efter en timmes förlöp börjar maten, som är kvarlämnad i tänderna, att förruttna. Värmen och fuktigheten i munnen är en idealisk jordmän för bildandet af bakterier, af hvilka en del äro skadliga och förstöra tänderna. En fullständig borstning af tänderna och tandköttet kräver två minuter.

Men ändå, trots mödosamma sträfvanden kan ingen borsta tänderna så fullkomligt som det är nödvändigt för att fullständig bevara

dem. Det lilla barnet, hvars tänder äro af sådan stor betydelse, bör ofta omhändertagas af en tandläkare för grundlig vård. I de kommunala tandläkarklinikerna bli skolbarnens tänder rengjorda två gånger årligen. Samtidigt efterses möjliga fel, och lagnings föreslås, allt eftersom de behöfves.

Tandläkare ha nyligen upptäckt ett sätt att rädda oxeltänderna genom att fylla sprickorna i dem, innan de äro fullständigt förstörda. I en del oxeltänder finnes veck, som trotsa tandborsten. I dessa håligheiter uppsamlas matrester som med tiden försaka tändernas förödelse. Tandläkaren öppnar nu upp dessa sprickor eller håligheiter och fyller dem, hvilket gör tandens tuggya jämn och lätt att hålla ren. Detta förebyggande arbete, sparar besvär och senare utlägg och är nu betraktat af många tandläkare som det viktigaste medel att rädda oxeltänderna.

Omgifningen är viktigare än tändernas byggnad. Om tänderna ha god skötsel från barndomen; om dieten är rik på mineraler, hvilka äro nödvändiga för tillväxten, och af sådan beskaffenhet att den gifver tänderna öfning, och om hvar och en ser till att lefva i frisk luft och solljus, och får tillräcklig hvila, böra tänderna, som naturen skapade dem, förbliva i godt tillstånd för hela lifvet. Inga af dessa viktiga förutsättningar kunna försummas utan att det går ut öfver tänderna.

Hvar och en bör läras att förstå, att förlusten af en tand är oersättlig. De böra veta, att löständer inverka på den naturliga rösten, och att de skada ansiktets naturliga linier. Den, som använder löständer, är alltid obehagligt medveten om deras tillvaro. Tuggningsförmågan hos friska, naturliga tänder är ca. 175 pund, medan den hos löständer endast är 25 pund. Den lätthet, hvarmed konstgjorda tänder kunna erhållas, har gifvit anledning till en omåttlig vårdslöshet angående bevarandet af de naturliga tänderna.

Undersökning angående orsakerna till bristfälliga tänder utvisar, att ultra violetta strålar kommer att vara af stort gagn. Det är ganska möjligt, att våra barn icke får nog solsken och att konstgjort solljus bör anskaffas för dem på mörka dagar, och att denna stora kemiska naturprocess förminskar tändernas ödeläggelse. Under tiden måste vi mest lita på renlighet, både genom personlig hygien och tandläkarens förebyggningsmedel, på dieten och andra hygieniska förhållningsregler. Det är dock kanske icke allt för optimistiskt att se framåt till den dag, då tänderna kunna bevaras friska genom lifvet utan någon som helst föruttnelse, som följd af veten-skapligt förebyggande.

Om löften till barn.

På ett underligt och beklagans-värt sätt ser man ibland de beskedligaste människor förvandlas till tyranniska despoter så snart de få egna barn. Detta bottnar i den gamla uppfattningen som ordstäfvet: "det skall krökas i tid som krokigt skall bli", är ett utslag af. Men hvarför i alla tider skall "det" bli krokigt? Är det icke just en rank fri växt vi unna våra barn att möta lifvets kamp med?

Häromdagen fann jag en vän i en pågående kraftmätning med en liten dotter. Den lilla hade just kommit hem från skolan, ganska trött och förbi, och förklarat, att hon inte orkade tvätta händerna före lunchen. Modern befallde henne att göra det genast, detta med hård och häftig stämma. Denna behandling af det 7-åriga barnet, hade alldelens motsatt verkan af hvad som afsågs. Hon ville icke ge vika. Ju häftigare modern blef dess envisare blef barnet. Slutligen släpade modern henne med våld till badrummet och tvättade henne själf. Flickan var då så upprörd, att det sedan var henne omöjligt att få ner en bit mat.

Häftighet som en ingrodd vana hos 5–6 åringar, företer ett af de svåraste problem uppfostran har att bjuda oss. Vi kommer snart att inse, att de vanliga formerna af straff endast göra ont värre. Aga och instängande i mörkrum är ekvivalenta begrepp i hemmet för hvad tortyr och fängelse äro utanför det. Barnet ger vika i ögonblicket af frukten och smärta, men det bär ett mörkt agg i själen och känner sig kränkt på ett sätt, som underminerar själf aktingen. Barnet önskar — naturligtvis helt omedvetet — att genom sin häftighet åstadkomma en stark dramatisk effekt på omgifningen. Det känner sig som hjälten i sitt eget drama, och berusas af makt-känsla. Men om "omgifningen" ej reagerar utan tar den lille vilden lugnt och fortsätter med sitt samt kanske säger om en stund: — Hör du, min vän, du stör mig, därfor tänker jag lämna dig ensam, och utsätter barnet för några timmars isolering i ett rum där det har tillfälle till sysselsättning, bortfaller känslan af triumf, och efterträdes af snopenhet.

**NEW YORK DIREKT
SVERIGE**

På 9 Dygn Stora, moderna, bekväma, lyxuosa ångare.

GRIPSHOLM	6. Sept.
KUNGSHOLM	13. Sept.
DROTTNINGHOLM	20. Sept.
GRIPSHOLM	4. Okt.
KUNGSHOLM	11. Okt.

Swedish American Line. 181 N. Michigan Ave., Chicago, Ill.

Köket.

Pickles och Relishes.

En smaklig måltid blir ofta mera tillfredsställande med tillhjälp af relish och pickles, hvilka liksom förhöjer köttträdden eller salladen och retar aptiten. Det ser ut som det inte skulle vara någon ände på alla de olika kombinationer, passande till dessa rätter; det behöver ej bli något enformigt upppepande af samma sorter. Skäpet där sylten förvaras borde förses med några få krukor af dessa olika sorter; sylta några åt gången, allt efter som de olika frukterna och grönsakerna mögna.

Pickled blomkål. Skär blomkålen i bitar. Lägg dem på en tallrik och strö rikligt med salt öfver, samt låt det stå i 24 timmar. Afsila allt vatten. Lägg blomkålen i krukor och täck med kokande saltvatten; använd 1 tesked salt till hvarje quart, och låt det hela stå öfver natten. Får afrinna genom en sil; packa dem i glasburkar och fyll med ättika, till hvilken $\frac{1}{2}$ kopp senap har blifvit tillsatt till hvarje gallon. Tilltäck med lufttäta lock samt låt stå i 3 veckor, då de äro färdiga att ätas.

Pickled morötter. Morötter skrapas och tvättas. Koka dem möra i saltvatten, i hvilket är tillsatt $\frac{1}{2}$ tesked salt till hvarje quart. Hälles i steriliserade burkar, fyll dem med sirup ($\frac{1}{4}$ tum från kanten), som är kokad af 2 koppar ättika, 2 koppar vatten, $\frac{1}{2}$ kopp socker, 1 matsked hela, blandade pickleskryddor, 1 tesked salt och lite svartpeppar. Locken tillskruvas genast.

Sylt af rödpeppar. Aflägsna fröna från 12 stora röda, söta pepparhus och mal dem genom köttkvarnen; använd den mellanstora kniven. Strö en matsked salt öfver och låt dem stå i 3 eller 4 timmar. Får afrinna och läggas i en kittel med en tillsättning af 1 pint ättika och 3 koppar socker. Kokas salkta till dess det är tjockt som sylt. Hälles i steriliserade glas, och när de äro afkylda täckes de med paraffin.

Selleri relish. 1 quart hackad selleri och 1 kopp hackad lök kokas möra i saltvatten; använd 1 tesked

salt till hvarje quart. Häll af vattnet och tillsätt blandningen med 2 röda och 2 gröna pepparhus, som äro befriade från frön. Tillsätt 1 tesked salt, 1 tesked senap, $\frac{1}{2}$ kopp socker och 2 koppar ättika, och koka, tills möra. Packas i steriliserade burkar och tilltäckes genast med lock.

Äppel "Pickle". Skala, aflägsna kärnhusen och dela syrliga äpplen i fyra delar — tillräckligt till 3 pints. Stick flera hela nejlikor i hvar stycke. 1 quart ättika upphettas, och upplös 3 koppar brunt socker häri. Lägg i 3 kanelstänger, $\frac{1}{2}$ kopp hackade apelsinskal och en bit hel ingefära. Koka äpplena mycket sakta i 2 timmar i den kryddade ättikan. Hälles i burkar, den varma ättikan tillsättes.

Tomater i senap. Skifva gröna tomater $\frac{1}{2}$ tum tjocka; beströrs med salt och får afrinna öfver natten. Till 4 quarts tomater beräkna $\frac{1}{2}$ pund senap, 1 kopp socker, 1 kopp mjöl och $\frac{1}{2}$ ounce turmeric i 2 quarts ättika. Kokas möra, och hälles i krukor.

Gurk relish. Skala, skifva och hacka stora gurkor; de saltas och får afrinna. Till hvar quart beräknas 1 kopp ättika, 1 tesked hvar af selleri och senapsfrö, 1 matsked socker och 1 tesked hela nejlikor. Koka dem möra och häll dem i en lerkraka. Lägg pepparrotstrimlor öfver, och låt stå en månad.

Gurkpickles i olja. Det är bäst att använda stora gurkor till detta. Skala och skär dem i mycket tunna skifvor. Till 1 gallon af skifvade gurkor tillsättes $\frac{1}{2}$ kopp salt, 1 quart ättika, 4 matskedar sallatolja eller olivolja, 1 kopp socker, 2 matskedar senapsfrö och 2 matskedar sellerifrö. Dessa pickles behöfva icke övertäckas. Häll gurkorna i en stenkruka och häll blandningen öfver, utan att den värmes.

Pimento pickles. 4 quarts skifvade gurkor, 1 quart skifvade lökar, 1 kopp konservrade pimentos, 1 matsked senapsfrö, 1 matsked sellerifrö, 3 koppar socker, 1 matsked salt och 1 quart ättika blandas och bringas till kokpunkten. Packas i steriliserade krukor och tillslutes genast.

Blandade söta pickles. 2 quarts gröna tomater skifvas mycket tunna, 3 röda och 3 gröna pepparhus aflägsnas från frö och hvita fibrer, hvarefter de skäres i strimlor. 1 quart små lök renas, och läggas till sammans med de öfriga delarna i en stor kruka tillika med 1 quart "pickling" gurkor, som äro tvättade, täck med saltlake. Låt detta stå öfver natten. Nästa morgon får det afrinna väl. Häll 2 quarts kallt vatten öfver grönsakerna, för att aflägsna överflödigt salt. Tillsätt 2 koppar socker, 3 pints ättika, 1 tesked nejlikor, en $\frac{1}{2}$ tum lång kanelstäng och 2 lagerbärsblad, som äro knutna i en "cheesecloth" påse, och

småkoka i 10 minuter. Afsila ättikan och häll pickles i steriliserade krukor. Häll ättikan tillbaka i kitteln och låt den koka tills den är tjock, hvarefter den hälles kokande het öfver pickles, och tillslutes.

Pimento sweet pickle. 2 dussin starkt röda, söta pepparhus tvättas; aflägsna frö och hvita fibrer, samt låt dem ligga i blöt öfver natten i saltlake. Nästa morgon få de afrinna, hvarafter de finhackas eller malles genom köttkvarnen. Skälla 1 matsked hela nejlikor, litet muskotblomma, en $\frac{1}{2}$ tum lång kanelstäng, 1 matsked kryddpeppar, ett litet stycke ingefärsrot och 1 matsked hela senapsfrö, som är inknutna i en "cheesecloth" påse, samt 1 quart ättika och $3\frac{1}{2}$ pund granulerat socker. Tillsätt peppar och låt det hela småkoka i $\frac{1}{2}$ timme, hvarefter det får afrinna. Häll peppar i en kruka. Koka pickle sirupen till den är tjock, och häll den öfver pepparn. Dessa pickles utgöra en förtjusande tillökning till enkel sallad, sallad dressings, kött eller kryckling i gelé.

Mustard pickles. 2 blomkålshufvud brytas i mycket små stycken; hacka 2 quarts gröna tomater och 6 gröna pepparhus groft och häll i 1 quart mycket små lök och 24 små gurkor, utan att dessa delas. Täck med lake — använd 1 kopp salt till hvar quart vatten — och låt dem stå öfver natten. Nästa morgon upphettas alltsammans och silas väl genom "cheesecloth". Upphettta 3 quarts ättika med 1 kopp socker, häll det öfver $\frac{1}{2}$ pund senap, $\frac{1}{2}$ ounce turmeric och $\frac{1}{2}$ kopp mjöl, som har blifvit blandat till en jämn smet med 1 pint ättika. Koka i 20 minuter; rör oafbrutet. Häll i de tillberedda grönsakerna och när det hela är afkylt, hälles det i steriliserade burkar och förseglas. Senapsmängden kan ökas eller minskas efter egen smak.

Okokt äppel chutney. 2 quarts gröna äpplen skalas och kärnhusen borttages, och 1 quart mogna tomater skalas. Det hela blandas med 3 röda pepparhus, som äro befriade från frö, och allt finhackas. Tillsätt $\frac{1}{2}$ kopp finhackad eller malen lök och 1 pund stenfria russin, som äro delade i halfdelar. Häll det hela i en stor kruka, tillsätt $1\frac{1}{2}$ pund brunt socker, 1 quart ättika, $\frac{1}{2}$ kopp salt och 2 matskedar senapsfrö, som har blifvit upphettat tillsammans och afkylt. Rör väl hvar dag under en vecka, hvarefter det hälles i små krukor och förseglas.

Okokt hackad pickle. 2 quarts hackade tomater, 1 quart selleritärningar, $\frac{1}{2}$ kopp hackad lök och 2 hackade röda pepparhus hälles i en sil, för att afrinna. Hälles i en kruka; tillsätt $\frac{1}{2}$ kopp senapsfrö, $\frac{1}{2}$ tesked kanel, $\frac{1}{2}$ tesked nejlikor, $\frac{1}{2}$ tesked ingefära och $\frac{1}{2}$ tesked muskotblomma, som är inknutet i ett stycke tyg, och häll öfver 1 kopp socker,

½ kopp salt, 1 quart ättika och ½ kopp rifven pepparrot, som är upphettad och afkyld. Rör väl och håll dem väl täckta.

Tomat pickles i olja. 1 peck gröna tomater och 2 quarts lök skifvas mycket tunt, strö 1 kopp salt öfver och låt demstå öfver natten. Nästa morgon få de afrinna väl, hälles i en stor kastrull, täckes med utspädd ättika och får småkoka, till dess tomater och lökar är möra; hvarafter de få afrinna. ½ matsked cayenne, ½ matsked malen senap, 1 tesked turmeric, ½ pund hela senapsfrö, ½ ounce malen muskotblomma, 1 matsked sellerifrö, 1 matsked hela nejlikor blandas tillsammans i ett stycke hvitt tyg, hvarefter kryddorna nedläggas i en blandning af 2 pund brunt socker till 1 quart frisk ättika. Koka alltsammans i 10 minuter, efter kokpunkten är nådd, och medan det ännu är kokande hett, häll det öfver tomaterna och löken. Blanda allt väl tillsammans, tillsätt 1 kopp sallad eller olivolja. När det hela har svahnat, häll i krukor och tilltäck väl.

Sur succotash. Tag lika mycket lima bönor och corn. Värm ättika, kryddad med salt, peppar och brunt socker. Till hvarje quart ättika beräkna 1½ kopp socker, 2 matskedar kryddor, 2 teskedar salt och ½ tesked peppar. Detta kryddar 2 quarts succotach.

Nejlika-Vattenmelon. 8 pund vattenmelon lägges i saltvatten öfver natten och får afrinna. Värm 1 quart ättika, 4 pund socker, ½ kopp hela nejlikor och koka skalen sakta häri i 3 timmar; lägges på flaskor.

Grönsaks chow chow. Tillbered grönsakerna, lägg i lager, salta lätt och låt det hela afrinna öfver natten. Använd 1 quart frisk corn, 2 quarts skärbönor, 2 blomkålshufvuden, 2 quarts lök skurna i tärningar och 6 gröna pepparhus. Värm 3 quarts ättika, 2 koppar socker, 2 matskedar blandade hela kryddor, 2 matskedar hyar af sellerifrö och senapsfrö. Koka grönsakerna sakta häri i 2 timmar, tillsätt 2 koppar gröna ärter och koka en annan timme. Upphälles och försegglas.

Kryddad lök. Beräkna 1 kopp ättika, 1 tesked blandade kryddor och 2 matskedar socker till hvar quart lök. Koka sakta, så lönerna håller sig hel, i 2 timmar, och nedlägg dem medan varma. Servera med kötthashes, fiskbullar och kött pies.

Tomat hash. Detta kräfver ingen kokning och kan lagas och serveras inom ½ timme, men kan också förvaras i burkar. 2 gurkor, 1 stor lök, 4 fasta, friska tomater och 2 selleristjälkar skäres i tärningar. Tillsätt litet socker, samt salt och peppar efter smak, och täck med kall ättika. Detta är en mycket god relish serverat med kallt kött.

Kryddad gelé. ½ peck vilda vindruvor sköljes och rensas. Tillsätt

1 pint ättika, 2 matskedar hela nejlikor, en 6 tum lång kanelstång och 1 matsked kryddpeppar, och koka, tills vindruvorna är mjuka. Sila genom en gelépåse, koka hastigt i 15 minuter, häll i 3½ pund socker (som är uppvärmt) och koka, tills blandningen tjocknar eller "jells", när pröfvad. Häll i steriliserade glas och försegla. Serveras till köttäter.

Kryddade vindruvor. Aflägsna skinnet från 8 pund vindruvor, lägg skinnet åt sidan och koka massan i 3 koppar ättika med 4 kanelstånger och 1 ounce hela nejlikor, (som är inknutna i en hvit tyg påse) tills vindrufskärnorna lossna från massan. Pressa genom en sil, tillsätt skinnet och sätt åter öfver elden och, när det kokar, tillsätt 4 pund socker och kryddpåsen. Koka, rör hela tiden, tills blandningen tjocknar — ca. ¾ timme — borttag kryddpåsen; hälles i steriliserade glas och försegla.

Rödbets pickle. Till hvar kopp

hackade rödbetor använd 1 kopp

ättika i hvilken 2 kanelstånger

och 1 tesked hela nejlikor har blifvit

uppvärmt med ½ kopp socker. Koka

1 timme och försegla.

Pickled rödkål. Aftorka eller tvätta kålen, dela i fyra delar och finhacka den. Packas lagervis i en lerkruga, med salt mellan hvarje lager. Låtstå 24 timmar; sedan affärles laken. Ättikan, som har blifvit bringad till kokpunkten, innehåller peppar, ingefära, muskotblomma och andra kryddor, beräkna 1½ ounces till hvar quart ättika. Dessa kryddor böra vara hela, och knytas i ett stycke tyg, så de kunna borttagas från ättikan efter 20 minuters förlopp. När ättikan är afkyld hälles den öfver kålen, som lägges på flaskor och försegglas. Den kan, om så önskas, användas efter en veckas förlopp.

Kryddade pickled peaches. 6 pund peaches skalas; skinnet kokas i vatten, så att 1 kopp saft erhälles. Häri hälles 2 koppar svag ättika, 6 koppar brunt socker samt 1 ounce kanelstång, 2 teskedar hela nejlikor, 1 tesked hel kryddpeppar, 2 teskedar salt och litet muskotblomma, som inknytes i en tyg påse. Låt frukten småkoka, tills den är mör; packa i burkar. Koka sirup tills den är tjock, och häll öfver peaches. Kryddorna kunna tillsättas eller utelämnas efter egen önskan.

Dill pickles. På botten af en 4 gallon stenkruka eller bytta, lägg ett lager dillstjälkar och ½ ounce blandade kryddor. Fyll behållaren med tvättade gurkor i samma storlek upp till 3 tum från kanten. Lägg i ett annat lager dill och ett annat af ½ ounce blandade kryddor. Om möjligt, täck krukans topp och botten med tvättade vindrufsblad. Tillsätt en laken, som är tilllagad af: 1 pund salt, ½ quart ättika, 10 quarts vat-

ten. Täck med bräder eller tallrik och lägg tyngder öfver, för att hålla gurkorna under laken. Vid den rätta temperaturen af 87 grader F, kommer jäsningen att fullbordas på 10 till 14 dagar. Den mörka gröna färgen och dillsmaken visar sig när jäsningen är fullbordad. Borttag skummet, som bildar sig öfverst, och till slut med ett paraffinlager runt bräderna eller tallriken. Eller fyll i 2 quarts krukor; täck med frisk lake med en skedfull dill och kryddor, och försegla tätt. Laken bringas till kokpunkten och afkyles inan den tillsättas. Dessa gurkor är allmänt omtyckta och utgöra en viktig tillökning i vårt förråd.

Skifvad gurk-pickles. Skär 25 gurkor — 4—5 tum långa — i skifvor, men skala dem icke. Häll 1 kopp salt öfver dem, täck med kokande vatten och låtstå öfver natt. Skär 8 lökar i skifvor, strö 1 matsked salt öfver dem, täck med kallt vatten och låtstå öfver natten. Följande morgon låt gurkor och lök afrinna. Koka 2 quarts ättika, 2 koppar socker, 1 matsked ingefära och 1 matsked senap i 5 minuter och lägg gurkor och lök; får ej kokas. När det hela är väl upphettat är det färdigt att läggas i krukor.

Gurk-catchup. Rif 12 gurkor, hvilka icke få vara alltför mogna, och låt afrinna i durkslag. Hacka 3 stora lökar mycket fint, blanda med 1 tesked pepparrot och 1 tesked hvita senapskorn. Öfver det hela hälles äkta cider ättika för att göra det saftigt. Koka icke. Detta håller sig friskt för en tid på kall plats och är en förtjusande "relish" till kötträtter.

Rödbet relish. 1 quart kokta, finhackade rödbetor, 1 quart rå hvitkål, ½ kopp rifven pepparrot, 2 koppar socker, 1 matsked salt, och ättika nog att genomblöta hela massan fullkomligt.

Detta är också en mycket god relish för kötträtter. Lägg i burkar och förvara på kallt ställe.

Kryddade päron. Laga en sockerlag af 5 pund socker, 1 pint ättika samt 1 tesked hvardera af nejlikor, kanel och muskotblomma. Kryddorna lägges i en liten tunn tygpåse, som knytas väl till och får koka med laken. I denna lag kan kokas 5 pund päron, antingen hela eller delade. Päronen kokas i denna lag tills de blifva klara, då de upptagas och lägges i burkar. Låt lagen koka samman, hvarefter den hälles öfver frukten. Försegla väl.

Syltade päron med ingefära. 14 till 16 pund söta, mogna päron, gifves ett uppkok, skalas, hvarefter de tillsättas med 5 pund socker, 10 till 12 bitar krossad ingefära och 1 quart vatten. Kokas sakta i 5 timmar. (Om värmen är för stark blifva päronen sega.) Lägg upp i burkar och försegla.

Kring hus och hem.

Färg i köket.
Af Antoinette Perrett.

Plötsligt som genom ett trollslag ha köksinventarierna fått färg. Det finns grytor och kittlar i gult och blått, i mossgrönt och starkt rött. Handtag på knivar och köttkvarnar, diskborstar, silar, kvastar och städborstar komma nu i briljanta färger. Strået i kvastar kan erhållas i rött och grönt. Saltkar af glas kan vara med scharlakan topp. Och överallt ommålas köken och nya gardiner hänges upp.

Det finns nya vackra linoleums-mönster för golfven, nya vaxduks-motiv för bord och hyllor, och alla slags enfärgade och rutiga ginghams, swisses, organdies, marquissettes, printed linens och chintzes till gardiner. Det finns intressanta gammalmodiga, likaså väl som nya, materialer till handdukar, nya ideer angående köksförkläden och klänningar, som harmonera med den öf-riga färgsammansättningen.

Naturligtvis borde vi lära hur alla dessa nya färger skola användas. Tag t. ex. röd i ett kök. Man behöver icke så mycket därav, för att göra rummet ljus och lifligt. Om man har det vanliga, helt vita köket, behöver man kanske endast några af de nya korallkantade hvita emaljvarorna för att bringa det hela i harmoni med den moderna färgskalan. Om ni icke behöver nya grytor och kittlar, utan gardiner i stället, kommer rödprickig swiss, som nu för tiden är så stilfullt, att bli en god början i er färgplan, och till det öföriga behöfs kanske endast några få detaljer, såsom röda handtag till brödkniven och köttkvarnen på köksskäpet.

Ju mindre köket är, desto dunklare färger, och ju starkare färgen är, desto mindre behöfs det. I ett förtjusande kök som vi sågo, voro väggarna, paneler och möbler målade i dunkelt franskt grått. Även linoleummattan på golfvet och diskbänken voro i samma färger.

Det är mycket lämpligt att ha en dämpad färgplan liksom denna, till att börja med, och sedan tillsätta röd hår och där, till dess att rummet är så ljus och lifligt som man önskar. Allt som här behöfdes, var rödblommiga chintz gardiner för fönstren och en rad af gamla, röda holländska kryddburkar på hyllan ofvanför bordet. Och icke att förglömma förkläden, som voro af samma slags chintz som gardinerna, och som användes af husets fru och de två små döttrarna, över enkla gråa tvättklädningar.

Gröna väggar äro åter moderna. Vi sågo ett vackert kök, där väggarna och paneler voro målade i en frisk smaragdgrön färg. Det hade hvitmålade möbler med gula kanter,

gula kittlar och diskbalja samt enfärgade gula gingham gardiner. Där fanns en hylla med grön vaxduk och en rad gula kryddburkar, och i glas-skäpet stod en grön citronpress af glas för att framhäfva det gula.

Det är en god idé att måla skafferi och inbyggda köksskåp lika med insidan af kökskabinetter. Vi sågo ett kök målat i beige, som hade rosenfärgat skafferi och dörrens insida var i en mullbärsfärg med paneler i rosa. Vi sågo ett annat skafferi, som var målat beige liksom köket, men taket var himmelsblått med gyllene stjärnor, hvilket i verkligheten gjorde hela skillnaden.

Kök med naturlig färg på träet, hvilket antingen är betruket med ett lager orange schellak eller ofärgat och med en köksuppsättning af alluminium, är sista modet. Till denne färgstil är ofärgat glas, hvita gardiner af något tunt material, såsom marquisette, hvita borddukar och svarta handtag på knivar och kökssaker, mycket passande. Ett annat smakfullt kök var i naturlig cypressfärg med blå linoleum på golfve, en starkt röd vaxduk på bordet och blåa chintz gardiner för fönstren.

När vi tänka på, hur kök och badrum i helt hvitt var så modernt för endast några få år sedan, utan hänsyn till hvilken stil eller färg de andra rummen hade, är det rent förvånande, hur stor förändring, som har skett.

Om de öföriga af husets rum äro tapetserade, är det god smak att äfven låta tapetsera köket. Ett kök i en New York lägenhet var tapetserat med tapeter i landskapsscenerier, hvilket gaf det ett sällsynt utomhus drag, trots att fönstren vette ut åt bakgården. Denna tapet var täckt med ett tunt lag af schellak, för att göra den tvättbar; den verkade också rikare genom detta och fick ett mjukare utseende. Alla kökstapeter borde naturligtvis göras tvättbara på ett eller annat sätt.

Ett kök ute på ett landställe behöver icke tapeter i landskapsstil. På en bekant landtgård var köket målat med blåa väggar och ecru paneler samt med tredubbla fönster med utsikt öfver fruktbara åkrar och till fjällen öfver på andra sidan,

(Forts. på sidan 44.)

Prisbelönt recept.

En af våra gamla prenumeranter, Mrs. N. M. Hornum, 1140 C. Ave. W., Cedar Rapids, Iowa, tilldelades första pris för nedanstående utmärkta relish-recept i en pristäflan, utlyst af stadsens lokala tidning, och i hvilken deltog flera hundra personer.

Lök relish. 1 stor riven lök, ½ kopp selleri-saft (selleri males och saften pressas ur), 1 tesked senap, 10 droppar tobasco sauce, 1 tesked salt, 1 tesked sellerikorn, 4 äggulor, vispade och blandade med salt, senap och 2 matskedar smält smör eller olivolja, 20 capers och ½ kopp stark ättika. Detta är en utmärkt relish till hjortstek, vildt, lammstek, anka eller färsk fisk.

End Pile Tortyr

med denna händiga, invändiga behandling.

Intet lidande — intet uppehåll.

Sänd efter fritt prof.

Pröfva Page kombination behandlingen med invärtes tabletter, och all värk och lidande från kliande, blödande, blinda eller framträngande pilex hastigt stoppat. De lindra värk och främjar hälsa, emedan denna behandling når orsaken inifrån — det rätta sättet. Skrif idag efter FRITT profspaket. Kostar eder intet. Tusende har funnit pile hindring genom Page metoden. Sänd efter fritt proof.

E. R. PAGE CO.,
221 C. Page Bldg., Marshall, Mich.

Döfhet är Elände.

Massor af personer med bristande hörsel och Hufvudsusning åttjuta konversation, gå till Teatrar och kyrkor, emedan de använda Leonard Invisible Ear Drums, hvilka likna små Megaphones, passande i öronen, sända och förstärka hörseln. Inga trådar. De äro billiga. Skrif efter broschyr och bevisnade uppifter af uppförnaren som skaff var döf.

A. O. Leonard, Inc., Suite 670, 70 5th Ave., New York.

Baksettrissa af messing

är en ovärderlig köksartikel då den jämte sitt bestämda bruk för klemtärtar kommer bra till pass vid den amerikanska favoritträffen "Ple". Så ock vid utskärning af kex och småkakor af alla slag.

Erbjudes som premie för 1 ny årsprenumerant till fullt pris och 50 cents extra.

Ullkardor.

Vi erbjuda ett par 9×5½ tum amerikanska ullkardor som prenumerant till fullt pris och 75 cents extra, eller och sända vi dem portofritt för \$1.20.

Knäckebrödskafle.

Mången husmoder kommer att sätta värde på att få en knäckebrödskafle och vi äro glada att kunna erbjuda er en. Den är 21

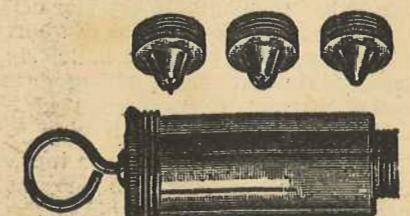

tum lång, 3 tum i diameter, med handtag, gjordt af lön, eller annat tätt och hårdt trä.

Erbjudes som premie för 1 ny årsprenumerant och \$1.05 extra, eller vi vilja sända den portofritt för \$1.55.

Dekorationsutstyrsel.

Med denna nya utstyrsel är det mycket härligt att dekorera kakor och sallat i tilltalande mönster och vackra blommor. Aluminumsprutan har fyra olika aluminiumspet-

sar för de olika mönsteren. Är lätt att rensgöra, och här bifogad anvisning på hur den användes. Vi sända den portofritt som prenumerant för en ny hela årsprenumerant till fullt pris, eller om ni önskar att köpa den, sända vi den gärna portofritt för endast 40 cents. Den är just den rätta saken för erda kakor.

Insänd alla beställningar till

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.

Beloppet kan insändas i frimärken.

Fönster- och blomsterträdgården.

Trädgården i September.
Af Grace Tabor.

Jag tycker om att taga en promenad runt trädgården tidigt i September och taga en överblick över det hela. Även om det icke är en hel del att göra i form af ändringar eller förbättringar, är det en god idé att medtaga en blyertspenna och nedskriva sina iakttagelser. Detta är den månad, då de fel man är mest ifrig att få rättade, ändtigen visa sig. Härmed menas icke, att de ej har varit märkbbara tidigare under året; tvärtom sätta de sig fast i ens medvetande allt eftersom sommaren försvinner, och olika sätt till att förbättra, börja så att taga bestämd form. Dylika förbättringar, som kunna utföras nu, är säkerligen ändringar som böra göras genast. Vänta icke till våren!

Detta är den bästa tiden att omplantera och omarrangera härdade fleråriga växter, sedan plantorna nu äro i sin fulla storlek, och man sälles just kan se hur mycket plats det bör gifvas till hvarje planta. Felaktiga arrangemanger visa sig också tydligare, när allt är fullväxt. Allt som har blommamat ut kan uppgrävas, delas, om så önskas, och omplanteras nu. Även blommande plantor kunna omplanteras, förutsatt en klump af jord tages upp med dem vid gräfningen. (Det kommer inte att skada dem, om det icke göres, men det kanske gör ett slut på blomningen i år.)

Om man icke har rikligt med blommor rätt nu, och inte heller hade det i augusti, bör man genast göra plats för några af de senblommande växterna i de fleråriga rabatterna, genom att borttaga några af de tidigare blommande plantorna. Plantera då liljor, härdade Pompon Chrysanthemums och härdade Asters (af hvilka det nu finnes förtjande blandade arter) i tomtummet; lämna rum för Japanese Anemones, som planteras nästa vår.

Var säker på att täcka dessa, så snart som frosten kommer i jorden. Detta är absolut nödvändigt den första vintern med allting som är omplanterat på hösten. Grunden för detta är icke bara att skydda, då täckandet måste göras utan hänsyn till hur härdade plantorna äro, men det är förordat genom det faktum, att rötter och rotträdar icke är rotfästa äfven om de äro aldrig så försiktigt och fast packade i jorden, och plantorna ha icke något fast tag på någon plats, ej heller på djupet; och den förstörande inverkan af frost i jorden under vintern, förstör dem ännu mera. Frost är dock icke ödeläggande, om den är fast hållen i jorden, så att den ej får tillfälle till att komma och gå; täckning håller den bunden.

Täck jorden med ett sex tums lager af löf, så snart som den är väl frusen. Detta säkergör, att den förbliver i just detta tillstånd hela vintern, utan hänsyn till hur många varma dagar, som än inträffar. Täckningen är i verkligheten ett isoleringsmaterial. Använd den där för ické förrän jorden fryser, hvilket förebygger, att plantorna börja gro och skjuta upp vid felaktig tid — och följakligen dö. Gif alltid Anemones en extra betäckning.

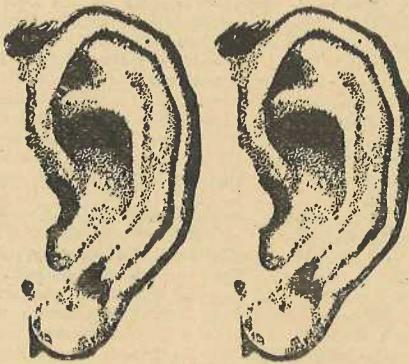
Av de frö, som borde sås nu, böra kanske luktarter räknas först, änsköt det är många af de härdade fler- och tvååriga, som komma sig särskilt väl, om deras frö få övervintra i jordens naturliga tillstånd. Att så dessa nu, är i verkligheten just i överensstämmelse med naturrens egen afsikt, ty lämnade till sig självta, falla deras frö i jorden så snart som de mogna om hösten, och ligga antingen över vintern under bladaffallet, för att komma ut om våren, eller börja genast att spira och hvila — som små plantor — under samma täckning, färdiga att gro och växa upp, så snart som väret tillåter det. Hollyhocks är ett träfandande exempel härpå.

Särskilda blomsterfrö behöfva helt enkelt denna vinterförvaring på eller i jorden; vissa andra blomarter frambringa frö, som förlora sin vitalitet så fort, att de inte alls vill spira, när våren kommer. Nästan alla härdade blommande plantor skulle kunna tåla denna höstsåning mycket bra, äfven om de icke föredraga eller kräfva det. Phlox är en af de arter, hvars frö hastigt förlora sin grobarhet, därfor böra frön af denna art sås genast, om man väntar något som helst resultat. Luktarter skulle sås i en dubbel rad, i fära 6 tum djup och 4 till 6 tum bred, och täckes med mull en tum djup, samt med blad och affall, som fasthålls med kvistar. Detta kommer att afhålla vattnet från att samla sig i den nyss uppgräfda jorden. Om våren borttages detta affall, och allt eftersom de små skotten visa sig och stjälkarna bli längre, har jorden satt sig och kommer gradvis att bli i jämnhöjd med den öfriga ytan.

Om det är buskar, som skola omplanteras eller nya skola utsättas, så bör ni vänta härmad, hvar ni än bor, tills dessa växter äro överväxttiden. Bladens affall äro tecken härpå, men det är icke nödvändigt att vänta tills alla blad ha fallit af, då flera plantor behålla många af sina blad, tills frosten infinner sig, fastän all "verksamhet" har upphört för året. Om ni omplanterar från en plats till en annan, kom ihåg, att arbetet med uppgräfningen af buskar eller hvilken annan planta som helst, är likaså viktigt som självta planteringen, kanske ännu mera. Större skada kan ske

(Forts. på sidan 44.)

Råd för öron missljud.

Lider Ni af missljud i hufvudet eäsom klockringning eller surret af insekter eller liga, som rusar ut af ångmaskin — eller liknande ljud? Det gör det samma hvad de likna, de äro svåra att uthärda. De förhindra sömn — de gör en person nervös, men kanske värst af alt, de leda till tilltagande döfhet i så många fall.

Rådfrågning fritt.

Ni borde söka råd och hjälp för Edra krämpor utan dröjsmål. Öron Specialisten Sproule, 3 Cornhill Building, Boston, har arrangerat ett nytt system för rådfrågning pr. post, så att Ni icke behöver vara sedd för att få råd eller bli behandlad, om Edert fall är gynnsamt för denna metod.

Denna metod har bevisat sig vara i hög grad framgångsrik i många olika fall af dessa pinsamma missljud i hufvudet och döfhet och för personer, bosatta överallt i Förenta Staterna och Canada.

Fullständigt
damm .....
Adress .....
.....

Om Ni lider af någon sorts missljud i hufvudet eller öronen, fyll i denna kupong och sänd den genast. En dam från Michigan, som gjorde just detta för en tid sedan, säger:

"Just några rader för att låta Eder veta, att jag fortfarande mår utmärkt. Det är nästan tre år sedan nu, sedan missljuden i hufvudet ha lämnat mig, och jag säger hvarje dag, det är en välsignelse att vara frisk igen och att vara kvitt detta rysliga oljud i hufvudet."

Skrif på antingen svenska eller engelska.
För att erhålla denna rådfrågning fritt, angående missljud i hufvudet, fyll i kopongen och sänd till
EAR SPECIALIST SPROULE,
3 Cornhill Building, Boston, Mass.

Radium återställer hälsa till tusenden.

Inga mediciner eller droger. Just en liten lätt, bekvämt och billig Radio Active Pad, placerad på ryggen om dagen och på magen om natten. Säld på försök. Ni kan försäkra er om att det hjälper, innan ni köper. Över 150,000 äro sälda på denna plan. Tusenden hafta tillskrifvit oss, att den har botat dem för Neuritis, Rheumatism, Högt blodtryk, Förstopning, Nervösåkommor, Asthma och andre sjukdomar i luftorganen, Hjärt-, Lung-, Lefver-, Urin- och Njursjukdomar etc. Gär detsamma, hvad ni har försökt eller hvad er åkommor må vara, försök Degnen's Radio-Active Solar Pad på vär egen risk. Skrif idag efter försöks och bruksanvisning. — Radium Appliance Co., 1052 Bradbury Bldg., Los Angeles, California.

Grått hår övervinner hastigt.
Ny märkt upp
tiden. För män
och kvinnor. Gif-
ver genast undgålig färg. Ofarligt. Lätt att
stryka på. Samma flaska för alla färger. Orsakar
ej ränder. Ingen kommer att veta, att ni använder
det. Tusen loförd det. Fri broschyr och garan-
rat försöks erbjudande nu. RAY LABORATORIES,
648 N. Michigan Ave., Dept. 2760, Chicago.

CANCER My SPECIALTY—Write
for Free Illustrated Book
"H." Dr. Williams San-
itorium, Minneapolis, Minn.

Sänd oss en ny prenumerant.

I sträfvan och sorg.

(Forts. från sidan 13.)

hur hans lilla flicka hade det. Hon hade icke varit värre de sista två dagarna, så det kanske blef förunnat honom, att få behålla henne. Ja, det hoppades han innerligt!

— Det första, hans blick mötte därinne i stugan, var hans hushållerska, som satt vid den ena väggen framåtlutad. En orolig känsla betog honom och han vände hastigt blicken mot sängen, där flickan låg. Ett stort lakan var bredd öfver hela sängen. Hans hushållerska reste sig långsamt och närmade sig honom.

— Ja, nu har Martha kämpat ut, sade hon gråtande.

Per-Kaneles svarade inget. Halsen drog sig liksom samman. Han tog ett steg innanför dörren, sjönk ned i en stol och gömde ansiktet i händerna. Rolf kom fram i döröppningen och stod ett ögonblick och stirrade mot det hvita lakanet, hvarunder hans döda syster låg. Så drog han sig stilla tillbaka till köket och satte sig, som fadern i en stol med ansiktet gömt i händerna.

— Hon somnade in så stilla och fridfullt, hörde Per-Kaneles sin hushållerska säga. Stackare, hon var så tålig och rätt bra i går kväll då ni drogo ut på sjön; jag trodde nästan hon skulle blifva bättre. Men så är det här i lifvet. Vi vet icke mycket. Herrens vägar äro icke våra. — Stackare, hon somnade in så stilla och fridfullt, upprepade den åldriga kvinnan och torkade sina ögon med en snibb af förklädet. Jag höll hennes lilla hand i min, tills det var slut. Å, ja, den vägen måste vi ju alla till sist. Alla af oss.

— Å, ja, det är väl så, ljöd det dämpat från Per-Kaneles. Det är väl så. Han mindes, hur han tidigare fyra gånger hade suttit likadant här i stugan, då hans hustru och tre andra barn lågo under det hvita lakanet. Tungt var lifvet och tung var striden. Man tröttnade så ofta under färdnen. Tröttnade af bördorna, gärtorna, de många "hvarför?" Hvem månne skulle blifva den nästa? frågade han sig själf i ensamheten.

— Jag väckte icke de andra två barnen, ljöd det från hans hushållerska, det var ju detsamma, tyckte jag, de skulle icke hafta förstått så mycket af det i alla fall. Du har ju dessa två kvar ännu, Per-Kaneles — och så har du ju Rolf. Så du får finna dig i det. Jag vet ingen annan tröst. Herrens vägar äro icke våra. Du har offrat mycket nu, Per-Kaneles, — men så har du ju tre kvar ännu — tre af de dina.

— Å, ja, jag har nog det, jag har nog det, men nu blir det litet sträfsligt i alla fall; det är fem nu — tänk, det är fem nu — nu blir det den femte, den femte, som skall båras till grafven, kom det stötvis och sorgset från Per-Kaneles, i det han med sin ena hand — en väderbiten och något knottig sjömanshand — torkade tårarna från ögonvrän.

Missljud i hufvudet

äro tråkiga saker. Det är svårt att ej grubbla öfver dem, när de äro icke endast svåra att uthårla, utan också när hörselet börjar att förminkas gradvis. Vänd till sidan 44 och Ni kommer att finna huru specialisten Sproule, 3 Cornhill Building, Boston, har en metod af behandling i hemmet för öronkrämpor. Han erbjuder hvilken person som helst med öronkrämpor, tillfället till en Fri Rådfrågning. Om Edert fall icke passar in för denna metod, säger han Edet så, öppet. Tillräddigt att skriva genast och se till, hvad som kan göras för dessa pinsamma öron missljud och aftagande hörsel.

"Addy".

(Forts. från sidan 16.)

modet sjönk åter — håret under hatten var gräspränt, James var helt svart.

Som genom en ingifvelse, vände han sig helt om mot sjukhuset. Lenora höll på att skrika till, men behärskade sig, när hon tänkte på Adelaine. Det var James men hur förrändrad hade han icke blifvit på så kort tid. Hon lutade sig så långt ut genom fönstret som hon kunde och vinkade. Ändtligen såg han henne och hela hans ansikte och hållning blef med ens som förvandlad. Han kom fram till fönstret.

— Lenora, hvad gör du här så tidigt på morgonen? Och du har gråtit!

— Adelaine är sjuk, hviskade hon tillbaka. Kom upp genast, James. Rum nummer fjorton.

En minut senare hörde hon honom komma genom hallen och träffade honom utanför dörren.

— Du måste vara behärskad, James. Hon får icke störas så länge hon sover. Doktorn har befällt det. Så förde hon honom in.

Han gick bort till sängen och böjde sig öfver henne, medan tårarna föllo ned på täcket. — Lilla Addy, hviskade han. Pappa lilla Addy!

Hon rörde sig en smula och Lenora grep honom i armen. Ett par sekunder senare öppnade hon ögonen. Då hon fick se sin far, sträckte hon sina små, mjuka armar ut mot honom. Hon böjde sig helt ned till henne, så hon kunde lägga dem om hans hals.

— Addy fann pappa. Hon såg glädjestrålende på sin mor och skrattade högt.

Då doktorn kom in ett par timmar senare, var han tillfredsställd med sin lilla patient, och fastställd, att hon allaredan var utom all fara. Då han hade gått gick Lenora bort till James, satte sig på hans knä och slog armena om hans hals.

— James, du reser icke igen nu, gör du? Vi behöfva dig båda två. Jag vill försöka att bli hvad en hustru och mor borde vara, och skapa eder båda ett verkligt hem. Jag tillstår, att jag har felat i detta fall, och icke tänkt på någon annan än mig själf. Detta har öppnat mina ögon.

— Nej, kära, jag skall icke resa, om du vill jag skall stanna. Det var detta, som jag kom för att utbedja mig om. Lifvet har varit nästan outhärligt utan dig och Adelaine. Hvilkem lycka, att jag kom att gå dennan gata. Jag kom med femtåget, och då jag visste du icke skulle vara uppe förrän om ett par timmar ännu, bestämde jag mig för att taga en promenad runt staden. Hade jag kommit hem och icke funnit dig där, hade jag tänkt, att du hade rest till din mor, eller annorstädes, och hade sannerligen rest igen.

— Addy fann pappa, hördes det från sängen.

Fönster- och blomsterträdgården.

(Forts. från sidan 43.)

vid felaktig gräfning är all möjlig skötsel senare kan upphjälpa.

Man behöfver två redskap, kanske tre, att arbeta med, nämligen en grep, en hacka och en afrundad skofvel. Det är med det förstnämnda redskapet som arbetet börjas, och hackan brukas endast när jorden är mycket hård och grepen icke kan användas.

Man börjar arbetet alltid med en rund krets, hvori diameter faller samman med plantans öfverhängande grenar, gräf hela vägen ut med denna. I linjen af denna cirkel finnas det viktigaste rotträdarna, hvilka växa vid ändarna af större rötter; hela rotssystemet bildar liksom ett rundt halfklot i jorden, af hvilket den flata sidan är öfverst. Kom ihåg, att det icke gör så mycket, hvad ni gör till denna släta sida, om ni bara icke behandlar den undre delen alltför hårdhändigt.

Lossa mullen från rötterna emot plantans midt med grepen och om det är nödvändigt, borttag med skofveln så mycket jord som möjligt under dessa rötter. Arbeta under, och lösgör således rotträdarna, sedan de större rötterna och till sist hela plantans undre del; böj den i hvilken som helst riktning, dit den ser ut att gå lättast, och arbeta under lika väl som runt omkring. När rötterna äro fria, bärer busken till sin nya plats, med rotändan först, så att om något släpas mot jorden, får det vara toppen och icke rötterna. Sätt den ofvanpå jorden och utmärk runt rotmassan den form som utgräfningen skall ha; lägg den så ned och ta i tu med gräfningen; gör gropen enligt storlek som rötterna kräver. Var säker på, att ni gräfver djupt nog — litet djupare än busken behöfver, för att kunna ha jorden alldelens under de djupaste rötterna väl uppluckrad och i ett tillfredsställande skick för att mottaga dem. Detta betyder, att hålet skall fyllas litet — kanske 3 eller 4 tum — efter det har blifvit helt utgräft, med lös och ren jord, och plantan sättes härti.

— Det var sannerligen på tid, att ni blefvo förmöntiga, sade hon.

Den följande dagen mot tog James Fisher ett telegram på sitt kontor å Broadway, det var bara två ord. "Jag kommer!

Tryck jorden ned så fast som möjligt runt

trädar och rötter, och var säker på, att det

göres gradvis, absolut som rötterna gro; tag

vara på de nedsta först, därefter utbedes

det nästa rotknippet och jord fylls i runt

om och öfver dessa rötter, och vidare tills

hålet är fylt. Det är en god idé att placera

mullen litet högre, alldelens vid buskarnas

stammar och göra den lägre än jordens öfver-

sta vid den ytersta kanten. Detta kommer

vattnet att samla sig alldelens öfver de viktiga

rotträdarna, och på samma gång sprida

det litet bort från stamman. Så tilltäckes

jorden så snart som frosten infinner sig, som

förut nämnts, vid omplantering af fleråriga

växter.

Alla "evigtgröna" växter — antingen det

är träd eller buskar — böra planteras med en

fast jordklump runt rötterna. Dock böra

dessa växter icke omplanteras under denna

årstid. De bredbladiga buskarna såsom Lau-

rel och Rhododendron, kunna endast tryggt

handteras om våren, medan de kottebärande

träden bär omplanteras dä eller i August.

Kring hus och hem.

(Forts. från sidan 42.)

och man kände alltid att köket icke bara var en del af landskapet, utan var också i harmoni med färgerna för öfriigt.

Om man tänker på att ha en så kallad frukost alkov i köket, placera den icke i ett mörkt hörn, som saknar fönster. Planlägg den åt öster så att man får näjet af morgonsolen och utåt en vacker utsikt, äfven om man själf måste arrangera denna, genom att anlägga en liten trädgård utanför detta fönster.

Vi känner till ett kök som har ett solhörn. Det var anbringat genom att hugga ut nog rum på väggen att gifva plats till ett fönster vid hvar sida af dess sydöstliga hörn. Bord och stolar placerades i detta hörn, och målades äppelgröna, för att framhäva de soljusa, gula väggarna.

Det är en annan sak som kan förvandla ett kök på ett lätt och enkelt sätt — nämligen en bordduk. De gammalmodiga, rutiga bordukarna äro åter mycket populära, icke bara till köket, utan också att användas vid luncheons. Vi sågo ett sådant bord med storrtig bordduk i mörkblått och hvitt, cremefärgat porstlin och blåa glas, och som hade rosor och röda zinnias i en powter vas mitt på bordet. Randiga bordukar börja också att bli moderna. Vi sågo en af handvävt linne med gula, orange och svarta ränder.

Det finns dockes af samma material. Vi sågo några af svart och ecru linne, som voro afslutade med gula virkade tungor. Om bordet är målat i en matt färg eller är af ofärgat trä, är det ofta icke nödvändigt att använda bordduk. Ett vackert gammalt lönnbord, som vi lade märke till, hade icke dockes heller, ty dess mörkblåa landskapstallrikar togo sig bäst ut på bara bordet.

Grå granit.

(Forts. från sidan 11.)

lätt oss glömma alla obehagligheter. Jag lof var dig att de skola icke upprepas.

Hon skakade bedrövat på hufvudet. — Det är försent, Phil.

Han reste sig och tog sin hatt. — Ja, det är sent och du är trött efter resan. Sof på ditt beslut. I morgon vid dagsljuset kommer du att le åt det.

— Jag är trött, erkände hon, men mitt beslut står orubbligt.

Han skrattade litet öfverseende, som en som skrattar åt uttröttat barn. Så förvissad var han, att morgondagen skulle ordna allt, att han gick hem smägnolande. Han måste in till sin mor och omtalta, att nu skulle han och Thordis gifta sig. Och den gamla damen, som blef väckt ur sin goda sömn, blef helt vaken.

— Det var sannerligen på tid, att ni blefvo förmöntiga, sade hon.

Den följande dagen mot tog James Fisher ett telegram på sitt kontor å Broadway, det var bara två ord. "Jag kommer!

Thordis."

“Kungens Handske”.

Historisk berättelse af Zacharias Topelius.

Det finnes ingen bättre vän än en god bok, och det är intet kärare än att få läsa densamma på sitt eget modersmål. Språket, "denna vår andes stämma" för att tala med skaldens ord, är ett band som är olösligt knutit vid det gamla fäderneslandet, band som ingen kan slita. De äro ett med vårt väsen och sitt väsen kan ingen skapa om.

“Kungens Handske” är en intressant och spännande historisk bok, som författaren här skildrar på ett mästerligt sätt, om det finska kriget och konung Gustafs seger. Slutet af det sjuttonde århundradet var en särdeles orolig tid för Sveriges rike. Som Gustaf den tredje, också kallad "Tjusarkonungen", var det då varande Sveriges regent, men icke gjorde något för att förbättra ställningen, är det med stigande intresse vi följa honom och hans bröder. Få äro väl de regenter, som så ha, i godt och ondt låtit tala om sig.

Gustaf var till sitt yttre den älskvärdaste och behagligaste person, hans blick hänförde, hans tal förtjuste och hans nedlätenhet intog allas hjärtan. Men många äro de som ha skildrat honom som en samvetlös och falsk konung. Men den som har många afundsmän och fiender har alltid också några vänner och förtrogna. En af dem, som var kung och fädernesland tillgivne, var den unge Lennart Croneld. Nästan ännu ett barn földe han konungen och vakade öf-

ver honom med en rörande tillgivnenhet, med en oförskräckthet parad med kärlek och ömhet för sin konung, som lockar läsaren till tårar. Skildringen om unge Lennarts kärlek till den blåögda och fagra Betta Sivert är också en af de händelser, som är rörande vacker att läsa om. Croneld offrade sitt liv för konungen, och med en sista bön, på konungens fråga om det var något som han önskade att kungen skulle göra för honom, drog han fram en gul, blodig handske från barmen, och sade med slöcknad röst: "Låt denna handske ingen möjlig bön afslå". Som handsken var förknippad med ett löfte som Lennart en gång hade givit kungen, löste denne honom rörd därifrån och tryckte varmt hans färglösa hand.

Många andra händelser spela lifligt in i denna väl skildrade berättelse.

Z. Topelius kan som ingen annan sammanknyta historiska tilldragelser med en fantasifull dikt. Han besitter en sällsynt berättarfärdighet.

konst, och man lägger ej boken ifrån sig förrän man är på den sista sidan.

Boken är på 189 sidor, och tryckt på godt träfritt papper, med nya typer. Sändes portofritt till hvilken som helst adress för 25 cents, som kunna insändas i U. S. frimärken.

Vi rekommendera denna bok till alla som tycka om god läsning.

Beställningssedel.

Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.
För inlagda belopp ombedes Ni sända ett exemplar af "Kungens Handske" till

Namn _____

Gata ..... R. ..... Box ..... Stad ..... Stat .....

Ett besök i Grönland.

(Forts. från sidan 6.)

nier nedtryckes af fattigdom. I de senare åren ha inbyggarna varit tvungna att se sig om efter en annan utväg till inkomster.

I det moderna Grönland med ändrade förhållanden och varierande möjligheter för utkomst, synes det, att de männskor, som klara sig bäst under de nya fordringarna, är den blandade rasen, då barn äro födda i äktenskap mellan danska sjö- eller handelsmän och eskimåkvinnor. Af en befolkning af 15,000, äro ca. 300 danskar, 1,000 eskimåer och resten en blanding af de två raserna.

Fisket är näst efter sälfangsten den viktigaste näringsgrenen, och i de senare åren har det gjorts stora ansträngningar för att hjälpa fisket i större utsträckning i sjöarna och på det öppna havet, där torsk och helgefjindra utgöra den viktigaste fångsten. Det har byggts fiskstationer längs kusten, där fisken köpes och beredes efter moderna metoder, innan den sändes till Danmark. Man söker också att uppmuntra hvalfangst, fastän denna icke är af så stor betydelse som förr. Rendjursafveln, som ännu är obetydlig, antages att kunna bli en möjlig inkomstkälla för grönlandare i framtiden. Det är möjligt för utveckling af färafvel i den sydliga delen af landet, där det finnes ca. 8,000 får. Vid en färafvelstation nära kolonien Julianehaab, kunna de infödda få en tacka med löfte om att gifva ett lamm i gengäld. Åkerbruket kommer aldrig att få någon betydelse i Grönland, emedan sommaren är för kall. Räfjakt är mycket viktigt, likaså fågeljakt, den sista isynnerhet under vintern och våren, när sälfangsten ofta slår fel. Björnjakt är blott af betydelse på den sydliga och nordliga änden af västkusten, och på östkusten, där polarbjörnen ofta kommer drifvande på isen. Grufindustrien är obetydlig. Det finnes några få kolminor, men produkten därav användes af själva landet.

Det är svårt att förutsäga den framtida utvecklingen af Grönlands industrier. Fisket kan kanske bringa med sig den nödvändiga födan, men icke biprodukterna, hudar och späck, som äro nödvändiga till kläder och bränse i detta kalla land. En sammanslutning af fiskeri och sälfangst, varierande från det ena till det andra i förhållande till den mest inkomstbringande tiden för hyarje, skulle vara idealiskt.

Upptäckandet och koloniseringen af Grönland är utan motstykke i historien, och beundras af hela den civiliserade världen. Åter och åter har det blifvit hänvisat till, att Danmark är det enda land, som har förstått att beskydda ett primitivt folk mot utrotande.

Så småningom har en betydlig litteratur om Grönland blifvit samlad i Danmark. Den består af ca. 70 band med vetenskapliga upplysningar, de flesta på engelska, och många beskrifningar af resor och expeditioner; några af dessa böcker äro översatta från danska till engelska. Men det är sällsynt, att det i dessa beskrifningar berättas något om det dagliga livet i nutidens Grönland, och om de svårigheter, som själfklart uppstår, när de gamla näringsgrenarna icke längre äro tillräckliga och måste ersättas med nya i förhållande till tidens kraf. Det är detta, jag har försökt att beskrifva i det föregående.

Grönland är eskimåernas land, men i de två hundrade år, som ha gått sedan Hans Egedes ankomst dit, har Danmark undersökt, koloniserat och kristnat landet. Det har icke alltid varit möjligt att undgå misstag i detta svåra arbete, men de inföddas välfärd har alltid varit den ledande principen, och det skyddande monopoliet har bevarat dem mot de faror, som alltid lurar på ett primitivt folk, när det kommer i beröring med en hvit ras. Danmark har därför förtjänt rätten till att vara de grönlandska eskimåernas framtida bekyddare, att bevara deras intressen och leda dem framåt till själfständighet.

Fatta tag i minuten, ty på dess vinge hvilar en hel evighets allvar.

Kalla ord förfryssar männskor, heta ord bränna dem, bittra ord förbittra dem, onda ord framkalla deras ondska. Goda, vänliga ord göra männskor godt. De kosta icke mycket, men de uträdda stora ting.

KOSTADE 85 CENTS I MÅNADEN ATT MINSKA PUND AF FUL FETMA.

Tusenden af kvinder veta detta är sant.

Hur skulle ni tycka om att minska 15 pund af fetma på en månad och på samma gång öka eder energi och förbättra eder hälsa?

Hur skulle ni tycka om att minska ohälsosam fetma, som ni icke behöver och icke önskar, och på samma gång kärra eder bättre än ni har gjort under många år?

Hur skulle ni tycka om att minska eder dubbelhaka och äfven eder framskjutande mage och på samma gång göra eder hud så ren och fin, att det vill väcka förundran?

Hur skulle ni tycka om att få eder vikt ned af normal och på samma gång finna behof af verksamhet, hvilket gör arbetet till ett nöje och äfven öka i ambition och ett godt minne.

Ställ eder på vägen i dag och se hur mycket ni väger — sedan få en 85 cent flasku af Kruschen Salts, hvilken vill räcka för eder i 4 veckor. Tag en half tesked hvarje morgon i ett glas hett vatten och när ni har gjort slut på den första flaskan väg eder själf igen.

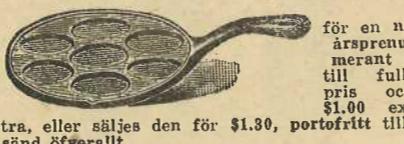
Nu kan ni skratta åt folk, som betalar hundraden af dollars att minska några få pund af fetma — nu vet ni en god väg att minska ful fetma och ni vill också veta att de 6 mineraler af Kruschen (salt, som eder blod, nerver och körtlar måste hafva för att fungera ordentligt) — hafva gifvit eder utmärkt hälsa.

Efter detta vill ni gå omkring och säga till edra vänner: — "En 85 cent flasku af Kruschen Salts är värdt ett hundra dollars af någon fet person's pengar."

Ledande apotekare öfver Amerika säljer Kruschen Salts — ni kan alltid få det.

Kvinnan och Hemmets Premier.

Plättpanna eller munkpanna efter eget val

för en ny
årsprenumerant
till fullt
pris och
\$1.00 extra,
eller säljs den för \$1.30, portofritt till
sänd överallt.

GORAJÄRN.
Dessa järn äro tillverkade efter svenska
mönster. Fem tunna
välsmakande och
prydliga kakor bakas
åt gången.

Det erbjudes som
premie för 1 ny
årsprenumerant och
\$1.75 extra samt
frakt, eller vi vilja
sälja det för \$2.25.

Mottagaren betalar frakt, som måste insändas med beställningen. I Iowa belöper det sig till
20 cents extra, i Minnesota, Wisconsin och
Illinois till 30 cents, i N. Dak. och S. Dak.
till 50 cents osv.

Kvinnan och Hemmets rosettjärn.

(Wafer Irons), bestående af tre gjutna
modeller och handtag. — Vi gifva det som
premie för en ny årsprenumerant till fullt
pris och 50 cents extra, eller också sända vi det
portofritt för \$1.00.

Vårt förbättrade sprutbakelsejärn som premie för 1 ny årsprenumerant till fullt pris och 80 cents extra eller och sändas det portofritt för \$1.30.

Sandbakelseformar

Vi erbjuder 24 som
premie för 1 ny års-
prenumerant till fullt
pris, eller vi sända 24
för 50 cents, portofritt.
Dessa formar äro pres-
sade af bästa kvalitet
tenn 1 tum djupa och 2
tum i diameter.

En rymlig handväska.

Denna rymliga och
starka handväska är
gjord af glänsande
svart leatherette, fod-
rad med stark och
vacker cretonne.
Handtagen är väl
fästade och den
stängs med en liten
övervikning, som
knäppas. Gifves för
1 ny årsprenumerant
till fullt pris, \$1.00
och 10 cents extra,
eller sändas porto-
fritt för 60 cents.

Leachmans ficklexikon.

Svenskt-engelskt
och engelskt-
svenskt — så
man hastigt kan
få reda på ett
hvilket som
helst ord, antingen
på engelska
eller svenska —
som man söker
efter. Denna ut-
märkta bok är
i bekvämt fick-
format, på 380
sidor, fint slir-
ningsband med
titeln i svart.
Det händer så
ofta, att man
önskar få be-
sked om, hvad
det och det kal-
las. Här är en
bok, som skall
cifra svar.
Gifves som
premie för en
ny årsprenumer-
ant eller sändas portofritt för 50 cents.

Det lilla tunnräjärnet.

Det har ändtligen lyckats oss att anskaffa
ett mindre tunnräjärn, i samma storlek som
dem, hvilka användes i gamla landet. Det
är 6½ tum i diameter, med låg rand. Vi
sända det portofritt till enhvar, som sänder
Kvinnan och Hemmet en ny årsprenumerant
och \$1.75 extra, \$2.75 i allt — eller sälja vi
det för \$2.25, och kom ihåg, att vi betala
porto för detta lilla järn.

Insänd alla beställningar till
Mrs. IDA HANSEN,
Kvinnan och Hemmet,
Cedar Rapids, Iowa.

Våra Läsares Spalt.

Vill härmad hjärtligt tacka Mrs. Ida Hansen för den innehållsrika tidningen Kvinnan och Hemmet, med sina många mönster och råd på alla sätt; även sina många kärä berättelser. Hjärtliga hälsningar till Fru Hansen och alla medarbetare. Med högaktning, Fru Ester Gustafson, Hessleholm, Sverige.

På samma gång som jag sänder min prenumeration för ett annat år, vill jag tacka för den goda tidningen som är så intressant berättelser i och många goda råd. Vi äro alla glada när tidningen kommer så vi vilja inte vara den förutan. Önskar Eder god framgång. Vänligen

Mrs. P. Carlson, Moose Lake, Minn.

Ett hjärtligt tack för tidningen. Jag har nu läst den i 20 år, och vill läsa Kvinnan och Hemmet den återstående delen av mitt liv om det är Guds vilja, jag är sjuttio år nu. En hjärtlig hälsning till Eder först och främst, och sedan till hela er stora arbetskrets, må Gud välsigna Eder alla.

Mrs. John Carlson, Rockford, Ill.

I och med detsamma som jag sänder in en dollar för min tidning samt en ny prenumerant, vill jag tacka för den kärä tidningen som kommer så regelbundet hvarje månad, önskar bara den skulle komma hvar vecka istället. Varen nu hälsade hela läsakretsen af Kvinnan och Hemmet ifrån en gammal jämställdskvinna, som är 80 år,

Anna Westman, Herndon, Kansas.

På samma gång som jag sänder in min förnyelse för tidningen Kvinnan och Hemmet, kan jag inte uraklåta att tacka medarbetare för det goda innehåll den har. Den är för mig kär och välkommen, är en gammal vän till den, har läst tidningen i över trettio år, jag blir 78 år nu i Augusti, men läser den ännu med stort nöje. Högaktningstulit

Mrs. Sofia Farlander, Glendale, Calif.

Kära Mrs. Ida Hansen. Får på det hjärtigaste tacka för den goda tidningen som jag får hvarje månad, vill ej undvara den för jag har nu haft den i 28 år. Jag tycker att det är den bästa tidningen för oss kvinnor, och jag väntar den med hvarje månad, så jag sänder nu \$1.00 för ett annat år med många kärä hälsningar till Mrs. Ida Hansen och dess läsakretsen.

Mrs. Wissen, Austin, Texas.

Kära vänner! Får tacka så hjärtligt för tidningen som kommer så regelbundet, samt de goda berättelserna. "Enslingen på Ödegårdsfjället" är utmärkt, vi hafva mycket att lära af den. Dessa rader komma försent att önska Mrs. Hansen en treflig födelsedag, men jag är viss om att hela läsakretsen af Kvinnan och Hemmet önskar henne många födelsedagar med hälsa och välvänd. Jag vill nu insända 1 dollar för ett år till Sept. 1931, 1 dollar för ett dussin quilt blocks och 3 holders på obeklätt musslin, tillsammans 3 dollars och 20 cents. Vänligen

Mrs. Peter Malmquist, Paxton, Nebr.

Ärade väninna Mrs. Ida Hansen. På samma gång som jag förnyar min prenumeration på tidningen, vill jag tillägga: Kvinnan och Hemmet är för mig, ej allens ett angenämt sällskap, jag lär af dess innehåll att både studera mänskiskonstnärlig och livet, i förening med alla de ekonomiska insikter och dess intressanta undervisning i hemslöjd. Så jag instämmer med de 50,000 abonnenter. Det är en välsignelse att ha er tidning hvarje månad. Med en hjärtlig gratulation, och önskan om, att det ännu blir många välsignelsebringande år i Ert rika liv. Tecknar med aktning och vänskap

Amanda Beckdahl, Bradenton, Fla.

Bästa Mrs. Hansen. Jag vill skrifva och tacka så mycket på samma gång som jag sänder in pengar för tidningen, för den goda och lärorika Kvinnan och Hemmet som kommer till mig som en gammal kär hvarje månad. Jag har nu läst den allt sedan 1912 och jag tycker, att den blir allt mer och mer intressant för hvarje år. Om jag ej fick mottaga den hvarje månad så skulle det vara riktigt långsamt, och mina två flickor tycker detsamma, de läsa den med stort intresse. Jag har sändt den till min gamla moder i Sverige. Hon har tyckt mycket om den, men nu är kärä mamma död, så jag skall nu sända den till min enda syster. Hon har också två flickor och de lämnade tidningen af mamma och de tyckte så mycket om den. Många kärä hälsningar och välnönsningar sändes till er för framgång i edert arbete. Från mig och mina flickor.

Mrs. Emma Flood, Calgary, Can.

Härmed insänder jag min betalning för Kvinnan och Hemmet. Det är med stor glädje jag hvarje månad mottager den kärä tidningen. Allt dess innehåll från början till slut är väl värt den afgift jag betalar. Det är passande läsning för både ung och gammal.

Mrs. Lovisa Karlson, Chicago, Ill.

Och min önskan är att kunna sprida tidningen vidare ibland mina vänner som jag vet ej har tidningen förut. Kärä hälsningar till alla dem som bidraga till att göra tidningen så intressant.

Mrs. Lovisa Karlson, Chicago, Ill.

Jag Erbjuder Eder Specerier I parti — och ett enastående tillfälle att förtjäna \$15 om dagen dessutom!

Ingen kurs för utbildning nödvändig.
Ingen kurs för utbildning nödvändig.
Ingenting är att göra än att besöka
edra grannar och
mina föreskrifna
kunder i er kommun
och upptaga deras
beställningar inom
min bransch af lätt-
sålda specerier och

andra nödvändiga huskällsartiklar. Min kunder
måste beställa från er, ty jag skjuter aldrig genom
affärshus. Ni ensam får vinsten af alla affärer med
dessa kunder. Behåll eder nuvarande job och börja
på lediga stunder, om ni önskar. Sätta förtjänade
\$18 på 2½ timmes ledig tid. Detta visar de an-
märkningsvärda möjligheterna.

Sänd inga pengar.

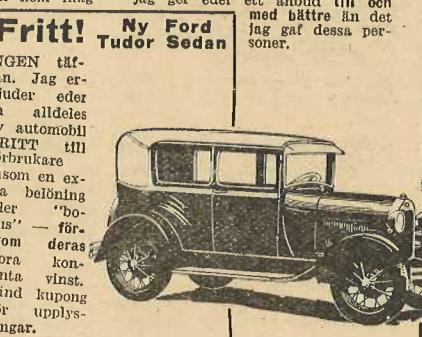
Just skick mig edert namn — det är alltsammans.
Ni ha allt möjliga att vinna. Det kostar ingen-
ting att höra efter. Om ni önskar att få specerier
till längre tid, sänd mig utan kostnad eller förpriselse
alla fakta angående edert nya förslag, som
erbjuder specerier i parti och tillfälle att
förtjäna \$15 om dagen dessutom. Förla-
ra även edert FRIA Ford erbjudande.

SÄND DENNA NU.
Albert Mills, Pres., American Products Co.,
6072 Monmouth Ave., Cincinnati, Ohio.
Sänd mig utan kostnad eller förpriselse
alla fakta angående edert nya förslag, som
erbjuder specerier i parti och tillfälle att
förtjäna \$15 om dagen dessutom. Förla-
ra även edert FRIA Ford erbjudande.

Namn .....

Adress .....

(c) A. P. Co. (Tryck eller skrif tydligt.)

INGEN täf-
lan. Jag er-
bjuder eder
en aldeles
ny automobil
FRITT till
förbrukare
säsongen ex-
tra belöning
eller "bo-
num" — för-
utom deras
stora kon-
stanta vinst.
Sänd kupong
för upplys-
ningar.

NOW New SHELLTEX GOLD FILLED SPECTACLES FREE! ON 10 DAY FREE TRIAL

Låt mig sätta Eder dessa
etter sista modet. Nya
Shelltex behagliga glashögon
med klara synlinser på 10
dagars prof fritt. De vack-
raste GLASÖGON tillverkade på många år. An-
seendet. Gör ej illa dem men förtjänstfulla nösa eller öron. Låtta i vikt
kommer att sätta Eder i stånd att se den finaste stilen, tråda på den
finaste näs, se längst bort och nära. Vackert fodral medföljer FRITT!
Garanteras tillfredsställande. Om Ni icke blir förvänad och förtjänt,
om Ni icke tycker, att mina glashögon till endast \$3.98 bättre än
de, hvilka säljes annorstaden för \$15.00, kan Ni sätta dem ih-
baka. Ni riskerar ej en cent.

SANDA PÅ PROF. FRITT PÅ MIN RISK — SÄND EJ EN
PENNY — JUST SÄND KUPONGEN.

Jag vot, att dessa glashögon kommer att ge Eder sådan
underbar syn och tillfredsställelse, att jag är villig att
sända dem på prof. Erhält nyttan af denna stora
vinst nu. Kom ihåg — icke en cent i förskott nu.

Behåll Edra pengar hemma. Sänd kupongen idag.

Dr. S. J. RITHOLZ,
Rm. C 12, Station C,
CHICAGO, ILL.

Jag önskar att försöka Edra
nya Shelltex behagliga glashögon
under 10 dagar och få veta hur
sänt också ny katalog.

Namn .....

Alder .....

Adress .....

Stad .....

Stat .....

Hansen's billiga böcker.

Till reducerade priser!

Vi ha beslutat att reducera vårt stora lager af böcker för att skaffa plats på våra hyllor för de nya böcker som vi ständigt trycka, och därfor utbjuda vi alla dessa angifna böcker till nedanstående priser.

Sändes portofritt till hvilken plats som helst, som har postförbindelse.

Betalning kan insändas i 2 cents U. S. frimärken.

1. **Margreta.** Berättelse af Harald Schiöder. Innehåll: En kärlekshistoria. — En midsommar historia från gamla tider. — Fädernas missgärning. — Herrskapet Petersons olycksdag. — En äktenskaplig konflikt. — Något om kvinnans tilldragande underlägenhet. — Vaggan. — Jungfru Maria (Poem). Tillsammans 120 sidor i vackra blåa pärmar, tryckt på godt papper. Sändes portofritt för 25 cents.

2. **Gösta Linde.** Några blad ur verkligheten af Axel Roseen. I denna bok har författaren på ett tråffande och medryckande sätt gripande skildrat ett människödes nyckfulla vixlingar genom lifvet. Den fängslar och tjusar ifrån den första till sista sidan. Gösta Linde är en bok man minnes och rekommenderas till alla som sätter värde på en verklig god bok. Tryckt på godt papper och inbunden i vackra blåa pärmar, tryckt på godt papper. Sändes portofritt för 25 cents.

3. **Ett problem.** Af Upton Sinclair. År åter en bok af den välkände och omtyckte engelska författaren. Hans namn borgar för intressanta och fängslande böcker. Tryckt på godt tråffritt papper och har 190 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

4. **Janinas hjärta.** Af Marika Stjernstedt. Hur många af oss ha ej med undran och längtan följt denna snillrika författarinnas fängslande böcker. Hon är en af våra främsta tecknare af nutidskvinnas känslolif. Tryckt på godt tråffritt papper och innehåller 161 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

5. **Bubblor.** År en bok skriven af en samling välbekanta författare. Innehåll: Bortom fjällen. — Baronen på Berga. — Blickens makt. — En hederlig flickas missöde på piltrens och kärlekens stig. — Änglarnas sön. — Skilsmässor (lifvets och dödens). — Hannas bröllop. — En favorit. — Två människor. — Glömda blad, m. fl. År tryckt på tråffritt papper, inbunden i tjocka pärmar. 128 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

6. **Elsie von Tharow.** Berättelse af Anna Marie Roos. Boken är i 3 delar — 42 kapitel, 174 sidor. Anna Marie Roos, vars författarskap blifvit så lofdrat af alla kritici, har med denna bok gifvit oss en äkta pärla inom skönlitteraturen. Boken är både spänande och lärorik och ger en skildring, hvilken både mödrar och flickor finna stor glädje uti. Sändes portofritt för 25 cents.

7. **En trasslig härfva.** Berättelse af L. G. Moberly. Denna bok är en af den berömda författarens mest intressanta och spänande berättelser. Läsaren får af densamma erfara huru ett och därmmed flera andras öden kunna intrasslas genom några oförutsedda händelser — olyckshändelse, förskräckelse etc. — hvilka för längre eller kortare tid kunna förtaga minnet af hvad som just försiggått i personens lif. En trasslig härfva är en bok som håller intresset vaket från början till slut. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 302 sidor. Sändes portofritt för 30 cents.

8. **Maulevergatan.** En spänande äfventyrsbok af A. C. Fox-Davis. Denna bok är en af Ds mest lästa böcker, och rekommenderas till dem som ärö intresserade för en verklig fängslande och spänande äfventyrsbok. Tryckt på tjockt papper i 191 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

9. **En vilja — en väg.** Berättelse af Adam von Gersdorff (baronessan Maltzahn). En ypperlig skildring om de motigheter, hvilka följe på en yttig uppfostran; när en rik, bortskämd flicka ställes inför de problem, som möta i ett äktenskap med en fattig man. Kärlekens är emellertid den läromästare, som till sist kommer till hjälp. Personer och handlingar i berättelsen är fint och fängslande tecknade. Boken är på 208 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

10. **En kvinna.** Af Kristina Nilsson. Det är med glädje vi introducerar ett af denna berömda författarinnas arbeten för våra läsare. På ett mästerligt sätt skildras kampan mellan det onda och det goda; mellan självfiskheten och den uppförande kärlekens hos kvinnan. Detta är en af de böcker man finner verklig njutning af att läsa, och efteråt sedan man har läst och lagt den undan, skall tanken med förkärlek dröja vid hjältnans hjärtegodhet och älskliga väsen. Boken är på 128 sidor, häftad i nätt omslag. Sändes portofritt för 10 cents.

11. **Djurvärmaren från Kentucky.** Af Felix Lilli, samt en samling andra berättelser af omtyckta och välkända författare. Innehåll: Brittsommar. — Bristande strängar. — En spökhistoria. — I orätta händer. — När Nemesis vakar. — Vaggan. — Yrket i anorna (poem). Denna bok är också en af de böcker, som kommer att mottagas med glädje af våra läsare. Tryckt på fint papper med tjock kartongpärm. 128 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

12. **Folkaforer och stollästöcken.** Bygdeprat af Thure S. Denna samling folklifskildringar, som denna bok innehåller, torde blifva särdeles välkommen för våra läsare. Författaren, Thure Sällberg skref under märket "Thure S." äfven för svensk-amerikanska pressen och hans roande bygdehistorier mottoges med jubel här. Boken är på 160 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

13. **Genom bränningar.** Hvarje svensk bör lära känna våra svenska författare. Nanna Wallensteins böcker äro alltid värdefulla, så också denna, som på ett gripande sätt skildrar en kvinnans öde. 205 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

15. **Bland vindskupor.** År en bok med en samling af olika och mycket välkända författares arbeten. — Ödets lek. — En julotta i främmande land. — Krig. — Första gången. — De tre rödskäggiga. Tryckt på godt papper med vackra gula pärmar. 128 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

16. **Herr Petersons huspredikningar samt skisser och lifsbilder af "Sigurd".** Hur många ha ej läst denne oförbärlige författares kvicka och underhållande böcker i hvars sällskap man aldrig har träktigt. Tryckt på tjockt tråffritt papper, tillsammans 128 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

17. **Major Torsson.** Berättelse af William von Braun. Har tidigt vunnit en stor läsecrets genom sina kanske många gånger lustiga och oförgagna dikter om kvinnan och kärleken. År tryckt på fint papper och inbunden i vackra gula pärmar, utgörande 184 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

18. **Kärlekens segrar.** Berättelse af C. Rowlands. År en bok som på ett spänande och lifligt sätt skildrar lifvets innersta och högsta intressen. En hjärte- och smärtebok, på samma gång, som den ger glimter af lifvet inom arbetarens, borgarens och adelsmannens skilda lifssätt. Titeln ger ypperligt tillkänna, hvad som är huvudtemat i boken, som innehåller 22 fängslande kapitel, 123 sidor god läsning. Sändes portofritt för 10 cents.

19. **Kärlekens Vägar.** Af Charles Garvice. Denna bok är en af denne författarens bästa. Han för läsaren från händelse till händelse genom vidt skilda världar och tecknar vidt skilda öden. Den fattiga fiskargossen Laurence, så väl som den nobla adelsfröken lif är skildrade i denna bok på sådant sätt, att läsaren, efter att med spänning hafvit följt händelsernas gång från pärm till pärm, åter börjar läsa boken för att fördjupa och förlänga njutningen. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 273 sidor. Sändes portofritt för 30 cents.

20. **Privatdetektiven Sherlock Holmes äfventyr.** Af Conan Doyle. Denna författare torde vara välbekant för många af våra läsare utan att presenteras. D's detektivhistorier äro mycket välkända för sina spänande och fantasirika handlingar, hvilka utmärka dem alla. Tryckt på tjockt papper i 192 sidor. Sändes portofritt för 25 cents.

21. **Dödens engel.** Af J. O. Wallin. Vi veta att det skall glädja många af våra läsare att upptäcka denna bok i vårt nya boklista. Detta är en af Wallins mest gripande och skönaste dikter, hvilka ännu tjusa världen ett århundrade efter hans död. Han har ej förr skulld blifvit kallad "Davidsharpan i Norden". Boken är på 23 sidor. Säljes för det billiga priset af 10 cents och sändes portofritt.

22. **I den gyllene tiden.** En samling utmärkta berättelser af välkända författare sådana som, Ulla Linder, Gösta Geijer, Gustaf af Geijerstam m. fl. Ur innehållet: Minns du. — Ett stycke badortsflirt. — En Individ. — Bröderna. — Guvernern m. fl. Vi rekommendera denna bok till dem som önska en lättläst och treflig lektyr. Tryckt på tjockt papper i 128 sidor, sändes den portofritt för 25 cents.

23. **Fru Majas Lycka.** Af H. Courths-Mahler. Vi hafvit nu lyckats att få denna berättelse i bokform så att hvar och en som önskar erhålla densamma har tillfälle därtill. Boken är mycket intressant och vackert skildrad. Hjälften i densamma är ju en ung liten gosse hvilken namn är Sven Larsson. Han har genom ödets skickelse på ett märkvärdigt sätt kommit till en mycket rik familj. Hans egna föräldrar varo döda och nu hade han här funnit ett hem. Han har många svåra stunder att genomgå på grund af missförstånd från sin fosterförs sida. Men följa vi berättelsernas gång skall vi med glädje finna att allt blifvit till fördel för Sven Larsson. Boken är mycket intressant och ingen borde försumma att erhålla ett exemplar af densamma. Boken är på 152 sidor och tryckt på godt papper, samt sändes portofritt för endast 25 cents till hvilken plats som helst, som har postförbindelse.

24. **Med lyftad vinge.** Berättelse af Anna Wahlenberg. Boken är i två afdelningar och tillsammans 21 kapitel med 192 stora sidor. Det är onödigt att orda mycket om denna omtyckta författarinnas arbeten. Hon är en af dem, som förmår hålla läsarens intresse fängslat och som alltid belyser en ny sida af de karaktärer hon skildrar. Hon har sålunda i denna bok förstättat att framhålla motsägelserna, striden mellan ondt och godt hos hufvudfiguren. Teckningen är mästerlig, realistisk och spänande. En bok, som ej blott läses utan minnes och värderas samt läses med nöje om igen. Sändes portofritt för 10 cents.

25. **Prästens barn.** Af K. G. Ossian Nilsson. Den, som läst denne geniale författares berättelser, vet att vårt löfte om en sällsynt boknjutning blir uppfylldt. Vid genomläsning af denna öfverdådigt väl skildrade berättelse från lifvet i en prästgård i Skåne för vid pass fyrtio år sen tycker man sig genomleva händelserna själf. Det är en bok med stil, kraft, humor och inspiration, som fängslet och roar från början till slut. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 288 sidor. Sändes portofritt för 30 cents.

26. **Kungens Handske,** af Zacharias Topelius. För dem af våra läsare som ärö intresserade i historiska händelser, är denna bok att rekommendera. Zacharias Topelius historiska noveller äro mästerligt skildrade. Han har alltid lyckats att sammanknyta historiska händelser med en fantasifull dikt. I denna bok förbereder han läsaren tillbaka till "tjusarkonungen" Gustaf den III dagar. Han besitter en sällsynt berättarkonst, och man lägger ej ifrån sig boken förän man är på sista sidan. Tryckt på tjockt papper i 191 sidor, sändes den portofritt för 25 cents.

27. **En herrgårdssägen.** Af Selma Lagerlöf. Det är med stolthet vi införa en af våra världsberykade landsmaninnes böcker i vårt bokförråd, och vi känna oss öfvertygade om att våra läsare uppskattar fördelen af att till så billigt pris kunna få en af de mest omtyckta böcker Selma Lagerlöf skrifvit. "En herrgårdssägen" är en älsklig liten berättelse, sagolik i sin framställning, men med mänskligitetens verklighet på djupet. Den unga hjältnans portofritt för 10 cents.

No. 28. Små bilder ur allmogelivet. Af Henrik Wranér. Själv en man som utgått ur ett allmogehem tecknar han skånska bönder och handtverkare, som kanske ingen annan bygdekröniker. Boken är på 160 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 29. Det yppersta skäret. Skärgårdsberättelse af Geijerstam. Våra läsare ärö redan väl bekanta med vår omtyckte svenska författare, Gustaf af Geijerstam, och hälsa utan twifvel hvarje bok af honom med förtjusning. I denna vackra och känsliga berättelse givs läsaren en inblick i kustboms sträfssamma och farouppfyllda lif. Under läsningen måste man le åt File Boms tokroligheter, under det tåren sitter i ögonvrån af medkänsla för den vackra Märtas tragiska öde. Boken är på 144 sidor. Tryckt på fint papper. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 30. Spelares fosterdotter. Berättelse af Charles Garvice. Som alla denne författares böcker är boken full af epokgörande händelser i tvenne världar. Hjältnäns öden ärö skiftande och så intressant skildrade, att det är svårt att lägga boken ifrån sig, förrän den är slutläst. Lifet bland Englands högadel så väl som bland Australiens guldgräfsvare är mästerligt och fängslande skildrat. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 358 sidor. Sändes portofritt för 30 cents.

No. 31. Erik den XIV och liten Karin. Af Pehr Thomasson. Stälig, fint bildad och högt begåvad var Gustaf Was son, Erik den XIV. Som han fattade en uppriktig kärlek till den enka borgarlickan, och efter en kort tid lät viga sig med henne, blef detta orsak nog att stöta sig med ständerna. Konungen Erikas regering var en olycklig tid. Den enda ljuspunkten i hans lif var egentligen liten Karin. Hon var honom trogen under hela hans skiftesrika lif. "Erik den XIV och liten Karin" är en gripande framställning över två mänskoden, som genom omständigheter och tidsanda, förve föremål för många strider. Men den eviga kärleken segrar alltid. Boken är tryckt på 153 sidor och sändes portofritt för 25 cents.

No. 32. Stackars Liana. Berättelse af Hedvig Courths-Mahler. Författarinnan har här givit en af sina bästa berättelser, hvari hon låter hjältninnan, en ung flicka, segrande genomgå den förfädrörlösa svåra ställningen i ett aristokratiskt land. Utsatt för baktalets gift, strider den unga flickan en hård strid och tiger heller än hon yppar en hemlighet, som skulle skada en ansedd familj och störa harmonien inom densamma. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 29 sidor. Sändes portofritt för 30 cents.

No. 33. Mannen af börd och kvinnan af folket, af Marie Sophie Schwartz, är en bok vi vilja rekommendera på det bästa för vår intresserade läsekrets. Boken är på 386 sidor och inbunden i mjuka pärmar, säljs till det billiga priset af 75 cents, samt sändes portofritt till hvilken adress som helst.

No. 34. Stjernkrogen. Berättelse af Adolf Streckfuss. Innehåll: På stationen. — En handelsresande. — En nattlig färd genom tjufinhägnaden. — Spären i skogen. — Grombergs få. — Polisrädetts berättelse. — Ett nytt spår. — Arresteringen. — Förbrytaren demaskeeras. 179 sidor i nätt omslag. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 35. Gustaf II Adolfs sista julafaton. Historisk romantiserad berättelse af J. O. Åberg. I slutet af år 1681 hade konung Gustaf II Adolf så godt som bekämpat alla sina flender. Därför hade han nu dragit sig tillbaka en tid för att njuta en kort hvila, i en af Tysklands rikaste trakter vid Rehnflodens stränder, som ej nämnvärt hade berörts af det 30 åriga kriget. Hit strömmade nu alla världens furstar och stormän, för att sola sig i den nordiska "guldkonungens" närhet. Det är under denna korta, men minnesrika tid som denna berättelse tilldrager sig. "Gustaf II Adolfs sista julafaton" är tryckt på fint papper, 64 sidor och sändes portofritt för 15 cents.

No. 36. "Ett äktenskap". Af Hedvig Courths-Mahler. Vi ärö glada att kunna införa ännu en bok af denna omtyckta och välkända författarinnan i vår boklista. Det hvilar en varm stämning över alla Courths-Mahlers böcker, och like minst över denna intressanta bok, som så älskligt skildrar två unga mänskior. Efter att först hafva blifvit föremål för intriger och svartjuka i lifvets växlande öden, finna de lyckan gemensamt, och hålla den också kvar med ifriga händer. Boken är på 160 sidor, och sändes portofritt för 25 cents.

No. 37. Tösknay och Pojkahysa. Af Henrik Wranér. Denna bok innehåller bilder ur allmogelivet för och nu. I vår tid af hårdt arbete och många bekymmer är det nödvändigt att någon gång få sitta ner för att få ett godt skratt. Denna bok är synnerligen hämlig för högläsming, när man samlats kring kaffebordet. Innehåll: Början var bräkig. — När "spelevinken" drömdes. — Fattigmans julafton, och andra. 112 sidor i nätt omslag. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 38. Tösen från Stormyrterpet. Berättelse af Selma Lagerlöf. Det finnes väl knappast någon svensk, som ej har lärt älska och värdera Selma Lagerlöfs böcker. Den bok, vi denna gång introducera, bör ingen försumma att skaffa sig. Det är en berättelse, som intresserar män och kvinnor, ung och gammal. Boken har dessutom vunnit stor framgång på scenen i detta land såväl som i andra länder. Dessutom innehåller boken en spänande historisk berättelse, "Sigrid den fagra" af G. H. Melin. Boken är på 124 sidor. Tryckt på fint papper. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 40. Ulla Grip. Af Vilma Lindh. Vilma Lindhés böcker äro så allmänt afhållna, att vi ej behöva säga många ord i anmälän. Vi måste dock nämna, att denna skildring af en kvinnas växlande öden i mitten af förra århundradet är så intressant och lefvande, att man ej undrar över att boken blifvit en så stor favorit inom den läsande världen. En intressant och lärorik bok, som är en akvistion för hvarje hem. Denna berättelse är i 2 band. Tillsammans 224 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 41. Arbetet adlar mannen, af Marie Sophie Schwartz, är en teckning ur verkligheten. Titeln och författarinnans namn borgar för densamma och behöver ej någon särskild rekommendation. Boken är på 445 sidor, inbunden i vackra pärmar och säljs för 75 cents, samt sändes portofritt.

No. 42. Herrskapet Helleviks Brunnres. Af Sigurd. Signaturen Sigurd garanterar för en verklig underhållande bok. Tack vara sin friska humor kan han som få vidröra de mänskliga små svagheterna och framkalla ett godt skratt hos läsaren, äfven om man inom sig kanske måste medge, att man i bokens personligheter finner sina egna

svaga sidor. En utmärkt förströelseläsning och passande för högläsnings. Boken är på 112 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 43. Fru Patronessan. Berättelse af Jenny Engelke. Denna bok handlar om kvinnorna i svunna tiders Sverige. Man erhåller en inblick i den aristokratiska kvinnans hemlif. Det är med största intresse man läser den helgjutna fru patronessans anteckningar öfver de dagliga händelserna, och många ärö de goda intryck läsaren erhåller från dessa anteckningar. Boken är på 128 sidor. Tryckt på fint papper. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 44. "Hvad Gud har sammanfogat —" Berättelse af Hedvig Courths-Mahler. Titeln i sig själf är spänande och så är boken i sin helhet. Intressant och spänande från början till slut, och man har svårt för att fatta hur "de af mänskior åtskilda" kunna förenas, och slutet är därfor både överraskande och tillfredsställande. Boken är på 183 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 45. Från herrsäten och bondgårdar, af Eva Wigström, (Ave.). En samling sagns och berättelser, som är upptecknade och skildrade på ett intressant och medryckande sätt. Boken är på 223 sidor och inbunden i vackra kollorerade pärmar, samt säljs portofritt till det billiga priset af 35 cents.

No. 46. En natt vid Bullaresjön, af Emelie Flygare-Carlen, hvilken var Sveriges första verkligt populära författarinnan genom sina spänande och humoristiska skildringar från Sveriges västkust. Boken är i två delar och utgör tillsammans 628 sidor. Inbunden i vackra pärmar säljs den portofritt för 1 dollar till hvilken adress som helst.

No. 47. Erik Berger, af Elsa Ek, är en vacker skildrad berättelse och lofsång till kärleken, och man skall med stigande intresse följa bokens hjälte tills man är på sista sidan. Boken är på 286 sidor och inbunden i smakfulla mjuka pärmar, samt säljs portofritt för 25 cents.

No. 48. Död för världen, af Alexander Dumas, är en bok som borde läsas af alla. Boken är på 144 sidor och inbunden i trefliga pärmar. Säljs portofritt för 25 cents.

No. 49. Svenska folklynetti i förskrivingen, af V. Berger. Denna lilla bok är en mästerlig skildring af det svenska folkets lynnne, med deras fel såväl som meriter, samt borde läsas af hvarje svensk. Den är på 29 sidor och säljs portofritt för 10 cents.

No. 50. Mina Pojkar, af Gustaf af Geijerstam, är ännu en annan god bok af denne genialiske författare, och kommer att blifva omtyckt af både gammal och ung. Boken är på 158 sidor och inbunden i vackra pärmar säljs den portofritt för 25 cents.

No. 51. Karin Brandts dröm. Berättelse af Gustaf af Geijerstam. För alla som älska att läsa om forna dagars Sverige — och hvem gör väl ej det? — kommer denna bok att bli en välvkommen tillskänning i bokförrådet. "Karin Brandts dröm" ger oss en utmärkt skildring från den tid som gått och den älskliga kärlekshistorien följes hela tiden med det djupaste intresse. Boken är på 120 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 52. Norrtullsligan. Berättelse af Elin Wägner. Denna berättelse skildrar på ett mästerligt sätt kontorsflickans lif i Stockholm, de ljusa sidorna i hennes tillvaro, såväl som de mörka. Den utmärkta humor, hvilken gär igenom hela boken, är uppfriskande och försätter läsaren i ett godt humör. Boken är på 92 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 53. Thora. Af Gustaf af Geijerstam. Berättelsen om hur den vackra och lefnadsglada Thora, hvilken liksom en blomma hade växt upp i de djupa skogarna vid Vätterns stand, rycktes upp med rötterna för att omplanteras på Skånes slättmark, där hon dock aldrig kunde slå rot, är mycket gripande. Skildringen om hennes, såväl som Konrads, "småla baron" sons lefnadsöden, håller läsarens intresse vaket från början till slut. Boken är på 133 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 54. Kvinnomakt. Af Gustaf af Geijerstam. Författaren har i denna bok, genom enstöringen, Hugo Brenner, på ett ypperligt sätt tolkat in mänskjosjäls förtviflade kamp emot ödet. Läsaren följer med spänning Brenner ned i förödmjukelsens dal, för att sedan åter ledas upp i solljuset vid den älskliga Gretas hand. Boken är på 112 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 55. Fröken Julia, af August Strindberg. Vi är glada att kunna erbjuda ett af denne beundrade författares arbeten till vår läsekrets, hvarför vi ej vidare orda om densamma. Boken är på 91 sidor inbunden i vackra hvita pärmar, samt sändes portofritt för 25 cents.

No. 56. Magistrarne i Österås. Berättelse af Oscar Levertin. Vi föras i denna bok tillbaka till hednatiden i Sverige, där vi för första gången hör oroliet af St. Eskils källa i det uråldriga Österås. Sägner om denna källa går som en röd tråd genom berättelsen, allt ifrån de äldsta tider, när Asvar högg solen kretstecken i klippan, från hvilken källan sprang, och så vidare genom den katolska tiden, reformationstiden, och fram till våra dagar, där Erland Stråle, magister i Österås, kämpar sin förtviflade kamp mellan plikt och kärlek. Ingen bär försumma att läsa denna intressanta och ytterst väl skrifna bok. Boken är på 196 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 57. Erik Vedhuggare. Af Leonard Strömberg. Läsaren kommer att med största intresse följa den äde och storsinnte Erik Malmfelt, som efter svikens förhoppningar i sin ungdom döljer sig under den simpa dräkten af en vedhuggare. Man beundrar hans osjälviskhet och osvikliga kärlek och hans orubliga fasthållande vid sitt ideal, fast han därigenom förlovar det, som var honom kärast. Det är en bok som bör läsas af enhvar, gammal och ung. Boken är på 118 sidor. Sändes portofritt för 10 cents.

No. 58. Skärkarislif, af August Strindberg, är en annan intressant bok, och den som förut har läst Strindbergs böcker, minnes säkert hans känsliga natursinne och kraftiga skildringsförmåga. Boken är på 222 sidor samt författarens porträtt på omslaget. Den säljs portofritt för 30 cents.

No. 59. Den sköna kvinnan, af Ella Adella Fletcher, är en praktisk afhandling om utvecklandet och blibehållandet af kvinnans hälsa och skönhet, samt om principerna för smak och klädedräkt. Denna värdefulla bok är på 144 sidor och säljs för det billiga priset af 40 cents tillståndt portofritt.

No. 60. Maj, af Matilda Roos, är en älsklig skrifven bok af denna afhållna författarinnan, hvilkas böcker präglas af en viss religiös

grundsyn, och som gör att alla hennes böcker äro i hög grad fängslande och intressanta. Boken är på 254 sidor samt inbunden i mjuka pärmar. Den sändes portofritt för 30 cents.

No. 61. Sverige i bilder, är en utomordentligt intressant bok för fosterlandsvänner och naturälskare, och är utgiven af Svenska Turistföreningen. Den innehåller bilder från hela Sverige, framställda i litografiskt stertyck, och är på 128 sidor, samt inbunden i tjocka pärmar. Den säljs portofritt för det billiga priset af 50 cents.

No. 62. Högländsbilder från Hindustan, af Rudyard Kipling. Detta är en af Kiplings bästa böcker, hvarför vi med glädje rekommendera densamma till alla dem som önska god läsning. Boken är på 164 sidor, och inbunden i smakfulla gröna pärmar. Den säljs portofritt för 35 cents.

No. 63. En hustru, af Hildur Brettner, är en välskriften och högintressant bok på 124 sidor, samt inbunden i vackra pärmar. Den säljs för 20 cents, portofritt.

No. 64. Konstnärblad, af Ernst Lundquist. Hans förmåga, att på ett fängslande och medryckande sätt skildra karaktärer, har gjordt L. till en populär och gärna läst författare. Boken är på 128 sidor samt inbunden i rött klotband, säljs portofritt för 25 cents.

No. 65. Handbok i hanskötsel i säll halm- som ramkupor af I. Alb. Ljungström, med 74 illustrationer, i 4de, översatta och tillökade upplagan. Boken är på 176 sidor och levereras till hvilken adress som helst för det billiga priset af 90 cents.

No. 66. Den stora förbättrade Egyptiska drömboken af munken Ägyptius Lebrecht. Efter gamla egyptiska, persiska och arabiska handskrifter bearbetad och sammantäld, jämte en förteckning af årets Lyckodagar och Olycksdagar, sextonde upplagan, 151—160 upplagan. Boken är på 63 sidor och levereras portofritt till hvilken adress som helst för 25 Cents.

No. 67. Vilda blomster, af Ella Strömberg, är tryckt på fint papper och innehåller 116 sidor, smakfullt inbunden. Levereras portofritt för \$1.00.

No. 68. Anderson, Petterson, och Lundström, Folkkomedie med sång i sju tablåer. 9:de upplagan. 126 sidor, inbunden. Levereras portofritt för 25 cents.

No. 69. Nöd. Novell af Henning von Melsted, 123 sidor, inbunden. Levereras portofritt för 25 cents.

No. 70. Mannen, som ville bli ryktbar, med flera historier, af Hasse Z. 122 sidor, inbunden. Levereras portofritt för 25 cents.

No. 71. Det lyckliga Bokenäs af Waldemar Swan, är på 304 sidor och inbunden i klotband. Levereras portofritt för \$1.25.

No. 39. Den blå Karbunkeln, af A. Conan Doyle, är en dybar ädelsten som på ett mystiskt och oförklarligt sätt försvisser från en rik grevinna juvelskrin och som blir föremål för närmare granskning af bokens hjälte, den så beryktade Sherlock Holmes. Allt igenom intressant och fängslande som den är, vore det frestande att återgivva en del brottstycken, men det vore att beröfva den självfria spänningen. Boken är tryckt på fint papper, och innehåller 160 sidor med tolv illustrationer, och levereras portofritt för 25 cents.

No. 75. Kvinnan och Hemmets musik. Vi ha just tryckt ett nytt musikhäfte, innehållande 13 utvalda svenska och amerikanska sånger med musik för piano i ett häfte. Innehåll: 1) Vårt land, vårt land. 2) Hell dig, du höga nord. 3) Nåcken. 4) Jag vet ett land. 5) Vintern rasat ut. 6) Julsång. 7) Star-Spangled Banner. 8) Old folks at home. 9) My old Kentucky home. 10) Listen to the mocking bird. 11) Dixie land. 12) Abide with me. 13) Nearer, my God to Thee. Tryckt på fint, tjockt papper. Sändes portofritt för 25 cents.

Alla beställningar insändas till
Mrs. IDA HANSEN,
"Kvinnan och Hemmet", Cedar Rapids, Iowa.

BESTÄLLNINGSBLEKETT endast för böcker.	
Mrs. IDA HANSEN, Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.	
Var god sänd mig böckerna No.:	
.....	
.....	
.....	
Jag bifogar \$	
Namn	
Adress	
Poststation	Stat .....

Den blå Karbunkeln.

Af A. Conan Doyle.

Första gången som D:s böcker utkommo, förorsakade de en verlig uppståndelse. Icke blott hos den stora allmänheten, utan äfven inom litterära kretsar. Dels var ämnet nytt och af fängslande intresse och dels ha äfven hans böcker ett litterärt värde, och ha därför haft en så ovanligt stor spridning.

Skildringarna äro medryckande och spänande, karaktärerna så verkliga, att de gripa tag i intresset och håller det fast länge, långt efter sedan man har lagt ifrån sig boken. Scenerna växla ständigt: än utspelas händelserna på ett förnämt engelskt gods, än i Londons förstäder, på sjömanshem och än åter i Indiens skogar och vildmarker. En mera underhållande och fängslande förströelseläsning kan icke gärna tänkas.

"Den blå Karbunkeln" är en dyrbar ädelsten, som på ett mystiskt och oförklarligt sätt försvisser ifrån en förnäm grevinna juvelskrin, och som blir föremål för närmare granskning af bokens hjälte, den världskonstige och så mycket omtalade Sherlock Holmes.

Det är högst intressant att fördjupa sig i studiet af denne märkligaste mans stora psykologiska läggning. Det har blifvit sagt, att för att kunna blifva en god psykolog, fordras en stor fond af erfarenheter och en skarp iakttagelseförmåga. Och detta är med rätta hvad som kommer Sherlock Holmes till del, om man följer alla de upptäckter, äventyr och strapatser som han under sitt aldrig overksamma lif har att genomgå.

Det är frestande att återgivva en del brottstycken ur boken, men det vore att beröfva självfria spänningen i densamma.

I "Den blå Karbunkeln" har Conan Doyle lyckats likaså fullkomligt som i "Sherlock Holmes Äventyr", att sammanknyta dikt och verklighet, och man följer med spänning händelsernas gång tills man är på den sista sidan.

Med anledning af den stora efterfrågan på denna bok, har vi nu lätit trycka andra upplagan af densamma, för att hafva nöjet att kunna tillmötesgå våra läsare och läsarinns önskan, hvarför vi hoppas att alla taga detta tillfälle i akt och ej försumma att försäkra sig om ett exemplar af denna intressanta bok.

Tryckt på godt, träfritt papper, på 160 sidor med tolv illustrationer, säljs den för det billiga priset af 25 cents, porto betalt af oss, till hvilken plats som helst som har postförbindelse. Beloppet kan insändas i U. S. frimärken. Canada frimärken emottages ej.

BESTÄLLNINGSSSEDEL.	
Mrs. IDA HANSEN,	
Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.	
För inlagda belopp ..... ombedes ni sända ett exemplar af "Den blå Karbunkeln" till	
Namn	
Gata ..... R. ..... Box	
Stad ..... Stat	

Gustaf II Adolfs sista julafton.

Historisk romantisk Berättelse af J. O. A B E R G.

DET finns väl ingen svensk, som ej känner historien angående denne konung, hvars minne firas hvarje år den 6 november. Han har mer än någon annan vunnit ära åt det svenska folket. Det stora trettioåriga kriget, anförde han med seger tills han den 6 november 1632 fick nedlägga sitt svärd. Alla, hvilka med intresse tagit del i firandet af denne konungs minne, vilja säkert med glädje läsa en bok som så intressant skildrar hans sista lefnad och hans sista julafton.

Det var i slutet af år 1631, då konung Gustaf så godt som hade bekämpat alla sina fienter, som han nu dragit sig tillbaka en tid för att njuta en kort hvila, i en af Tysklands rikaste trakter vid Rhenflorens stränder, vilka ej nämnvärdt hade berörts af det 30 åriga kriget. Hit strömmade nu alla världens furstar och stormän, för att sola sig i den nordiska "guldkonungens" närhet. Det är under denna korta, men minnesrika tid som denna berättelse tilldrager sig.

På stranden söder om Rhens och Mains förering, där fordom endast funnos några usla kojor, hvilkas tak stormen kringpridt, och där tätta busknår mötte vandrarens fot, reste sig nu en liten, väl befästad borg, som erhållit namnet Gustafsborg efter sin grundläggare, den svenska konungen. Fästet behärskade såväl båda floderna som trakten däromkring och var för den skull icke sedt med särdeles blida ögon af katolikerna. Det var många hårda strider som utkämpades mellan protestanter och katoliker.

Under denna tid är äfven kärleken med, och en af Gustaf Adolfs män, fänrik Ståhlkrantz, bliver förälskad i en mycket vacker ung flicka, Isabella de Talavera. Hon hade efter sin faders död blifvit insatt i karmeliterklostret, icke såsom nunna, men för att vara skyddad från farorna.

Nu hade Konrad Ståhlkrantz blifvit bekant med dena unga, vackra flicka och försökte att borträfva henne

från katolikerna och det kloster där hon tillbringade sitt lif. Men så en dag blifver denne fänrik Ståhlkrantz anklagad för att hafva förstört karmeliterklostret, dödat munkarne och låtit ryttarna skända nunnorna. Och äfven tvingat en katolsk ung flicka att följa med honom. Ja, det sades, att han röfvat bort henne. Men slutligen blef det mera förmildrande, då den lutherske

presten bedyrade att hela anklagelsen var hopkommen endast af nedrighet, och Gustaf Adolf tog till ordet. Han bad den unga Isabella själf berätta om bortförandet hvilket hon klart och tydligt gjorde.

Denna julafton blef Gustaf Adolfs sista, ty följande år den 6 november slutade han sin bana på Lytzens fält. Han red då i spetsen för den afdelning, som ryttmästare Ståhlkrantz anförde, och bland de bussar, som omgåv honom närmast, märktes den gamle korporalen Tobias Larm. Denne återvände aldrig till fäderneslandet, ty vid Leipzig slutade han under Torstensson sin vackra lefnad.

Det är intet skäl hvarför Ni ej borde se till att erhålla denna så rikt och fint skildrade historia angående denne konungs sista lefnad.

Boken är tryckt på 64 sidor och prydligt inbunden. Säljes **portofritt** för endast **15 cents** til hvilken plats som helst som har postförbindelse. Tag detta tillfälle i akt och skaffa en bok som blifver ett värdefullt tillägg till de historiska böcker ni förut har.

Canada frimärken mottagas ej.

BESTÄLLNINGSBLANKETT.

Mrs. IDA HANSEN, Kvinnan och Hemmet, Cedar Rapids, Iowa.
För inlagda belopp ombedes Ni sända ett exemplar af Gustaf Adolfs sista julafton till

Namn .....

Gata ....., R. .... Box .....

Stad ....., Stat .....

GUSTAF II ADOLF.

Att bliva gammal men hålla sig ung.

DET är glädjande att höra att människans genomsnittsalder betydligt ökats under de senaste 25 åren. Folk lever nu längre än förr, emedan maskiner lättat arbetsbörden och förkortat arbetstiden på samma gång som även de fattiga numera åtnjuta fördelarna av moderna sanitära förbättringar. Det är emellertid icke nog med att åldersgränsen framskridit, om den fysiska och andliga styrkan och livligheten icke kunna bibehållas ända in i ålderdomen. Det finnes ingen orsak varför det icke skulle vara möjligt att bliva gammal men hålla sig ung.

Föräldring beror icke på antalet levnadsår. Det finnes personer som visa tecken till ålderdomsskröplighet innan de ännu äro fyrti år, under det att vi alla känna män som vid åttio och nittio års ålder obehindrat kunna förrätta ett dagsarbete som farmare, handtverkare eller affärsman, och stundom äro mera uthålliga än betydligt yngre personer. Föräldring är en sjukdom, vilken som många andra kan undvikas och ofta till och med överkommas.

Angående detta säger en europeisk auktoritet: "Föräldring är den gradvis ökade stelheten och förkrympningen av kroppens celler, orsakade av att organiskt onyttiga ämnen, som icke avlägsnats ur kroppen snabbt nog, hindra cellernas upplivande och uppbyggande verksamhet. Om cellvävnaderna icke erhållas tillräcklig näring, försämras de, vilket då även blir fallet med organen samt blodcirkulationen. Blodets avsöndrande kraft, lungornas andhämtningsverksamhet, matsmältningsprocessen och de andra organens uppbyggande funktioner skola förslappas samt bli saktfärdiga och mera tröga. Gradvis skola de försvagas, förstoppas, och hopkrympningen av de inre organen tager sin början, vilket betyder att kroppen går sin undergång till mötes."

Svårt eksem under många år.

St. Louis, Mo.
Dr. Peter Fahrney & Sons,
Chicago.

Herr Joseph Urban.

En underbar erfarenhet.

Ruby, Ont.

Ärade Herrar: — Jag har haft en högst underbar erfarenhet med Dr. Peters Kuriko. Jag är väl inne i 70-årsåldern och har under många år lidit svårt av åderbräck, vilket ibland var så smärtsamt, att jag icke kunde sova om nätterna. Men som jag trodde, att detta var en av de oundvikliga åkommor, som följa med hög ålder, så sölte jag trösta mig. När jag använde Kuriko som ett stärkande medel, minskade

Tusenden har intyget de hälsobringande egenskaperna hos Dr. Peters Kuriko. Varför ödelägga ert liv och utstå plågor, då lindring är inom räckhåll? Ett försök skall övertyga er om denna gammaldags örtmedicins förtjänster. Kan ej erhållas på apoteken; endast speciella agenter tillhandahålla den. För vidare upplysningar tillskriv

Kort sagt, föräldring är resultatet av förstopning i kroppen, orsakad av kvarblivna försäkra ämnen samt den tröga verksamheten av de organ, som rena blodet och förse det med livgivande näring. Detta vällar de åkommor, vilka vanligen åtfölja framskriden ålder, såsom dålig matsmältnings, urinåkommor, oregelbunden avföring, åderförkalkning, orolig sömn, reumatiska plågor, styva leder, etc. Av detta framgår tydligt att föräldring icke börjar vid någon viss ålder, utan vid den tid, då de ovannämnda tillstånden eller deras symptom visa sig.

Det existerar icke någon sådan evig ungdomskälla, som den Ponce de Leon en gång eftersökte, ej heller har överflyttandet av apkörtlar eller insprutningar av animalt serum varit i stånd att förvandla ålder till ungdom. Det är emellertid möjligt att förebygga orsakerna till ålderdomskrämpor, samt om de redan infunnit sig, betydligt förminska dem, om de icke kunna fullständigt avhjälpas. Detta uppnås bäst genom bruket av en kroppsbyggande medicin, som stimulerar och ökar avföringen, stärker magen samt befordrar matsmältningsprocessen, så att blodet kan upplivas och förses med näring, och vilken på samma gång åstadkommer en fullständig och snabb avsöndring av onyttiga ämnen ur kroppen genom tarmarna och urinflödet.

Tusenden har funnit ett dylikt uppbyggande, stärkande medel i Dr. Peters Kuriko, vilken på grund av sin aldrig svikande inverkan på matsmältnings och avsöndringsorganen åstadkommit de mest utmärkta resultaten vid behandling av de åkommor som åtfölja framskriden ålder, vilket framgår av de många tacksamskrivelser vi mottagit och av vilka vi här återgiva några få.

jag att åderbräcket blev mindre; nu är det knappt märkbart och svärar mig ej alls; jag sover gott hela natten. Där äro flera andra fall här i grannskapet vid vilka Kuriko åstadkommit föryänande resultaten.

Jag förbliver eder vän, Julius Roesner.

Från pastor H. F. Ahrens.

Colorado Springs, Colo.

Mina Herrar: — För närslutna belopp var god och sänd ett dussin flaskor av Dr. Peters Kuriko till min mor. Jag är så lycklig och belåten över att min kärta mor finner detta läkemedel vara till så mycket hjälp för hennes dagliga välbefinnande och upprätthållandet av hennes hälsa. Hon är nu 81 år gammal samt har använt Kuriko under mer än 40 år. Min far var eder agent ända till sin död, och sedan dess har jag gjort inköpen från eder. Jag anser Kuriko vara den nyttigaste medicinen för mänskligheten och har den alltid i mitt hem. Den skyndsamhet, varmed ni betjänar kunderna, förtjänar allt erkänande. Högaktningsfullt, Pastor H. F. Ahrens.

Frisk och kry vid 71 års ålder.

Booker, Texas.

Ärade Herrar: — Vi ha envänt Dr. Peters Kuriko med tillfredsställande resultat under mer än trettio års tid. Jag är nu i mitt 71sta års, fortfarande frisk och kry samt tillskriver delvis användningen av eder medicin min goda hälsa.

Högaktningsfullt, L. B. Harrison.

Njuter av livet vid 85 års ålder.

Norton, N. J.

Bästa Herrar: — Jag anser det vara på sin plats att säga några ord om edert läkemedel. Det har varit min familjemedicin i många år och användes även av mina barn och barnbarn. Jag är nu 85 år gammal samt kan sanningsenligt och av erfarenhet säga, att de välgörande verkaningarna av Dr. Peters Kuriko äro helt enkelt makalösa; den betvivlan lät de många åkommor som åtfölja framskriden ålder. Försliden vinter bevärsade jag av smärtsam urinavördning, som försvaras efter en kort, regelbunden behandling med Kuriko. Jag njuter av livet och hoppas få beundra Guds natur ännu några år.

Med förhoppning att eder medicin må bringa lindring till många lidande, förbliver jag Högaktningsfullt, Katharine Maurer.

Dr. Peter Fahrney & Sons Co.,

2501 Washington Blvd.,

Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Kanada.